HITETIC

ה' באדר, תשמ"ז 6.3.1987

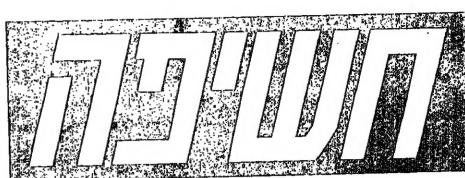
רמטכ"לים בשנות 2,000

פנחס אפשטיין, שטן מול עיניו מהפכני "טעמון", ברגל שמאל ההגדה לבית סקריאבין פול גולדמן, צייד בודד הוא צלם העתונות הלומים גנובים בקרמלין מאיר פעיל, שטח פרטי שיער, ביזנס

COURT OF CALLE

זהו סרט הצילום החדשני של מהיום גם בישראל יכול כל צלם מקצועי או חובב לחנות מסרט את העולם

קונאים יקנים,

קצהו של סליל הבורג.

🖣 שיבותו של משפט דמיאניוק נתפשת אצלי בהצתה מאוחרת. געיניו של בן־הדור שגדל על משפט אייכמן – החשבון ההיסטורי של חעם היהודי עם המכונה הנאצית – מתגמד הדיון במשעיו של יאוואן האיום" המיוחסים לדמיאניוק. אדריכל השואה מול סאדיסט קען הממונה על משבצת תאי הגזים בטרבלינקה. אם אייכמן התגונן

פנקרתכל היה בודג במכונה, דמיאניוק יכול לטעון בשקט שהיה אפס

עורך: צכי לביא עריכה: דניאלה בוקשטין

עורך גרפי: יורם נאמן

משמעותו של משפט דמיאניוק באימרתו של מרשל מקלוהאן, מלוסוף תקשורת ההמונים. המדיום הוא המסד. החשיבות איננה בתא האשמים אלא בעצם קיומו, גם אם קיימים ספקות לגבי זהותו של האים. אבל הענין הספונטני במשפט, שגובר והולך, ומרתק בקצב מהים יותר ויותר רבדים בציבור, סוחף ומשכנע יותר מכל שיקול קר. תשנט איננו תלוש מהשואה. אי־אפשר למדוד אותו באמות המקובלות של המחשבה וההיגיון. גם אם דגש התביעה הוא על הטבח ולא על שונלינקה שהיה אחד משני מחנות המוות בהם התקוממו האסירים, והוכו מופת לגבורה יהודית אפילו בלב הגהינום.

מהטעם הזה הלכה יעל פז-מלמד לכתוב את הסיפור שמאחורי מחס אפשטיין, העד הראשון מקומץ ניצולי טרבלינקה שהעלה את המשפט לספירה הנכונה. לא עוד משפט פלילי. יש ענין בסיפור. שונויו של דמיאניוק משתדלים לקרקע את הטרגדיה למסגרת של וינוח משפטי. אפשטיין מוסיף את המימד החסר, שתקהל מחפש אותו נין השורות, בין השאלות הקרוח לתשובות הקורעות את הלב. לא חשנידים החיים אלא בעיקר הדור השלישי. שבסולם הרגש קיטלג את מדעת השואה אחרי תקופת בית־שני וימי הביניים. האמנם כל זה נאמו קרה ועלול לקרות, או שהיתה זו התרחשות חד־פעמית "על מלונה אחרת" – המיקום השגור בפי משחזרי חשואה:

אפשטיון, ואחריו רוזנברג וצ'רני, סיפרו על חיית־טרף שהתעללה נה נטרבלינקה, אבל מצלמות הטלוויזיה מתמקרות בתא־הנאשמים על נשר ודם, פרצוף של פר, אך לא מיםלצת. והדברים אינם מתקשרים ולא וחבסים. כמו שהגדירו את אייכמן בתוד פקיד אפור ומשעמם שלא היית מעיף בו מבט חוזר לו חלף על פניך ברחוב.

לכן המשפט הוא המסר. כמו שלמדנו שתכנון השואה וביצועה היו אשריים רק עם אייכמנים – להבין ולחוש אותה אפשר רק בקונטקסט של אמשטיון מול דמיאניוק. שני בני־אדם. הנאשם הוא אסילו לא וומוייואצי. לא סיפור בידיוני. לא על פלוטה אחרת. כאן וקצה לפני ענשיו, במרחק ארבע שעות טיסה מתל-אביב.

מבצע פורים משגע בקודאק לרבל הג הפחדים הכינה קוראק הפתעה לכל מאוח אלפי הלקוחהה הנאמנים.

מר חאור. בצילום שחלקו מראר וחלקו המבצע ייתקיים בכל הגרות הצילום כחובי מוצל, בחרו בחלק החשוב לכם וכוונו את הצמצם

لالتوكال

ה' נאדר, תשמ"ז 6.3.1987 מעצבת: יעל תורן

1987 5 בל הוכויות שמורות ל״מעריב״ גרפיקה: נטע גרינשפן This Magazine is a Supplement to Maarry International Edition מודעות: אורי דגן

קודאק זהב-סרט הצילום החדשור של קודאק המולות. מל מזג אויר, בכל תאורה לצילום בכל מזג אויר, בכל תאורה ענשיו הכל נואה אחרת. למקור. החדות המונברת של המעולות. גם כאשר מנג עכשיו הכל נראת אחרת. למקור. החדות המונברת של המעולות, גם כאשר מזג בחורף או בקרץ, כשמש או קוראק זהכ והשחזור וואמן האורר ותגאי התאורה אינם בצל, כבית או מחוצה לו ... של הצבעים יוצרים תמונות מחים לצילום. מחוצה לו ... של הצבעים יוצרים תמונות לאילו מבינינו אשר מבינים לכל מצכ. פוראפ זהכ המרו

לכל מצב. קוראק זהכ הסרט חברת קודאק השתמשה מעט יותר, מסבירה קוראק החדשני, שסותה במעברות בייצור הסרט החדש את יתרונות הסרט החדש קודאק, חוא בעל רגישות בטכגולוגית האמולסיה באופן חבא: קודאק זהב טובה יותר לאור, ופתיחות והכימיה המתקדמות משלב בתוכו הגברת צבע למגוון רחב יותר של צבעים. והמתוחכמות כיותר, כדי מחקדמת עם מהירות גבוהה תמונות המודפסות מקודאק לספק את התמונות בעלי ונרעיניות מעולה, לקבלת זהב, נעימות יותר לעין. האיכוח הגבוהה ביותר כיום. שחזור מדוייק עשיר ומלא הצבעים עשיבים יותר, תכונות אלו של הסרט החדש של הצבעים, ככל תנאי בהירים, חדים וקרוכים ביותר מאפשרות להגיע לתוצאות תאורה.

קודאק זהב ב-2 דרגות שונות: 100 אסא, ו 200 אסא, ובקרוב גם 400 אסא, לחתאמה מושלמת עוד יותר לכל תנאי הצילום. אז מעכשיו, בכל מצב, תגידו

> צילום מוצלח ככל מצב. יחר עם זאת, באם מצלמחכם

> אינה אוטומטית, הקפידו על

כיוון נכון של הצמצם

כמה עצות טוכוה לצלמים מחדאק זהב מאפשר קבלת אם לא יודפסו על נייר של החדבים שבינו.
השחדלו להכנים את סרט במיוחד גם בנרלים גדולים הגירו קוראק זהב וחגידו מדעלם למצלמה במקום מהרגיל. ואולם, הברת קוראק שיופיטו לכם על נייר של מיצל יחסית.
מוצל יחסית.
מוצל יחסית.
מוצל יחסית לכם אינה ערבה לאיכות התמונות קוראק.

קונים סרט צילום קוראק והב ובוחרים מסיכה חינם, מחוך 4 מסיכוה פשנעה שמיר, פרס, צועניה ופלח.

במי אתה בוחר?

נשער: צנחנים בתרגיל. כתבה בעם 14-14: צילום: ראובן קסטרו.

. 6	העד מאת יעל פז־מלמד	38	שיפודים מאת מאיר עוזיאל
10	נרגל שמאל מאת אבינעם בר־יוסף	40	יהלומי הקרמלין מאת אלכס דורון
14	פלטון מאת מיכל קפרא	46	יום אחד בגהינום מאת מאגליו ארגטה
- 3	ההגדה לבית סקריאבין מאת אבי מורגנשטרן	50	לאכול בחוץ מאת מאו"ל
1	פוטויסקופ מאת תלמה אדמון	54	חיים ואוחבים מאת תמר אבידר
31	טיול "סומשבוע" מאת נילי פרידלנדר	55	פנטהאוז מאת יגאל לב
$\mathbb{R}_{p_{i}}$	מאת יהודית חנוך מאת יהודית חנוך	55	הורוטקונ
10	מאור פעיל, שטח פרטי מאת נוךית ברצקי	68	מעריב" לפני 35 שנה נבריאל שטרסמן

שנולדה שרה, כתו הבכירה, בכה כמו חיה לא העניש את הרוצחים. ילרים רכים הוכו למוות פצועה. עמד והסתכל על התינוקת ובכה על יש לו אשה ובית, ויש לו גם תיבוקת. גם היום. 36 שנים אחרייכן, הוא עדיין נחנק כשהוא נזכר כאותו רגע. ארם ללא זהות, ללא שם או בית, לכרו לגמרי כעולם. מסתובב שנים ברחבי אירופה הפצועה, מחפש כרית להניח עליה את ראשו. סימן ווכר למשפחתו.

> פכרואר 1987. דירת שלושה חררים כפתחיתקוה. מסודרת מאור, נקיה, שטופת־שמש. בחוץ כורעים עצים תחת נטל תפוזים שאיש אינו קוטף. שלוש־ארבע מכוניות סוכארו של שכנים חונות כשולי הככיש, ילדים מביאים פרחים ליום האם. סיפור ישראלי. פנחס אפשטיין, עוד שבועיים בן 63, ואשתו זהבה, צעירה ממנו בשש שנים, שהגיעה לכאן לכרה מערבות סיביר לפני ארכעים שנה, עריין לא התאוששו מהימים הקשים שעברו עליהם בכית המשפט כירושלים. יומיים תמימים עמר פנחס כחקירה קשה שהעמירה במכחן את זכרונו הפנומנלי. כאילו שאפשר לשכוח לדקה אחת התופת ההיא. הוא זוכר כל פרט. רק שאין מלים שיכולות לתאר.

ספה, שתי כורסאות, שולחן מכוסה מפה, הרכה עציצים, מזנוך. על הקיר תמונות הילדים והנכרים. כמגירות אלכומים עם תמונות. הילדים. מי היה מאמין. לפני חצי שנה יצא לפנסיה. עבד כסולל־בונה, וכאשר הציעו תנאים טוכים לפרישה, קפץ על המציאה. ארם שילרותו עכרה בנטו, כחרותו במחנה־ריכוז ובמאורות־כלבים – מחפש לעצמו זיקגה נעימה. אולי יוכל סוף סוף לנות, לשכות קצת, להנות מחייו. זהבה מגישה תה ועוגה, מתיישבת ליר בעלה על כיסא ללא משענת, ומקשיכה. שעות. והיא הרי שמעה את הסיפורים עשרות פעמים. ראשה מורכן, ידיה שלוכות בחיקה, מרי פעם מתלחלחות עיניה. 38 שנים היא מנסה בכל כוחותיה לפצות במשהו את האיש היקר לה מכל. מסדרת הכל לבד, פותרת את כל הבעיות. שלא יידע. שלא תגרם לו עוגמת־נפש. הוא כבר עבר מספיק.

עכשיו שניהם כבית. הוא פנסיונר. היא תמיד היתה. אין ציפיות גדולות. לא מתכוונים לפוע מסכיב לעולם. קורם כל צריך לעכור איכשהו את המשפט הזה, הקשה ביותר מכל חמשת המשפטים כהם כבר העיר אפשטיין. אחרייכן – לנוח, הוא עייף, עייף מאור. לקחת את המכונית, לנסוע לבקר אצל. הבת והנכדים בראשון לציון ואצל הכת השניה והנכרים כרתונות, ולכלות עם הבן והנכדים בפתתיתקוה. שמחות קטנות הם מחפשום. שרק ייגמר המשפט הזה, שסרחט מפנחם את כל כוחותיו.

1942, יום־כיפור כנטו צ'נסטוחוכ פולין. מאות יהודים מתאספים במרתף אחר הבתים בגטו, ומתפללים, תפילה

: נוראה ואיומה. "הקירות ככו איתנו. אנשים זעקו את י ושלחו אומם למחנה ההשמדה טרבלינקה, למות

מאו אותו יום חדל פנחס אפשטיין להאמין לאלורים. איך יתכן שיש אלוהים אם אחרי תפילה כור שרכלינקה. כמה. מאות יהורים ומבועים שהיו להם אהמונות ומשרתים, שביום אחד נהפכן לוקחים יהודים למחצה ההשמרה: איך ייתכן שיש יומורעבים התריסו בכוחות אחרונים נגר הרוצחים אלוהים והוא ראק את אשר עושים לעמו ולא הציה הגרולים ביותר בתולדות האושות המרף נכשל, ממנו אותניז מי אנת אני לא צריק את יורעת איוה צריקים והלאה יכלו הנרמנים להמשיך בשלוות נפש לשרוף

עליידי החיות הללו, מינוקות כרחם אמם, נשים נדקרו ככירונים ככל חלקי גופן. הם לקחו בני־אדם והפכו נהפכה לאפר אצל חיות־האדם, הנאצים. והנה אותם לאפר. מיליונים של בני־אדם, נשים וזקנים וילדים וחלשים וחולים. ואלוהים שתק. נתן לזה

בצ'נסטוחוב היה בית־כנסת ישן, שאפילו-הפולנים האנטישמיים לא העזו להרום. כאשר הגרמנים נכנסו לעיר, הם הרסו את בית־הכנסת, אולי בן רווק, אולי מישהו ששמע משהו על אבא ומאבני־הקודש שלו בנו מרוכה. הלוא אם היה אלוהים, או אמא. והגה יש לו תינוקת. פנחס אפשטיין ניצח את הוא היה צריך לפעור את המדרכה הזו ולהמית את כל מי שהלך עליה".

אותן הצליח לעבור החל נורר במשך חורשים, מתחבא

נולד עם פנקס קטן בו נרשונים קורות חייו. אצלו כתב השטן את הפנקס. רק אחרי טרבלינקה, כשנולדה בארץ בתו הבכורה, הרגיש שניצח את השטן. גם

אבל אלוהים הסתיר פניו מענון, ופנחס אפשטיין הייתי כמו תולעת שכל מי שרואה אותה - דורך עליה.

גמורים השמרו באכוריות על זרי הנומנים, ואלוהים בתאייהנוים של טרבלינקה עשרת אלפים יחורים ביום

פנחס אפשט"ן לא תאמין באלוהים, רק בגורל. אדם כשחזר והביט מול עיניו בבית־המשפט בירושלים.

לעבור בימי חייו. ואם אכן כך הוא הרבר, כי או אין פבא וסבתא, נהמכתי בחמש דקות לארם שאין לו ספק שהיה זה השטן שרשם את פנקם חייו של פנחס כלום. הם לקחו ממני את משפתתי, את ביתי, את

ימים ביערות, לפעמים מצאתי איוה שדה עם שאריות גזר או תפוחי־ארמה והייתי מתעכב לירו, להשקיט קצח את הרעב. בני־אדם הם כמו חיות. איתה שיש אוכל, לשם הם הולכים. מסתגלים לכל מצב. מה את חושבת, שיש הבדל בין ארם לחיהז כן-אדם רק קצת יותר בינתיים הגיע החורף האיכופי, מעלות מתחת לאפס, ולנער 35-40 אפילו אין זוג נעליים, שלא לוכר על מעיל או כובע. וצריך כל הומן

איוואן האיום – שאפשטיין טוען שגם בעוד חמישים

שנה יוהה אותו כרמיאניוק העומר היום למשפט -

יכול היה להמשיך ולהנות מחייו ומהצלחתו.

אחרי־הכל, מרי יום השתכללו שיטותיו ונוספו להן

ררכים חרשות לרחוס כמה שיותר יהווים בפעם אחת

לתוך המשרפה, כשהוא משתמש לצורך הרחיסה הוו

כתוהודוכוהו הקצר שנוצר כתוצאה ממרד הנפל,

הצליח פנחם אפשטיין, או נער בן 18, להימלט מן

התופת. אז עריין לא ידע איזו תופת מחכה לו כחוץ.

לבד לגמרי, יחף, פצוע מחוטי־התיל של גדרות המתנה

מן הגרמנים שררפו אחריו ומן הפולנים

שרצו בכל ליכם להסגירו לגרמנים.

והוא היה חייב להצליח, שכן מישמ

חייב היה לספר. פנחס אפשטיין היה

בטוח שהוא היהורי האחרון עלי אדמות ששרד ממחנות ההשמדה, שעליו מוטלת

האחריות לספר לעולם את אשר עוללו הנאצים ליהודים. הוא לא הביא כחשכון

את האפשרות שרכים לא יאמינו

לסיפורו, יתשבו שהוא פרי דמיון חולני.

יהודים. את רוכם הגרמגים תפשו -

הודות לשיתוף הפעולה של האוכלוסיה

עד היום אינני מבין איך רווקא אני

הצלחתי. לכן אני מאמין בגורל. כליכן

הרבה פעמים עמרתי ממש מול המוות,

וניצלתי. אין לזה הסבר אחר. ברחתי מן

המחנה יחף, פצוע ומורעל מחוטרותיל,

וכך רצתי יחף כשרות־החציר הקצורים.

יחד אתי הצליחו לברוח עוד כמה.

בכוח פיזי רב.

להתחבא, ופעם בכמה ימים למצוא משהו קטן לאכול, שאחרת לא יהיה כוח לברוח. בפנקס־הגורל של פנחס אפשטיין היה כתוב שיהיה עליו להמשיך לברוח במשך שנים. כפנקסים של שישה מיליוני יהודים אחרים היו כתוכים דכרים נוראים יותר.

אבל הכל לא היה לשה כמו הברירות הנוראה. .לאן הלכתיו מי חיכה ליז הרי לא היה לי אף אחר כעולם. לא היתה ולו נפש חיה אחת שיהיה אכפת לה מה יעלה בגורלי. לא היה מקום אחר בעולם כולו שיכולתי לבוא אליו. לא היה לי שם, לא תעודה לא משפחה, לא בית, לא חבר רחוק. הייתי אדם חסר זהות. אדם תלוי כאוויר.

וזה הכל עשו הגרמנים בחמש דקות. מאדם שהיתה לו משפחה חמה, אבא, אמא, אחים, אחיות, דורים ודודות, הסכיבה שהכרתי, את כל החברים הכל ולא רק לי ב־2 באוגומט 1943 הזה מרך במחנה ההשמרה . למליונים של יהודים. ראיתי אנשים עשירים, כבירים לסבצנים המחמשים אוכל בפחייאשפה איך אפשר

לשכוח את הווועות האלה אפילו ליום אחר? אחרי חודשים ארוכים הגיע לצ'נסטוחוב. צעיר

(המשך בעמוד הבא)

HIDEDIO 6

התפילה, אומר פנחס אפסטיין. כמוצאי אותו יום אינו מאמין יותר בקיומו. הוא מאמין רק בגורל. מאמין בורא פרצו הגרמנים לביתו של פנחס, הוציאו אותו שמאשר נולר, נפתח פנקם קטן ובו נרשם כל שעליו

עד היום אינני מבין איך דווקא.

אני הצלחתי. כל־כך הרבה

פעמים עמדתי ממש מול המוות,

וניצלחי. לכן אני מאמין בגורל.

אין לזה הסבר אחר. ברחתי מן

המתנה יחך, פצוע ומורעל

אחוטי־התיל, וכך רצתי

בשדות־החציר הקצורים. זה היה

כמו לרוץ על מסמרים".

בלונדיני, עם עיניים כחולות, ארי לכל דכר. זה מה שהציל אותו. הלך לבית בו גר ומצא איי חורבות. הפולנים כזוו הכל. שברו וניתצו כל מה שניתן. בבית־הספר בו למד למדו עכשיו ילדי הפולנים. "אני לא יכול לתאר במלים מה הרגשתי. סביבה שגרלתי בה, שהכרתי בה כל חלוו, כל אכן וכל רחוב, ועכשיו זה לא שלי. ואם יתפשו אותי – ירצחו אותי. בכלל, החלם הקשה ביותר היה לנלות שהעולם שמסביב ממשיך כחייו כרגיל. ילדים הולכים לכיתיספר, אנשים קונים כמכולת, אוכלים, שמחים, אמהות מסיעות תינוקות בעגלה. ובמרחק של כמה שעות נסיעה משם טובחים מדי יום עשרת־אלפים כני־אדם, מכים, מענים, דוקרים בחרבות וכידונים, מפצפצים גולגלות של תינוקות כני־יומם. איך אפשר בכלל להסביר את זה. לעולם לא אוכל לתאר מה שהרגשתי".

אם לא איכרתי תקווה? האמת היא שלא ראיתי שום עתיד. הייתי נסוח שכך יימשכו הרברים לנצח, אבל ידעתי שאני חייכ לחיות. מישהו חייב לספר. ואני לעולם לא איכדתי תקווה. קשה להסביר מה קורה לאדם במצב כזה. הוא נהפך לתיה, מוכן להילחם על כל

פרוסת־לחם. כמשך שנה שלמה ישנתי בתוך מאורות, כמו כלב, ובלילות הייתי יוצא לחפש אוכל ב הייאשפה. הסתובבתי יחף, כמעט ערום, אבל רציתי לחיות. מיתרי־הקול שלי החלו להתנוון כי היו שכועות שלמים בהם לא הוצאתי הגה מהפה. לא היה עם מי לדבר. לכד לגמרי, מותש, חולה, רעב שזה אי־אפשר לתאר. והגעגועים. איך אפשר לספר על הגעגועים לאמא, לאכא, לאחים. עד היום אני מתגעגע, חולם עליהם כלילות. הלילות שלי הם בכלל סיוט, אפילו שעכרו ארבעים שנה. לרגע אחד אני לא יכול לשכוח. עשרים־שלושים פעם כיום צצות ועולות כי תמונות. את מתארת לך מה זה שאני ראיתי איך מפצפצים את גולגלתו של אתי, רק מפני שגילה אותי לפתע וניגש לומר שלום. איך אפשר לשכוח? ואיך אפשר להסביר את וה למי שלא היה שמ? את ההרגשה הואת אי־אפשר להעכיר למי שלא היה שם, ואי־אפשר להוציא, אפילו לרגע, ממי שכן היה".

"הייתי אדם חסר זהות. אדם תלוי באוויר. ה"חי כאו חולעת שכל אי שרואה אוחה - דורך עליה. ווה הכל עשו הגרתנים בחמש דקות. איך אפשר לשכוח את הזוועות האלה אבילו ליום אחד?"

באחר הימים ראה פולני זקן מעמים שקי פחמים על עגלה ישנה. הלך אחריו, וכאשר הגיעו לביתו, הציע לעזור לו לפרוק את הפחמים. הפולני נתן לו במה זלוטים, והוא החליט ללכת לשוקהפשמשים בעיר את שראה בטרבלינקה. הם היו הראשונים בסידרת בדאי, כדי שתהיה לנו מרינה. אני יודע מה זה להיות לקנות לעצמו ווג נעלים ישנות. כמה חלם על הרגע שלמה של אנשים שלא האמינו, חשבר שהוא ממציא הזה, בקור של מינוס ארבעים מעלוח. איך שהגיע את הווועות. לשוק, כיתרו אותו הגרמנים באחר המצורים שערכו שם מדי יום. פנחם אפשטיין ידע לכרוח, כל חושיו היו . לו לנפוע לכפר סמוך, סיפר ששמע שיש שם יהודים. זורים. אנחנו ישבנו באוויר, לא היו לנו שורשים. מה מתורדים נו היתה מטרתו היחידה - לכרות איכשהו אפשטיין נסע, כדרך פגש שני יהודים, עריין עם שבנינו שם לא היה שלנו. הכל לקחר, ואת היהודים

ימות. הוא ניצח גם הפעם. ענו, איך אפשר להסביר את זהו ומקרים כאלה היו לי הרבה. אני לא מצליח להבין

מספר שבועות אחרייכן שוב יצא מן המאורה בה התחבא, שוב הלך אחרי עגלה של גוי עם פחמים, שוכ הציע את עזרתו. הגוי הזה לקח אותו לעבודה. ..קיבלתי אצלו אוכל, והוא שיכן אותי כאורווה של הסוסים. מלון של מאה כוכבים לא יהיה אף־פעם מה שהיתה בשבילי האורווה הזו. היה לי חם והיה לי אוכל. את לעולם לא תכיני מה זה. אחרי תקופה מסויימת הייתי חייכ לספר לאותו נוי שאני יהודי, והייתי חייב לעווב. פרצתי בככי נורא, והגוי הזה – יחר עם אחותו – לקח אותי למשרר של פליטים פולגיים, והציג אותי כקרוכ משפחתו. הוא סירר לי תעורה מזוייפת, ופתאום היתה לי התחלה של זהות. רגע שאני לא אשכח".

פנחס התנרב לעבור כשביל הצבא הגרמני. בגרמניה. שם הרגיש הכי בטוח, רווקא כתוך לוע התותח. כבר היתה מסגרת, היה מה לאכול, איפה להניח את הראש. עד שיום אחד עשה צער בלתי־מחושב ששוב כמעט עלה לו בחייו. בתחילת 1945 התקרבו הרוסים לאיזור וינה. אפשטיין החליט להגיע לוינה ברכנת, דרך מינכן. אלא שבמינכן עלה על רכנת לא נכונה. חיילים גרמנים כיקשו מנוסעי הרכבת להזדהות, אפשטיין סיפר להם שהוא נוסע מברלין לווינה, שבדרך הותקפה הרכבת וכל ניירותיו אברו. כטרויכלינגר, עיירה קטנה בדרך, הודיעו לו שעליו לרדת ולהתייצב כתחנת המשטרה. שוב סיפר אותו סיפור, הגרמני בתחנה אמר שיברוק, ואסר עליו לצאת את העיירה. פנחס החל לעבור אצל בעל מאפייה מקומי, גרמני קתולי טוב לב, שהתייחס אליו כאילו היה כנו. כסופו של דכר לא הצליחו הגרמנים לכרר את העניין, ונתנו לפנחם רשיון זמני להסתוכב בעיירה. -נו, ואיך אפשר להסכיר את זה? הרי הייתי כתוך תחנת משטרה של הגרמנים?"

בית הוה, אצל הנס מאייר, אשתר ושני ילריהם, נשאר פנחט אפשטיין עד סוף המלחמה. הם הכירו אותו כתור פאול ביסטרו, פליט פולני. רק כשנגמרה המלחמה, ליר שולחן ארוחת הערב, גילה להם אפשטיין את מורו, סיפר להם

גילו אותן והתחילו לירות. בפנקם היה כתוב שונא לא - פיני ערים ברחבי גרמניה יש מתנות פליטים שמטפלים ללקרות:

בעקורים כמוהו. התברר לו שיש עוד כמה ניצולים. במשך תקופה ארוכה גדר אפשטיין בגרמניה לאורנה ולרוחבה, ממחנה פליטים אחד לשני. אולי בכל זאת ימצא מישהו מבני משפחתו. לא הניח ער שעכר את כל מחנות הפליטים, שאל כל מי שרק ניתן, כרר נכל המקומות. לקח לו זמן להבין שהוא השריר האחרון. עכשיו הכל תלוי בו. על כתפיו מונחת המטלה להמשיך את הנצר.

האמת היא שלא ראיתי שום, עתיד. הייתי בטוח שכך יימשכו הדברים לנצח, אבל ידעתי שאני חייב לחיות. מישהו חייב לספר. ואני לעולם לא איבדתי תקווה. קשה להסביר מה קורה לאדם במצב כזה. הוא נהפך לחיה".

ב־1948 החליט לעלות לישראל. הרכה חברים שלו בתרו כארצות הברית, קנדה, אוסטרליה. הוא רצה נית, מקום שהוא כולו שלו. כשהגיע לחיפה, קיבל שני תפווים, ומיד גייסו אותו לצה"ל. כמשך כמה ימים עבר אימונים כבניין שהיום משמש את הטכניון ומיד גויים לחטיבה עשר שאחרי כן נהפכה לחטיבת הראל. למוק לא נשלח לקרב לטרון. "הברתי הרכה אנשים שעלו אתי ארצה, היו בדיוק כמוני – נצר אחרון למשפותם -שנפלו כבר ביומם הראשון בארץ. אנשים כלי שם, איש לא ידע מיהם, לא ידע שנהרגו, לא יכול היה לחביא אותם לקבר. אנשים עברו את כל התופת, והגיעו הנה, זרים. שלושה וחצי מיליון יתורים היו בפולגיה, תפשו את המישרות הרמות ביותר, היו עשירים גדולים ועדיין חשב שהוא היהודי האחרון. מישהו הציע החזיקו את המדינה. ותראי מה קדה לרבו, כי דבו היי המכן, הצליה למסם על גג אחר הבניינים הנרמנים המרים המפוספסים של אושוריץ. הם סיפרו לו שבכל חיסלו, כשבאתי הנה 'דעהי שיותר זה לא יכול (המשך בעמוד 65)

דמי ניהול חשבון, חוץ ממשיכת שיקים. זבנוסף, אני נהנה ממשיכת יתר גבוהה בריבית מועדפת ומיותר שעות בנק. הבינלאומי פתוח כל יום ננד 2.00 בצהריים ובימי ב' ו־ד' גם בין 4.00 ל־7.00 בערב. Thins עו"ש משופר פתח חשבון גם בבינלאומי.

רק בבינלאומי אני לא משלם

קפה "טעמון" בירושלים, צומת של סובלנות. הבעלים אוהד את גוש־אמונים. המקום הוא חממה של תנועות השמאל הראדיקלי. פעם רכבו שם על מצוקת השכונות. אחריכך עברו לפלשתינים. בין זה לזה התפלגו לרסיסי סיעות קיקיוניות. גם פעילי "המרכז לאינפורמציה אלטרנטיבית" שנסגר בידי המשטרה עשו שם מהפכות על כוס קפה. התנועה הזאת מנוטרלת עכשיו. גורמי בטחון התערבו. הגיבורים התברגנו. גם הפלשתינים לא שמים עליהם.

כל בוקר כשעה שש פותח משה קרנצדורף את קפה "טעמון" בירושלים. מפעיל את מכונת האספרסו, מכין סנדכיצ'ים עם גבינה ועם ביצה. אין בשר בטעמון. בעל הבית מוטקה קופ, שומר מצוות קפדן, מתקשה להגיע בזמן. תפילין, בית כנסת, תפילת כוקר. קרנצרורף, השכן ממול, התנדכ לעזור. כשמגיע קום, הוא פותח את חנותו שממול – איטליז לא כשר.

שואלים את מוטקה קום, איך אתה יכול?, והוא משיב: בגלל שהוא מוכר חזיר אתה רוצה שאני ארון אותו לחרם? אתה יודע איזה נשמה יהודית יש לונ"

בות. ואולי רק אי. כרוח זו הי-תה הקפיטריה של קופ – אוהד שרוף של גוש אמונים – גם בית הנירול של השמאל הקי־ צוני בישראל. סיעות קמו והת־ פלגו סביב שולחנות קטנטנים. בין כוס תה לספל קפה הפוך. חברי "מצפן" קיבלו אצלו יחס: של ילרים מפונקים, באותה מידה של הכנה מתובלת בחבי־ בות חמימה. גם הם יהודים, לא

כן? כשלא היה להם כסף לשלם

העמממית של ג׳ורג' חבש.

בער השתיה – קיבלו אותה בהקפה. בפינקס החוכות תורות מארקס, לנין וטרוצקי: זה לא היה עובר, מצוקה האבודים שלו רשומים עד היום כמה שמות של ישראלים מהפכנים". הוא אומר להם שהתרומות שלו להתנחלויות נוש אמונים כאו מכסף שהרוויח מהם. מהחממה הזו באו גם אנשי "המרכו לאינפורמציה אלטרנטינית" הנחשרים כעת בקשרים עם החזית

ירושלים על המרכז לאינפורמציה, כאה לאחר עשור ינשקיו,ים, מיוחרים במשטרת שקם שעבר על סיעות השמאל הרריקאלי בישראל. מחתרתיים וחדירה לוועדי עובדים מה גם שבאותן אוחיי שהחלו את דרכן במיסתרים כשנות ה־50, וצברן שנים שלאחר מלחמת ששת הימים פרחו אכגוני הטרור תנופה בהשראת מרד הסטורנטים באירופה של שנות היסס, הן פרמו ממש בראשית ה־70 יחד עם תנועת בין סיעות השמאל הקיצוני לכין ערכים ממורח הסנחדים השחורים, הבסים הרעיוני היה בקריית האוניברסיטה העברית, המטכיל התכסס ב'טעמון המטרה היתה להוציא את ההמונים להפננות. לא על

Hipeoio 10

שיכאל ורשכסקי, "מיקרו", כפי חבריו, בן בכור לת האשי של שטרסכורג שבתר לחיות עם האופציה

וישאלית כאשר עלה לכאן מצרפת לפני עשרים

סנה לא הסתיר מעולם את דעותיו האנטי־ציוניות.

אר מהבובעים שהוא תולה על הקולב במשרדו נקרא

לקם, לינה קומוניקטית מהפכנית, שהוא אחר

מאסיה ופנישות שקיים וביאיונות שהתפרסמו עמו

גער, מור ותבחיר כי לתוכו פנימה הוא מקווה

לשני כחצי שנה אמר לשבועון "כותרת ראשית",

ביו היום כל למרות שלבעתו הרינת ילד אינה יכולה

לשות ול איות.

מוכן להתאסלם. אכל הם רוצים שאתן גט כריתות למוצא הלאומי שלי, ואת זה אני לא יכול לעשות".

רשבסקי:

הישראלי

היה סרכן

אחרי לבנון, לו

הייתי פלשתיני,

הייתי תופס את

הראשון, אפילו

מלחמה, והייתי

פרג'ון: "אני לא

הורג אותו".

קום (משמאל) ופרום׳ פרג'ון ומיכאל ורשבסקי (למטה): אלה לא

כי נכל הפגנה, את אותם אנשים. הם רק מחליפים מקת הדובר לקראת ואחרי האירוע הוא מי שעומד נחש אתו גון שתרם את הכותרת. וככל שהם קטנים - שיין גדולים חילוקי הרעות הרעיוניים ביניהם, והיפים הוויכוחים שבעבר פילגו אותם וסטירסיסם – טרוצקיסטים, לניניסטים ושאיסטים. לפני יותר מעשור היתה גם קבוצה הודתה עם פידל קסטרו. כל אחת גם רוגלת כפתרון לונה לסכסוך במורח התיכון. הבסיס המשותף הוא קותי הצגה פה, תמיכה משפטית שם, ריאלוג עם קונה פלשתינית זו או אחרת.

צילומים: יוסי זמיר (יסקופ 80)

בשכונות, בעיית הדיור של תיילים משותררים, המאבק בכפייה הרתית – אלה נמכרו סוב יותר. להפגנותיהם הצליחו לגיים ציבור רחב חסר כל קשר רעיוני עם השמאל הרדיקאלי. הם ניסו לארגן התנגרות פעילה למה שכינו כינם לכין עצמם .המשטר הציוני הקולוניאלי". כלפי חוץ הם קראו ל.מאבק במרינת המשטרה" – סיסמה שנקלטה היטב בשכונות.

גורמי בטוצו החלו לקחת ברצינות את ה"ילדים" האלה שריברו בשמה של מהפכה עולמית, הקמת תאים הפלשתינים, וב"טעמון" נערכו המיפגשים הראשונים ירושלים ומהשטחים. לא פעם גילו הפלשתינים כי כמערב העיר היהורית יש להם אוון קשבת יותר מאשה ככיתם פנימה.

ב"מרכז לאינפורמציה אלטרנטיכית" שנסנר

כשבוע שעבר עריין מתנוססת כרוה ובה תמונת נער ארוך שיער שצולם כהפגנת "מצפן" כראשית שנות השבעים, משמיע את זעקת המקופחים, לירח כרוות עכשוויות המתייחסות לפעילות של ייש גבול! ולמהומות באוניברסיסת ביר־זית. אתרי שנואשו מלעורר מהפכה חברתית בישראל היהודית, הם וסרישים את עיקר פעילותם למאבק הערכי כש וכר, שמו של "המרכז לאינפורמציה" מתנוסס בראש רשימת קבוצות השמאל הישראליות הקיצוניות כיומן השנה של 1987 שהורסם על ידי העתון "אל־פג'נ" בשפה האנגלית (המזוהה עם הזרם המרכזי של תובלי אש"ף כשטחים). אחרי הארגון שבהנהלת מילאל ורשבטקי, מדורגת תנועת "יש גבול", וויס אחרי שני אלה קבוצות "הלאה הכיבוש" (המיוצגת על ירי רעיה רותם) ו"מצפן" – שגם כראשו עומר אותו ורשבסער

לים שם משרה עודקת, הוא תומך באופן מלא מטח שום משרה עודקת, הוא תומך באופן מלא מטח של עם מרוכא להילתם נגד מדכאין כפי שוה ל, וכי האהריות לתוצאות נופלת על ראש מיכו אלן אמר מלמת לבנון אמר "מיקרו".

"מיכו אין אמר מלמת לבנון אמר "מיקרו".

"מיתו פלשתיי, הייתי תופס את הישראלי וואמן מלחמה והימית מובג אותן כי בעצם אתה פוגש בכל אחת מהקבוצות הללה

הישראלי ביטאו את מה שגמגע מאוכלוסיית השטחים הערכי שרקר לפני כשנה ילרים במרכז ירושלים הוא שפוי בדעתו. מאוחר יותר בכלא סיפר לנו כי מאו סאברה ושאחילה קינן כו הרצון לנקום. הוא אמר: 'אני לכאורה אין קשר בין "מצפן" של היום לכין "המרכז לאינפורמציה אלטרנטיבית" שנסגר נפקודת רוצה שגם הישראלים ידעו מה זה ילדים שנפגעים. לקחתי סכין ודקרתי ילדים יהודים. רק אחרי שעשיתי

את זה הרגשתי הקלה' זה מזעזע, אבל זה כל כך

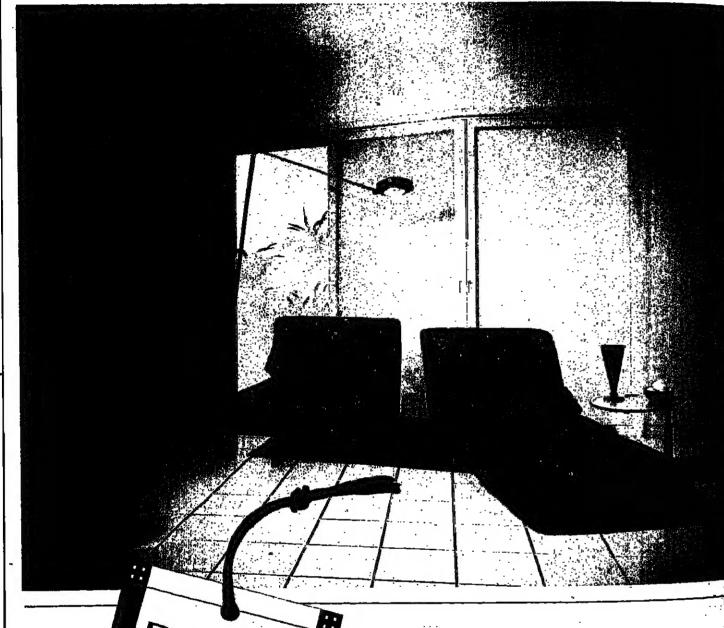
מי שגרם לו לעשות את זה".

המפכ"ל. אולם האנשים שהפעילו את המשרד נמנים ברוכם עם חברי אותה קבוצה רעיונית, מאותו מיליה של "טעמון". המרכז נוסר בשנת 1984 והתמקו אנושי. שאני אאשים את הארם הזה? אני מאשים את בעריכת סיורים מוררכים לאורחים ולתקשורת הזרה התכטאויות פחות הריפות מאלה הוכילו במה שהם מכנים "אתרי הריכוי הפלשתינים"; הוציא

דניש מעצבת תרבות חיים

ע"ח 2,983

רבות - גון ז דרך ויבוטינסקי 101. היופה ז רחי טשרניתובסקי 35, שטלוו מארים ברמל צרפתי.

רמת-השרון: הוי שושולובת. כפר-שמדיהון: דתי חוורעמיכן מסחרי.

באר-שבע: ההחברון 4 ירושלים: ההשמאי 1. ת"א: כיבר חמרינה, ההיה שאיר נו

אוויא מערכת סלון מיוחדת

שון האצשרונות הטמונות בתוכה, הפכים אותה ליחידה מפתיעה, אותה מונלי לצל למספר רחב של מיצובים לפי

בוצובש כלמערכות חסלון של דניש, האהמילון האחרונה בתחום חריהוט

ושמנאה אתם אלין, היישר ממרכזי האצוב החשובים בעולם ומעצבת תרבות מעלאסטטיקה

INTERIORS

ישראל כמדינה ליברלית . נייטרלית, שפתוחה קודם כל ליהודים. אין זאת אומרת שצריך להעניק להם אזרחות ברגע שהם מגיעים לפה".

שחק: "הייתי רוצה לראות את ברונסורים שחק (מימין) ופרג'ון: בכל מרקס, לנין ורגלי חתיכות זאת התרבות שלהם ישראלית.

עתון "חרשות מכפנים" שהופץ בין גופי שמאל בכל העולם, ופירסם רפי מירע שוטפים על המתרחש המידע ועל עצירים מנהליים ומנורשים. המידע הופץ גם בקרב עחונאים ישראליים. המידע שסיפק המרכז במאי 1985, כזמן עיטקת חילופי השבויים עם אחמר ג'כריל, היה מקיף ומעורכן. למעשה היה המרכז המקור הכמעטייחידי דרכו ניתן להשיג, למשל, את רשימת האטירים המשוחררים ואת המכתב ששוגר

בל הוא לא היחירי. בירושלים פועלים מספר מרכזים פלשתינים נוספים לאספקת מידע. הגדול מכולם הוא "המשרד הפלשתיני לעתונות' בראשות ריימונדה טוויל ואברהים 🗷 🕻 קרעין. משרד נוסף הוא "המרכז למחקרים ערכיים" בראשות פייצל חוסייני. גורמי כטחון סכורים כי המרכז מסתייע כמימון של אש"פ ומשקף את עמרות הפת"ח, למרות שער כה לא הצליחו להוכיה את ההנחה הזו ככתי המשפט.

ייחודו של "המרכז לאינפורמציה אלטרנטינית" התבטא ככך שפעל במערב־ירושלים, ושראשיו היו יהורים ישראליים (אם כי יחר עם ורשבסקי נעצר גם עלי ג'רה, ממשוחררי עיסקת חילופי השבויים עם ג'בריל שהיה בין מניתי המיטען בקולנוע ציון ב־1968. הוא היה אחראי על איסוף המודע האלטרנטיבי בשטחים). "מיקרו" נשני לעו"ר לאה צמל, ולא כמקרה. צמל היא פרקליטת המחכלים המואשמים בפעולות טרור. עמיתה שלה, עו"ד פליציה לנגר, מפורסמת לא פחות, נמנעת בררך כלל מלייצג חשורים כאלה ומסתפקת בתיקים הקשורים לפרשיות של העלמת קרקעות, בייצוג נאשמים בפעילות פוליטית, אירגון אסיפות מתאה, שביתות והפגנות, או לכל היותר חברות כאירגון עויין.

אחר הדוכרים שהרבה להופיע בשם "המרכז לאינפורמציה" הוא המתימטיקאי ואיש האוניברטיטה העברית הפרופ' עמנואל פרג'ון. בעבר השתתף במסיבות עתונאים עם פעילים פלשתינים לאומניים כרוגמת פייצל חוסיני. הוא אומר: "לרעתנו העתונות פקת די אינפורמציה על מימדי הריכוי כשטחים, על גירושים, עינויים, ועל השיטות להשגת משתפי פעולה. כגלל נאמנותן של מערכות העתונים לקונצגוום הלאומי גוצר חלל, ואנחנו משתרלים למלא אותוד.

מרום מרג'ון, איש עם סתירות. אומר שהוא פציםיסט כהכרה משחר נעוריו, אכל שרת כנח"ל וגם

שלאתר גיוסו לצה"ל הצליח להתחמק מטקס שבועת האמונים. פשוט הלך לשירותים כלי שאיש ישים לכ. כאשר הגיע לאוניברסיטה העכרית הצטרף לחוג הרעיוני המצומצם שהתגבש סכיכ פרופי משה מחובר,

חו שמאלן: המחזאי ניסים אלוני סיפר פעם: החבורה שלנו ויש טולרנטיות לגבי הבעת דעות". בראשית שנות החמישים, כשהייתי סטודנט השמאל בארץ אינו נתפס עוד כרצועה צו באוניברסיטה בירושלים, חזמינו אותי לפגישה סודית כתא של הקומוניסטים. הלכתי. על ריצפת אוזה חדר בבית פרטי ברחביה הצטופפו כמח צעירים וצעירות לבושי מכוסי התעמלות, ושמעו מאָרשים של הצבא האדום. דיברו משהו על מרקק ואנגלס. אני לא זוכר בדיוק מה. אני חשבתי משום מח כל הזמן על החתיכות שחין שם. אחר כך הגיע

• חשמאל הציוני – הכולל חלקים גדולים של מצביעי ר"צ ומפ"ם. רובו דוגל בחלוקת ארץ ישראל המערבית לשתי מדינות, ישראלית־יהודיה ופלשתינית. לגבי ירושלים אין לחם עמדה חד"משמעית, ואולם בעיקרון הם סבורים שחיא צריכה להשאר מאוחדת תחת שלטון יפראלו, חון מתן ייצוג שוויוני לתושביה הערביים, השמאל הלא־ציוני (המכונה: נס

חשמאל בארץ אינו נתפס עוד כרצועה צרה

הקשורה עם בריח המועצות, ולמעשה אנשו

לחלקו לשלוש קבוצות עיקריות:

פוסטרציוני) – שבו אפשר למצוא מפלמת, המעוה ובודדים שאינם מאורננים מחת קורה ע אחת א כולם רואים את עצמם כחלק בלתייופרד מומדים חקבוצות האלה אינן הומומיות. לכאן משיכים או רק"ו מצד אחד ואת "הרשימרו המתקדמת" מצר שני, למרות שקשח לומד עליות כן חיא דוולה ברעיונות שמאלניים פרולטריים. כאן מחם קבוצות כמו שס"י (שמאל סוציאלוסטי ישראלו וקבוצת "אלטרנטיבה". העקרונות חרוותים: התקומה הציונות חלפהן אין לשלום את חושוים של החנועה הציונית, ואולם אין לפכל אה חתמישה שליתודו מברוקלין, למשל, יש אותו ובויות כמו לישראלי ממתח תקוף או לקרני מצרח: צריר לחלק את ארץ ישראל המערביה יתבות: צדין כחלק את אוץ ישראל המערבית לשחי מדינות, עם ירושלים בעור בורת משותפת-ומכאן שהם רוגלים בחלוקת ועייר מחדש, חם סבורים כו אסור לחכפיר בללום דמוקליים לדוקשרינות ציוליות, ומתוגדים למדינייות של הגדלת הרוב חיתודי מאינורים שוש בהם רוב ערבו במו בוליל

בסו בוליה

- השקאל האנטרציוני מאוד בתוש
שבוצות שוליום יהודיות אלה הרמימום. שע
חשמאל הדיקאלי הדוגל 'על הויור: במחמכה
חשמאל הדיקאלי הדוגל 'על הויור: במחמכה
סוציאליסטות בינאומית: בינתיים צרוך לדעופה
לחקים מרונה חולונית יחוד הישיבית מדובב בדו
בללי בשמצה שצומצמה של אווטלקטיואלים
לאמנה מכירים כזכות התבדלת העצמון של הים
תיחול, הישראלי - אכל דוחים את הלושימיות
על המסגרת החושתית הצינות מוומלים בשוימות אל מדינה ושראל מצד אחר הם חוקמים בחריטון את אשירה ומאורך הם מגווים על זמותם של המלשתינים לחקוף מערות ושראלוות, חור הבשל השתינות ומה מתרג אזרחים

ומאו הוא נמנה עם קבוצות השמאל האנטייציוניות הקיצוניות. מלכר פעילותו במרכן האינפורמציה תא פעיל גם ב"ועד נגר מריניות היד הקשח בשמחים". (המשך בעמור נו)

חיים ברעם עלפיו לבר מקובע

חורי לדבר, ואמרתי משהו על זוגות הרגליים

המפתות בחדר שמפריעות ליי לפחח רעיונות

מציאליסטיים. או הם אמרו לי להסתלק מהתא

בנלל שאני לא מוסרי. מאו המשיכו הובה שנים

חיים בראם, עתוואי המזוחה עם השמאל

הרדיקאלי, אחיו של מוכ"ל חעבודה ח"ם עות

ברעם. אומר כי תימים האלה חלמו. מעם נהנו

להדבים בקלות חווות של קומוניסט, ולמי שדבקה

בו חווית כזו א הית קשה להתקבל בחברה ולקבל

עבודה. הוא עצמו פוטר מהסוכנות היחודית בגלל

רעותיו. חיום המצב שונה בתכלית, יכל החברים

שלי ממוקמים מר"צ ושמאלה וביניהם אני מרנוש

מצויון העתונים וכלי החקשורה נמהחן בפני

להצביע עלי כעל קומוניסט".

נפצע כשרות הצבאי, איר זה מתיישבו הוא טוען

פרופיל צנחנים. לא ראמבו ישראלי. לא כוכבים ב"אוסקר". מחזור נובמבר 155. קבוצח איכות גבוהה. הדור שצריך להצמיח את הרמטכ"לים לשנות מסס,2. מקצועיות זה שם המשחק. וגם האתגר הגברי. לא אידיאלים, לא חושבים רחוק. מכסימום שנה־שנחיים קדימה. אחר כך אולי להמשיך את המבחן במסע הרפתקאות בגיונגלים של דרום אמריקה. מאת מיכל קפרא צנחנים מוטג ואיציק: מתפקעים מצחוק בסוגעים שרה אוהלים, אולי שנים־עשר. שלושה תרנים. שלושה הגלים. שנים עשרי הצרגים, אחד של מדינת ישרי אל. אבנים מסויירות לכן: חבלים. שלטים. וזהו. מסביב הרים. כל־בך ריק, שנדמה שכל האטמוספירה נשענת עליך. ברדיוס הקטן הזה אי־שם במדבר, יושבת לה פלוגת החה"ן – חבלה מוצנחת. בצבא אומרים: יחידת חי"ר מוכחרת. במבאים ביצבא אומרים: יחידת חי"ר מוכחרת. עשרים, עשריס־ואחת. המ"פ כן עשרים וארכע. הכי־גרול.
שלושה חודשים נמצא צוות מהיחידה בגכול לכנון, שלושה
חודשים באימונים אינטנסיביים במדבר. מעגל סגור. כתל־אכיב
נגמרה מלחמת לכנון מזמן. הפצעים מופנמים. בכיכר מלכי ישראל
יעשו עוד יריד ספרים. אף אחד לא יספור כמה יגיעו לשם.
מתאמן כאן עכשיו הדור שהתגייס אחרי מלחמת לכנון,
ושממנו יצמחו הרמטכ"לים בשנות 2000. דור שנולד אחרי מלחמת
ששת־הימים, שגדל עם השטחים וכל מה שבתוכם, ומה שהיה-קודם
שמתוריה. מלחמות זה לא רק נקודות ציון של זמו. כאוהל השני עשרים, עשרים ואחת. המ"פ בן עשרים וארבע. הכי־גרול. צילום: דאובן קסטרו ששת היבים, שגו ל עם השטורם ובי של זמן. באוהל השני זה היסטוריה, מלחמות זה לא רק נקודות ציון של זמן. כאוהל השני (המשך בעמוד הכא) uracaio 14 15 Blacain

חוק ראשון שלומדים שם: גברים "משחקים אותה" קשוחים.

49 4 1 Ja 4 1129

יש אנשים. שמאבדים את העפיות שלהם ומצטלמים עם הגופות של התחבלים".

> שלוש מחסניוח, תקענו בו. זה היה ממש חמוד. ללעש שמחה. זה אולי נשמע לא

כל'כך טוב, אבל ככה זה". "אמא אמרה לי:

אבל יש למחבל! הזה משכחה'. מצחיק. שם בלבנון לא חושבים על זה".

..באוטובוס בארץ, כל הדרך הייתי עם היד על הדובה, עם תחסנית צולבת. קשה להשתחרר מהפחד. כלומר,

क्षाञ्चरांच १६

משמאל יושב גיוס נוכמבר 85'. חבורה של שבעה־עשר נערים שהתנדבו לשרת בצנחנים. אנחנו מתכייתים עליהם. אף אחר לא מפגין התרגשות מהנחיתה. חוק ראשון שלומריו שם: גברים "משחקים אותה" קשוהים.

עוגי, דרור, שמוליק, יגאל, עמיקם, איתן, גיל, חן, רדי, מוטי, שאולי, מנו, אשר, עמירן, איציק, ירון. חן חולה. ארז חסר. עכשיו הוא סמל הרוכה של צוות חרש. הצוות החדש הזה עושה עכשיו טירונות יחידה. בטירונות יחידה בוכים, נשברים, ובעיקר לא יטנים. בסך־הכל מרחק אוהל אחר, וכבר עולם אחר. אני מתיישכת על קצה אחת המיטות. כמרכזה פק"ל, פגזים, מרגמה, שקית תמרים, מכנסי ב'. אני מביטה כחברי הצוות. לפעמים הם מביטים כי. יהודה פוליקר שר כרדיו. אחריכך תשיר נורית גלרון. הספר "לא שם זין" של דן בן־אמוץ פתוח. "קראת את הספר 'העלם' של יצחק אורפוז", שואל דרור את החבר שלו. .יו, איזה בחור עפוף", הם אומרים על גיבור הספר. "עפוף" – סלנג צה"לי. אסטרונאוט. לא בטוחה אם כותבים אותו בע' או כא'. בכל אופן הוצאת "עם עוכר" מוכרת כאוהל הזה. בתל־אכיב יאמרו לי שהם חבר׳ה טובים. רמה גבוהה.

הוד הוא המ"מ. נכוה, מוצק, משקפי ראייה מוכספות, שני כפתורים פתוחים כחולצה. כאוהל הסגל הוא עובד על התדריך לאימון הלילה. פקודות קרב. מפות. מה שצריך. הצוות מנסה להרוויה נימנום. עיקר הפעילות כאוהל נובמבר 85' מתמקדת כהרפיית שרירים. תלקי ריוף מפוזרים ברישול עי המיטות. כשהוד יכנס ויגיד כקול כאס צה"לי: -או.קיי. חבר'ה", כולם יתחילו לעבוד. לעבוד על המפוח, על כלי הנשק, על הפק"לים. מה שנקרא:

Land with the same

(המשך מהעמוד הקודם)

מזכרת א', אלבום

באלכום של עוגי יש הרכה תמונות צבע. תראי את הנוף", הוא אומר לי, -איזה כיובוז". לבנון... ברקע. החבר'ה מחייכים. החבר'ה נשענים. החבר'ה כורעים ברך. הרובה בהיכון. פה פרופיל הירואי. שם שריר מצ'ואיטטי חשוף. לפעמים סתם מיזנסצינות קלסיות של תיירים. גופה הצטלמנו ליד הכית

שהרגנו בו את המחבלים". אני מסתכלת בתמונה. שלושה מהצוות עומרים זקוף. רובה ררוך בזווית. אני מסתכלת על העיניים. נרמה לי שיש שם חיוך. טלושה חיילים גאים. ברקע בית. הצילום נעשה זמן לא רב לאחר שהרגו את שני המחבלים.

את התקרית לא רואים בתמונה. -ישבנו במוצב". מספר אחר מהם, "התפקיר שלנו היה לפתוח את הציר בין המוצב שלנו למוצב השני. בין שני המוצבים יש כפר נכוש. באותו בוקר יצאנו כרגיל לסיור. הגענו לנקורת המפגש של שני הנגמ"שים, זה מהמוצב שלנו ווה מהמוצב השני. הנגמ"ש האחר נסע כבר ואנחנו השתהינו שם. פחאום הנשש אמר שיש מישהו בתוך הכית. כהתחלה לא התייחסנו אליו. היה יום חמישי, למחרת היינו צריכים לצאת הביתה ואז לא אוהבים שיש כעיות. אבל הנשש לא ויתר. ירינו לעבר הבית ורו הסנקים ירו שיחפו עלינו. הסנקים ירו שמונה פגזים לעבר הבית. אנחנו התקרבנו למבנה. שני מחבלים יצאו מתוכו כלי נשקים אכל עם אפורים. היה עשכ גכוה מאור. אחר מהם לא הרים את ידיו והשני יצא עם ידיים קפוצות. היה חשש שהם מחזיקים רימון. הסתערנו עליהם והרגנו אותם. בתוך הבית מצאנו שני רובי קלצ'ניקוב ומצלימת ויראו".

בשביל מה הצטלמתם?

,יש אנשים שמאברים את השפיות שלהם", הוא אומר, ומצטלמים עם הגופות של המחבלים. הראש של אחד המחבלים נפתח לשניים והמיח נשפך כצר. היו כאלה שניגשו להביט בו."

אולי זה נותן להם השראה לעתיד".

כל הזמן מלמדים אותנו להרוג טור. רשו

החייל שלנו מתגורר היום כמושב. יש לו תסרוקת מטופחת, וצוארון: חולצת הכ' שלו עומר זקוף, בסטייל. אנב, הוא זה שלא מתעורר. כלומר, בכל מחלקה יש אחד כוה שלא יכול לקום

איתן: רוב החבר'ה שלי לא מבינים אותי.

תרניל כאש חיה: נהג ההמפחק, אתרכך כל אחד משלם את המחיר של הבריאות שלו.

מוטי הקשר מושך נושאי אלונקה: כל הזמן יש צורך להחמודד עם משברים.

אין אצלנו"

למלחמה, אבל

שאתה הכייטוב

כשיש משהו

אחה חושב

ואתה רוצה

ה**ת**בקדים,

מחכשים את

ההיתקלויות.

רק באזרחות

שואלים שאלות.

מבחינה צבאית

מתייחסים לזה

במקצועיות".

"לבנון, במובן

מסוים, נחנה

הצדקה לא

לעשות אותו".

להיטות

(משמאל) איתן, הוד, אשר, עוגי, איציק, עמיקם: מבינים שזו השקעה שלא מתבובות

מהמיטה. כצוות נובמבר 85' זה הוא: "אני הרגתי את המחבל. שלוש מחסניות תקענו כן. זה היה ממש חמור. ההרגשה האישית היא שמחה כלב. ממש שמחה. תאמיני לי זה תענוג. זה אולי נשמע לא כל־כך טוב אבל ככה זה. אושר. אושר". ניגשת לראות אותוז

מה הרגשת שם, לירוז -אמרתי לך, שמחה גדולה". חייל אחר מתערב: .כשסיפרתי כבית על התקרית, אמא אמרה

לי 'אבל יש למחבל הוה משפחה. יש לו אמא, יש לו אחים'. מצחים. שם בלכנון לא תושכים על זה." החיילים, אגב, שנשארו כיום התקרית במוצב הרגישו אכונה גרולה. צילי, הפקידה הפלוגתית, קיבוצניקית עם נריכות של נשמה

סוציאי יסטית, מספרת שחיה חבל להם שמוטי לא היה שם. למה חבלו אני תמהה.

מגיע לוד, היא אומרת. ורק או אני מכינה את גורל הצופר.

אמוקו בחרוול: לחץ ומשי ופיזי שאמוד להדגים מצב אמיתי.

מוכרת ב', מטען־צד

מחת לאחת המיטות נח גוף שסוע של פצצה. "הנה, תראי", ת אמרים. אני רואה. את הכום הם שמעו. במטען צד מצמירים פשות כאלה עם הפעלה. כשעובר רכב הם מפעילים את זה. אותו יותר, הם הפעילו את המטען כמה שניות מוקדם יותר, ופיספו את הרכב שלנו. אספער את הפצצה".

פתת שניה - טפו טפו טפו – וצוות נובמבר 65' היה בשמיים. נימיים אוספים מזכרות. רגע אחד של חשיפה. איציק: בבגלל מטען הו, כל בום מפחיר אותי. הבום העל־קולי של המטוסים נותן ותשה של מטען. כיום הראשון היו פה מטוסים ואגי ממש קפצתי. קמה להשתחרר מזה". אחריכך מדכרים על הפחד. למעשה, אסור מלכן לדכר על הפחר. ככה זה כיחידה קרבית. פראנויה היא מילה סקובות שם פחות או יותר. ביש תופעות של פראנויה", מספר (מינם, איציק זיהה אוטובוס והחליט שוה אוטובוס של מחבלים. אי ועמרן שמרנו בעמדה ופתאום צרורות. נשכבנו על הריצפה אנו לידות כמו משוגעים."

ירון: .שכבתי במארכ וויהיתי תנועה חשורה עשרים מטר למני הה ערפל לא ראו כלום. זה היה פחד נוראי, יושבים ויוטבים פקם מהכים שיתקפו אותנו. כשהערםל התפור ראיתי מישהו רץ. שתי נאש זה היה לילה אחרון במוצב. הקפיצו אותנו והיתה פיותת נדולת כבוסר התברר שוה היה גשש".

שני באטונוס כארץ, כל הדוך הייתי עם היר על הרובה. נחנה הותה מחסנית צולכת. קשה להשתחרר מהפחר. כלומר,

^{מצו} אחד וה לא לכרי שם לדכר על הפחד. אכל כצד השני יש

מדיניות: "יש כהחלט מגמה להחריר פחר לחבר'ה במוצב. החשש מביא לכוננות גדולה יותר", אומר הוד המ"מ. התמחות בנושא פחר.

לצבא, לכל צבא יש בעיה עם שיגרה. "פרט לפתיחת הציר היומית, גרים במוצב בתוך חמישה־עשר דונם. אותם דונמים. זה מה שרואים ומה שיודעים. חיים מוגבלים. מניאים ספרים, ישנים הרבה. כל תיפעול המוצב היה עלינו. לפעמים, בומן כוננות, לא מורידים נעליים במשך שכועיים. איציק מצא בתוך התרמיל שלו שני זוגות מכנסיים שהעלו ירוקת. לא אכפת מהניקיון. העיקר זה לישון. אולי זו תופעה בחי"ר. הבעיה שכלבנון לפעמים אסור להתקלח, אסור להוריד בגדים", הם מספרים.

הקצין הוד על לבנון: -פעם החייל הרגיש כלכנון סכנה מוחשית גדולה יותך מאשר עכשיו. היום רצועת הכיטחון חמה, אבל לא כמו בעבר. כך אני מרגיש אולי בגלל שהייתי שם בתקופה חמה יותר. אז, לפני העלייה ללבנון, היינו בקיבוץ איילת השחר, ושיחקנו ככה בצחוק את משחק מספרי המוות. זה שהגריל את מספר המוות נהרג אתריכך. היום זה קצת אחרת, אכל החיילים לא מראים את הפחד שלהם, ולי אסור להראות את שלי. אין לנו ויכוחים על השהייה על גבול לבנון. מהמוצב רואים את מטולה. והקירבה הפיזית הזו למטולה עושה משהו. הופכת את הבעיה למציאותית. צד"ל, למרות שהם עושים את המקסימום, זה לא צה"ל. אין אצלנו להיטות למלחמה, אבל כשיש משהו אתה חושב שאתה הכי־טוב ואתה רוצה לעשות אותו. יש מלחמות בין היחידות. אנחנו נמצאים בסטנדרט של יחידת חי"ר טובה מאור. יש אלינו הערכה גכוהה".

אקשן יודע גם להרוג

לא מזמן היה משבר קטן בצוות. האימונים האינטנסיכיים, הקשים, המפרכים, ועוד מילות התואר סביב הנושא, גרמו תיסכול החבר'ה רצו אקשן. אף אחר לא חושב באותו רגע שאקטן יודע גם להרוג. לא רק את הצד ההוא. רק הזכרת שמה של סיירת גולני עולה להם כבריאות. כשסיירת גולני מקבלת מכצע הם נעלבים. ואנחנו לא מרברים רק על החיילים כני התשעיעשרה. האימונים (43 - קמשך בעמוד

כלכת לקרבי. אבל עובדה שהולכים. לפעמים, כעהורים תתנגדים כל־כך,

הילדים עועים

17 8126910

The state of the s

תמים הוא נולד בפארים לאמו אריאדנה, כתו של מראבין, ולאב יהודי בשם מו'אן. לפני־כן היתה אמו ומצה למנצח יהודי צרפתי כשם לזרום, ממנו נולדו לה קתי בנות. כשאלי היה כן שנה התגרשה אמו מואן, התניירה, ונישאה למשורר היהודיירוטי דוד עום, ממנו נולד כנה יוסי, שגם הוא חי כיום בארץ.

אלי, שהוריו התגרשו כהיותו כן שנה, אינו זוכר א אביו מולידו. השואה הפרטית שלו החלה כשהיה קוצש, והיא השאירה כנפשו צלקות עמוקות שחלקן עריין לא הגלידד.

את תקופת המלחמה אני לא כליכך זוכר. נותרו וק הנוקים. הייתי בן חמש. אמי, אכי החורג ואחותי מזן סהיו חברי המחתרת הצרפתית וראה מסגרת), מנידו אותי למינזר בו שוכנו ילדים פליטים בששם, יהודים ולא־יהודים. האנשים שהיו אמודים למל גנו שם היו אנשים מעוותים, סאריסטים. עד רום קשה לי אפילו לחשוב עליהם. נהגו בנו ואנדיות. כל מיני עונשים שאני מעדיף לא להיזכר נום. רק אתרי כמה שעות של שיחה הוא מסכים לושף כפת בדו מכניסים אותנו לאמבטיה ודוחפים א השינו מתחת למים עד שכמעט נחבקנו. או שהיו - בים גיר על ראשו של ילד, ואם הגיר היה נופל הלו היה תוטף מכות־רצה. לא פעם הכריחו אותי לבתע על הריצפה כשברכי מונחות על אפונים קשים. - צכים עם לב של חיות־טרף".

חרי שנתיים של סבל הוצא מן המינזר יחד עם קבוצה קטנה של ילדים אחרים על-ידי אנשי המתתרת הצרטתית. הם נשלחו לנמת לגנוב את הגבול לשחיץ בהררכת לדבנה ארבעיעשרה. .אני זוכר שטיפסנו על גדר מבל צרפת ושודץ. היה שם חייל גרמני. בדיוק משליחי על הגדר הוא הבחין בנו וכיוון לעברי את תקק נשארתי תלוי בין שתי המדינות. בסוף נפלחי למיין וניצלחי, ממש בנס".

נשוויץ וצעבר לידי עליית הנוער שמצאה לו מאב ומני אצל משפחה מאמצה, אכל גם כאן לא מצא מות התכדר לו שגם כארץ האלפים יש חיות־טרף מסכה של בני־ארם. בעלת הבית היתה מכה אותי מיתה, כך סתם, בלי סיבות מיוחרות". לאחר ומן־מה ים אפי עלייה הנוער, חילצו אוהו ממאמציו וצרפו צים לקבוצת ילדים שעמדה להישלח לישראל.

. צלי מגן, נמוך, רזה מאור. זקן מרובלל שהאפור וים כו, מצח תרוש קמטים. ג'ינס משופשף וחולצת צוו עתיקוב ביתו - השתקפות של בעליו. ודרים רקת קדות מתקלפים. רק הניטרה, שהיא כל עולביו, ואה כתכן שמור, מטופל, בעל משמעות. כל השאר . וית, כפו הסריתכלית. תוברות 'תווים, הפיסות סורוה, כמה רישום עיפרון שצייר בעצמו, מיחקן גו אן שלר מים. לרותב חדד השינה מתוח חבל כביסה

תוך כדי שיתה הוא שוקע מדי פעם בתהיות שימות ממושכות. עושה חשבוך נפש עם עצמו. מחילה לא רצה לחוור לאחור, לגעת בצלקות. לפינצי השתכנע להסכים. נה מוציא ממני רברים לחן חברים ומן רב. זה כואב, אבל גם מרפא. במשך מנים העופתי להדחיק הכל. הגיע היום שהדברים

אלי כן זישו הניע ארצה ב־1945 ונשלח לקבוצת עם כאן ותופדה כעיית הוהות שלן. ילד שעבר את הכלומה לכדון ללא הורים, אחים או קרובים. רק וכר משרת כן ובש - עשו לו ברית מילה, הכביטו אותו ליבונת אקט,סמלי

国际的企业的 法通知

בטי קנוט: כך גומרים המיואשים

תקופת מלחמת העולם השניה היתה אמו של אלי מגן, אריאדנה, פעילה בתנועת המחחרת הצרפתית בטולוז ואף נייסה למחתרת יהודים רבים. לאחר הכיבוש הנאצי נתפשה על־ידי הנסטאפו, עוותה והוצאה להורג

לאריאדוה, בתו של המלחין סקריאכין, היה קרוב־משפחה מפורסם אחר שדרכה של בחה הצטלבה פעם אחת בדוכו במעין ..משחק" מותק של הגורל. שמו המקורי של שר החוץ הסובייטי מולוטוב תיה סקריאבין. הוא היה בן־אחיו של המלחין, ולפיכך ברדודה של אריארנה.

בטי לזרוס־קנוט, כתה של אריאדנה ואחותו החורגת של אלי, היתה פעילה במחתרת מגיל 15. אחרייכן שותה בצבא הצופחי כעיתונאית ונפגעה מרסיסי מוקש. ראשה נסדק. עד זומה האתרון סבלה מכאבי חופת. בשנת 1946 היא פרסמה בצרפת ב־1946 קובץ פיפורים שנקרא "הורה של זבובים" בשלהי 1946, כשהוקם שניף לח"י בפארים, היתה מראשוני המצטרפים אליו, וכשנת 1947 ערכה את ירחון לח"י בשפה הצופתית.

אחרי מותה סיפר מפקדה בלח"י, ד"ד יעקב ירידור, את סיבור בגישתה עם שר החוץ הסובייטי מולוטוב, בן־דודה: "משלחת של לח"י הניעה לפאריס בחורף 1948 לקשור קשרים עם עם משלחת סובייטית ששהתה שם אומה עת ולבקש מנציניה עזרה במלחמתנו בבריטים. בראש המשלחת הסובייטית עמד שר החוץ דאן מולוטוב, ומפקד לח"י בפארים, יעקב לבשטיין. ארגן פגישה בינו לבין בטי קנוט הצעירה, קרובת משפחתו של מולוטוב". לדברי דידור, סיפרה אז כטי כי השיחה בינה לבין שר החוץ היתה לבבית. מולוטוב הכיר אותה, שאל לשלום אמה והתעניין בשלום בני משפחה אחרים. כשהעלחה בטי את בקשת הסיוע של לח"י, אמר לה: "ידעתי שתבואי אלי, וחיכיתי לכם. עכשיו מחכו אתם. המתינו לקשר". חקשר הזה לא החממש.

אחת הפעולות תמפורסמות של בטי היתה הנחת פצצת שעון במיניסטריון המושבות חבריטי בלונדון. חיא הצליחה לעבור את השומרים שבכניסה כשתפצצה מונחת על גופה, הניחה את הפצצה בחדר השרותים, והסתלקה. עד היום לא ברור מדוע המצצה ' לא התפוצצוה

מעולה נוספת שלה שעוררה הדים היתה קשורה במעטפות־נפץ ששלח או לח"י לשרים בממשלת בריטניה. שלישו של אחד מהם חבחין בחוטים שהיו במעטפה כזו, וכך ניצלו חיי כל השרים. בטי נעצרה מאוחר יותר בוכול צרפתיבלנית כשהיתה בשליחות ווספת להעברת :מעטפותיופע, מעצרה עודר את העיתונות מצופתית לדרוש מממשלת צרפת לשחרר את גיבורת המרי, לבסוף נדונה לכמה חודשי מאסר ושוחרות במברואר 1948. כמעט מיד אחרייבן נחטפה על ידי סוכנים בריטים ונאסרה במיבוה עזוב בפרברי פאריק. כעבור כמה ימים הצליחה לחמוק משומריה ולחימלט. לישראל הגיעה בקיץ 1948, אבל אחרי בכותרה: "כך גומרים המיואשים".

רצת בתדוע שבה לצרפת וכתבה מאמר בגווה אושי הלח"י שהרגו אותו. על כך לא סלחו לה רבים . מהאנשי הארגון עד יומה האחרון.

בשנת 1950 שבה בטי לארץ לתקופה קצרה שאחרית שוב נקעה, הפעם לארה"ב, עם בעלה. שם נולדו להם שני ילדים. השלישי נולד כשחורו

בטי פתחה בבארישבע מועדון לילה, ראשון מסוגו בימים ההם, כשם "ההזדמנות האתרונה", כשם כרך מתוך "בדרכי החופש" של סארטר, מאחר שבעלה חלה, היא ניהלה את המקום לכך ונידלה לבד את שלושה ילדיה. בגיל 19 נפטרה מהחקף לב.

האשה שתולדות חייה נשמעים כפרייעטן של סופר מתה מצליה, זכחה גם כשלושה עיטורי גבורה. את אות כוכב הכסף האמריקני קיבלה מידי הנורל פאטון, מראשי משחררי צרפת במלחמת העולם." ממשלת צופת העניקה לה את צלב המלחמה על שירותה במחחרת, וכחברת לח"י זכתה באות "לוחמת

. חירות ישראל". בעת קיום משפט אייכמן בירושלים הניע לישראל, לסיקור המשפט, הקופר הצרפתי המפורסם רוורה ויאן, חתו פרס "גונקור". לאחרימכן פרסם שתי רשימות בלבד על תקופת ביקורו. האחת – על משפט, אייכמן. חשנייה עסקה בכטי לזרוס קנוט, והוכתרה

> קומפוזיטור רוסי מפורסם, אבל תחושות פנימיות אותתו לו ששם, כרוסיה, נמצאים מקורותיו. הרי אמו נולדה ברוסיה. -הרגשתי שחסר לי משהו, אלא שאו עוד היה לי קשה להגדיר מה זה כדיוק. חייתי כתוך חבורה של אנשים שלא השתייבתי אליה, לא דיברתי בשפתה, לא היו לי הקורים שלח".

יית ילד מתומבל? החשתי תסכול. אדיר, ניסיתי לסדר לי מבעיית הזרות שהעיקה עלי, וזה נמשך עשרות שנים". חומת המגן היחידה שהיחה לי נכנתה מדימיונות". אתה מדבר ע

להתאבד? הסיבה לכך, זה גרם לי לחוש באלימות איומה שחופנתה כלפי עצמי, כאב נפשי שהיו לו תוצאות

למרות כל מה שעברתי, תמיד העדפתי את החיים. אלי קס להכין תה עשבים. טעם של טבע שצונוח בנינה שלו. אחרייכן הוא מכיט אל בית הקברות ייורע שוו הסיבה. אכל הכל היה פנימי. לא היתה לי כתודתום, בלי לדעת מדוע ולמה, תש משיבה שפרוש מולו ואומר: "לפני כחמישים שנה סיפר אבי הלמל מה שרוא רוסי. עדיין לא ידע שסבו תוא החורג לאמי על ביקור שעדר בישוב שנקרא

ראשיפינה. זמן רב אחרייכן התבור לי שהוא התגורר בדירה הנמצאת כאן, ממש מעל הדירה שלי. איך . הרברים חוזרים על עצמם. אמי נהגה לומר שמישאלתה הגרולה היא למות ולהיקכר כראשיפינה. והנה אני יושב כאן, מול בית הקברות. את כל הסיפור הזה שמעתי רק לפני זמן קצר. היום אני חושב שצריך להעלות את עצמותיה של אמא לארץ. היא התביירה לחמה בגרמנים, היתה כמחתרת. כמשך השנים שמעתי עליה סיפורים רבים מאנשים זרים. כעצמי לא ידעתי בראש את הדברים כדי לא להגיע ליאוש. בלום. הייתי ילד שתי בעולם של הויות. את המציאות בעצם רק היום אני מתחיל להשתחרר לא הכנתי. לא ידעתי שום פרט על משפחתי.

גם נקנוצת גבע הרגיש אלי כנטע זר. "שם נורע לי שנולדתי לא־יהודי, הרגשתי שאת חיי מכסה מסך לפעמים נפלחי למין שנאה פנימית שלא ישל ערפל שמי יורע אם אצליח אייפעם לחרור בערו". יכולתי לתת לה שום ביטרי הגיוני. לא מצאתי את . ערפל היא מלת מפתח שממשיכה ללוות אותו, והוא עדיין מנסה לפזר את הערפילים שמסתירים את דרכו: -לא ירעתי להסביר לעצמי מה קורה איתי, וזה

גופניות, כמו ניתוח אולקוס. אבל לא חשבתי להתאמר. כאב לי. כלפי חוץ נראיתי בסרר, אבל בפנים הרגשתי מבוכה מתמרת שניתרגמה לחוסר בגרות נפשית אילו הית לי אף בולט במיוחר, אילו הייתי קטועייר, הייתי זהות יהודית. חיו לי בעיות עם הילדים האחרים (המשך בעמוד 22)

21 BIDEDIO

בקבוצה. אני זוכר שגם לרליה רביקוביץ' ורידי מנוסי. שהיו שם כאותה תקופה, לא היו חיים קלים. גם הם, כמוני, היו קצת 'אאוט־סייררס', לא שייכים. כל מי שהיה שונה, יוצא־רופן, סבל. את האווירה והתהושות של אותה תקופה גיליתי מחדש אחרייכן כספרה של דליה רביקוביץ' 'טריבונל כחופש הנדול'. היא תיארה אותן ברייקנות מכאיבה".

ליה רביקוביין: "אלי היה ילד מאוד מוכטר, בעיקר ככל הנוגע למוסיקה. הייתי בטוחה שעם הגיטרה שלו הוא יגיע רחוק. כמו שהוא אמר, מי שהיה אז שונה - לא הרניש

מסגרת הקיבוץ העיקה עליו, וגם הוא לא בדיוק התאים למה שנדרש מקיבוצניק. היום, כשהוא ככר מסוגל להתבונן בתקופת חייו בגבע במבט מרוחק, הוא נזכר גם בצרדים האחרים: בילדות נפלאה בחיק הטבע. פינת חי. עבורת ארמה. בריכות דגים. תחושה של מרחב. היו המון צ'ופרים".

בגיל 15, למרות הצ'ופרים ופינת החי, הלך אלי ללמוד בבית־הספר הימי בחיפה. הגשמת הלום של אמו. .כשהייתי ילד אמא אמרה פעם למישהי שהיתה רוצה שאגרל להיות רביתובל. כשכילי זו היתה בעצם בריחה מהקיבוץ, אכל גם שם לא הגעתי לתחושה של חופש. בבית הספר היתה משמעת צבאית חזקה ריצות בוקר, עמירה בלוח ומנים".

בגיל 18 נורע לו לראשונה שאביו החורג, שנפטר או, לא היה אביר מולידו. אלי נתקף בהלם. -לא נתנו לי לומר קריש על קברו. אתי החורג עשה זאת. הוא היה "יותר יהודי" ממני. זה פגע ני. זה גם חידר את התחושה שאין לי שום כסים מוצק כתיי. שום

בסיום הלימורים גלש באופן טבעי לחיל־הים. אבל בתוכו המשיך לצוף כערפל. את הים אהב. המרחבים משכו אותו. אחרי השרות הלך להיות ימאי, לראות עולם. עבר מנמל לנמל. אירופה, אוסטרליה, אפריקה. באמסטררם פנש צעירה הולנדית. הם התאהבו. היא התגיירה. השניים נישאר ובאו לישראל. נולדו שני ילדים. זו היתה כטבילי חווייה אדירה, להקים משפחה משלי. הרגשתי שאני צריך להתחבר למישהר. שיהיה לי עוגן".

כגיל 25 עוב את הים. "עור כריחה", הוא אומר. המשיך לחפש את עצמר. פתאום שב להרגיש משיכה לנגינה כגיטרה. המשיכה נהפכה למעין טירוף שלא

אולי כאן נקשרו החוטים שהוכילו אל סבך,

"לא, התוטים נקשרו דווקא אצל כן־אחותי. אלישע אבס, פסנתרן־עילון שבמשפחה נהבר לתשוב כי רוחו של סבי עברה לידיו וראה מסגרתו. שם נסגר המענל. אני הרביתי להקשיב למוסיקה של סבי. נרמה היה לי שהוא מכטא אותר. גם הוא נחשב ליוצאירופן בדורו. ראה את המוסיקה במימד אחר. שאף לבנות מרכז שיהיה שילוב של מוסיקה, ציור, פיסית. במוכן מסויים הוא היה נכיא, וללא ספק היה אכי ה'מולטי־מרית'. הוא לא היה מלחין פופולארי כי המוסיקה שלו קשת ומורכבת. גם אותר אפף ערפל. בגללו תמיד שאפתי לבקר כרוסיד, אכל אם לא נסעתי לשם ער היום – כבר לא אסע. קראתי מה שכתבו ישראלים שחזרו לגרמניה או פולין בעקבות הילרות או ההורים. רבים שבו מאוכזכים. יורם קניוק כתב פעם, אחרי ביקור בגרמניה, שהרברים שהוא מתגענע אליהם נמצאים יותר כרחוב בן יהורה בתליאביכ מאשר בפרנקפורט. אני מתחיל להאמין שזה היה קורה

אלי ואשתו מרים התגוררו תחילה כמושבה כנדת. היא למדה עברית באולפן. הוא החלים לנסוע לתל אביב, ללמור ניטרה. אולי בין האקורדים ימצא את עצמו. ישן על חווידים, משם אסף אותו אל ביתו מוסיקה, אפרים פילון, שהתאבד אחרי מספר שנים. אלי למד, ואחרי זמן לא דב החל ללמד אחרים. בין תלמיריו היה גם יהודה עדר, הגיטריסט של להקת "תמוז". "חוא היה כשרון גדול. הבעיה שעשו לו אני עושה לילדי. אותי עובו בשהייתי ילה, היחידה היתה שהוא אהב אילתורים: טרב לעבור במסגרות המקובלות", אומר ערר:

מהשתעברות למסגרת נוספת, הפעם עם הגיטרה בלא בונגתי כלוו כמן כולם, אלא קלאסי", אומר מגן. בהיות Blacaio 22

הילד עם אמן

אלישע להאזין למוסיקה קלאסית, וידע לשיד

סימטניות שלמות. גדק אחרי שגיליתי שבני מוסיקלי,

התחלתי לקרוא על סקריאבין. אינני מן המאמינים

בגילגול ושמות, אבל אחרי שניליחי מה שמליחי,

קשה שלא להאמין בכך. גם סקריאבין, בצעידותי,

העריץ את שופן וויגן מוסיקה רומנטית, ונשני,

מינורית". לדברי אבס, בנו לא רק דומה לתצלומיו כל

אל הפסנתרנית פנינה ולצמן, וביקש ממנה ללמח.

תחילה סובה, היות שאינה נוהנת ללמד ילדים. לאח

שחתרשמה מנוינתו -שכמעט שברה את תנסנתר

כדבריה, העכימה לקבלו כתלמיד. לצורך זה מכח

ההורים את ביתם בירושלים ועברו להתבורר באיתור

הוידעואוזים הגדולים. הכשחן הגדול ביותר ששמעתי

מימי. הוא מנגן יצירות של מבוגרים כמבונר, ומעדץ

מוסיקה מינורית. המעבירה סבל וצער, יצירות פל

אומרת פנינה ולצמן: ..לאלישע יש הסבוון של

-הבעיה אינה אם הם סולחים לי, אלא אם אני

לי אפשרות לבוא ולבקש מהם סליחה לפני שאפלח

אתרי עשר שנים, אותן ריסק לרסיסים האל

לאסוף את השברים. שוכ נאתו בניכודה בכנקדת

משען. היום היא מרכז חייו. שעות רכות ביום היא

מתעלס עם אקורדים קלאסים, מנסה לוחציר את עצם

לנקודת ההתחלה. המורה המוכשר לשעבר שב להיות

תלמיד עם שיעורים כסיסיים כגיטרה קלאסית, כמו

מתחיל, כאילו מעולם לא אחז בכלי. בהיום שוב יש לי

מצטער על השנים האכורות. אין לו זמן לכך. היא

מעריף להתבונן לעתיד: "להצטער זו נסיגה. במקום

להתקדם, אתה חוזר לאחור. בשביל מהו בכל חוזה יש

מפזר על משטח הכטון של המרפסת. תוך שניות

מתאספים שם חתולים שעסים על הלחם, אלי לא יודע

מה יהיה מתר. אולי אינו רוצה להפסיק להפש: בחם

אני מרגיש טוב יהסית. אחרי שנים של הרס – אני

כונה. גם כנפש. אם לא הייתי כונה את הנפש, לא

מדי פעם נוספים לו פרטים חסרים לפסיפס הייו

הוא לא פוסל את האפשרות שיום אחר יקה אה

הוא הולך למטבח ומביא פירורי להם אותם הוא

הפסר. ואולי בהפסר, יש רווחיר.

אלי חור לראשיפינה. סוגר מעגלים ישנים. אינו

סיפוק אדיר מהגיטרה. אני נהנה לנגן, נהנה ללמרי.

כשהיה אלישע בן חמש ווזצי הביא אותן אבק

סקריאבין בצעידותו, השניים ום דומים באומיים.

אלישע אבס: רק אם מאמינים בגלגול נשמות

תל־אביב.

מו של הפטנתרן וילר הפלא אלישע אכס, היא מי מו של אלסודר סקריאבין. אחותה של בטי לורוט־קנוט ואחותו (החורנת) של אלי מגן. אביו, שלמה אבס. לשעכר עובד סוציאלי. הוא כיום מספריסיפורים מקצועי, היחידי בישראל. ככל הנראה, אלישע תוא נושא ה־ונים־ של הפסנתרן־המלתי הרועי המפורסם.

כשהיה בן שבע כבר ניגן בפני ארתור רובינשטיין. בין הילד הישראָלי לבין הפאסטרו הקשיש נרקמה ידידות מיוחדת במינה. לפני מותנ הספיק רובינשטיין להעניק לו שעון־והב עם הקדשה חרותה: "לאלישע, בתקווה שיגשים את העתיד הגדול שהוא כה ראוי לו".

אלישע אכס, ילד הפלא הסודי ביותר במדינה, הוא היום כבן 15. לא פורסם עליו הרבה, ולא משום שאין בסיפורו חומר עתונאי מרתק ויוצא־דופן. החיפך הוא הנכון. בני משפחתו משתדלים למנוע כל פרטום אודותיו, שלדעתם עלול להזיק לחתפתחותו. מסיבה וו גם לא רצו להשתף פעולה בהכנת הכתבה.

את כישוריו המוסיקליים יוצאי־הדומן של בנם נילו ההורים כשהיה אלישע כן שנתיים־שלוש. בראיון

כארץ התייטבה בראשיפינה. אבל דווקא או, כשנומה היה שהוא מניע לרניעה התפוצץ הכל. אלי שכר את המסגרות. פתאום הרגיט שהוא חייב חופש. לחיות לכד, בלי התחייבויות. הוא התגרש מאשתו, עוב את הבית וחזר

יכול לנסות להסביר את הכירוף הזה לעצמי. או עריין לשניה, הרס עצמי של גוף ונפש".

שני הכנים, דניאל (כיום כן 22) וניא (18) היו הייתי יכול לכנות דברים אחרים". הגיטרה ניתיישב במקום אזר, אולי ירושלים. מדי פעם הוא יורך לתל־אכיב, בורח אל האנתימיות. ברצס פינה כולם מכירים את כולם. לפעמים יש לו צורן להתהלך ברחובות הומים, גלהריח עשן של אוטובוסים לשמוע רעש". נחשפת עוד שכבה בסאנה, מתנגנים אקורדים חדשים במנגינה של משפחה מופלאה.

שאחרייכן הושמעה בקונצרט כארה"ב. יכול להיות

לתל־אביכ, למסע ארוך של הרס עצמי שנמשך עשר

לא הייתי מסוגל לכך. כאדם צעיר, תמיד הייתי כבול במוסרות. הכל ניכמה עלי. כהרך כלל זה עורה להיפך. כשאתה ילד אתה משתולל, עושה חיים אני הגעתי לזה רק בגיל ארבעים. אז, באקט של יאוש, החלטתי להרום כל מה שבניתי. לקום נבוקר ולעשות רק מה שאני רוצה, כלי להתחשב כאיש, כלי כיוון, כמו אניה טרופה. עבדתי בכל מיני מקומות. עבודה פיסית. הונחתי הכל. ישבתי ימים שלמים בקפה 'כטית', משחק שהמט עם זרים. לכל האחרים היו חבורות שהשתייכו אליהם. אני לא הייתי שייך. נשארתי תלוש, נורק, עם מחרה אחרת ככל ערב, מעכרים מדירה שכורה אתת

שובן, שומאן, מנדלטון. את העמקות והבגרות פלו אפשר להסביר אולי רק אם מאמינים בגילגול נשמות יחיד שהעניק לעתון זר סיפר האב כי כבר אז אחב נשמתו של סקריאבין". טלא ירעתי מספיק, אילתרתי. כתבתי יצירה אחת הילרים כלתי לך על התקופה המו?

שהאילתורים היו פתח לתומש. לא להכנס למסגרת". סולח לעצמי. אני חייכ לסדר את הדברים בתוכי. אין משפחה עובה את כנרת ולאחר נדודים לעצמי. הם ככר בני־אדט כוכות עצמם, ויש להם מלבדי מלומות אחרות איתן הם צריכים להתמוד".

-זו היתה תקופה של בלאגן טוסאלי. היום אני

מבקרים אותו כסופי־שבוע. בטבילם הבריח את עצמו להישאר מפוכח, להיות -אבא של שבת" עם טיזל, סרט וגלירה, כשהם חורו אל האם הסיר את המסיכה: הרגשתי וציא, יש לך שני ילרים נפלאים ואתה לא מגרל אוחם. ראיתי איך הגלנל תוזר, הרגשתי שמה והנה אני, עוזב אותם". הוא לא ידע איך לגשת לילרים, לגעת כנקורות הנכונות. הרצון לאתוב התחלף אני מעלה השערה שאולי בתת מודע הוא ברח באלימות: נוה הפתיר אותי. הוצאתי עליהם את התטכולים שלי. הייתי מכח אותם: הרגשתי פחד. לבסוף פניתי לטיפול פסיכיאטרי, אכל גם זה לא עזר".

5.70 - 7075

פאול גולדמן ככתב צבאי במלחמת העצמאות. חמיד שאף להיות הראשון שמגיע.

> בשנפטר לבני כשלושה חודשים, לא הבזיקו מצלמות. מותו לא החריך אף דסק חדשות של עתון. סיום מינורי, חסר חותם, לאיש שמיסגר בעדשת מצלמתו את התהוות מדינת ישראל. פאול גולדמן היה צלם עיתונות בתקופה שבה כל יום הרה מרל והדרמה חוללה את המציאות, בשדות הקרב כמו בין עולי חימן, ליד הגופות הטבוחות באוטובוס הפגוע במעלה העקרבים כמו ליד לוחם פדאיון רגע לפני שנורה בידי חייל צה"ל. הארכיון שהשאיר אחריו הוא אוצר חיעודי יחיד במינו. מדינה בשתור־לבן. מאת תלמה אדמון

🚅 היה צלם עיתונות בתקופה שבה כל יום הרה - לב לשטויות.

תיפשר. העימות בין השתור ללכן כתמונות של נולרמן, היה ממנו את מלוא כוחותיו. בגיל 86 עייף מן חעייפות. עו. הלילה שבו כת משטף רם במות, לפני שלושה תודשים, השכנים הקשישים ישנו כשהוא נעור ברירת הקרקע וויה שקם ומתמי. בבוסר שלפניו הלך לעיר ומל בירו. הוא הועירה שלו. לא שלו בעצם, של העירייה. חהר קלוף טיח. שנים למסיבת: יום ההולרת של מרינה בתו, ואתר בשכחנו ושרותים, בחצר אחורית שעשבים שוטים תבחודים ישבר הכל סביב שולחן ועונה, מדינה באה עם יקובעים לה חוקום של גינה, דינה, אשתו של גולדמן,

אול גולדמן נפטר במוצאי כ"ט בנובמבר הרגליים לא סוחבות, אמר. תפסיק, אכא, אמרה לו בררבה 1986 בשנים האריכים היתה משמעות כחייו. גולדמן בשנים האחרונות, אתה גבר, אתה מחויק מעמד, אל תשים

גורל. הדראמה חוללה את המציאות סכתוכה אכל גולדמן כבר רחק הרכה מוירת הארועים שדרשה

פוטו-סקופ

(משך מעמוד 25)

מאחורי סורגים, כעודו אוכל מן הריצפה בעיניים שמוטות, ומנית ליד תמונתו עוד תמונה. קוף בכלוכ. חיה מול חיה, אומרת מדינה, שנולדה ביום הצהרת בלפור. אבא שלה מיהר מבית החולים כדי לצלם את כן־גוריון לככוד האירוע הלאומי. גולדה לי כת, אמר ללכן השיער. חזור אל כתך, אמר לו כי. ג'י, ותיקרא לה מדינה. וכך עשה גולדמן.

תוך הגיכוב הקשה של חפצים שאנשים השתמשו כהם פעם, מונחים שני אלבומי קרטון עבים. גולדמן הניח תמונות בין דפי קרטון. סרר פסח בתימן. גולדמן נסע לתימן וליווה משם את עולי מרכד הקסמים. הרכה פורטרטים של עולים מערות שונות יש באלכומים. גולרמן ביקר במעברות. הוא רשם במצלמה שלו את הקמטים, את צלקות האבעבועות, את התום והכעם ואי־ההכנה שבעיניים. הוא לא כתכ על גב התמונות מי צולם, איפה, מתי. רק החותמת הסגולה בלועזית, P. ,Goldman, מוטבעת על כולן. ארכיון גולדמן מצוי בסלילי צלולויר בכספת. מדינה אורטסמן וגולדמן: קיבלה איתותים ממוסרות כמו לישכת העיתונות הממשלתית. זה שווה הרבה כסף, היא אומרת. הארכיון. כינתיים, כידיה. יש כו תמונות, היא אומרת, שאין לאף

> מדינה גולדמן, ילדה עם מצלמה מול לגיונר במעבר מנדלבאום, ואבא מצלם אותה (למעלה). משמאל האם דינה והכת מדינה אורטשמן (גולדמן) כיום (צילום: דפנה

גולרמן לא חדר בקלות לעיתונות הישראלית. גולרמן היה אחר משני הצלמים שהורשו לצלם באולם כשהגיע לכאן, פגש בחדרי העורכים תפיסת עולם של המשפט – נטל פאול את ה"האולבלאט". היותי אומר עניים. חרשות חזותיות לא היו חלקו העיקרי של סיפור לו, גיוכר היום עיתונאי ותיק ב"מעריב", תגסה לצמצם עיתונאי: לא היה גם הרכה מקום לתמונות. העיתונים בהוצאות. אל תצלם ארבעים, תמישים, תמתות. לא לא יכלו להרשות לעצמם לשלם לצלמים בעלי יוזמה צריך כל כך הרכה. צריך שישתלם לך. אבל היתה לו פרטית. הקרן הקיימת, אומרת רינה, סיפקה לעיתונים אהבה למקצוע. הוא היה אומר לי: רק כמה תמונות? זה

גולדמן התגיים לצכא הכריטי וכתוך ענני האבק של צפון־אפריקה החלה מצלמתו לתקתק בקצב הניכסף, ער שניפצע. לא פצעים קלים. אבל גולרמן, איש גבוה ורזה, שפם ענקים דון־קישוטי שמוט משני צירי פיו, לא נכנע בקלות לקשיים גופניים. הוא שככ בטוברוק שלושה חורשים, פגוע ראש וריאות. אתרי תקופת שיקום קצרה בכית־חולים ננצרת, כבר היו לו דרכים אל שולחנות עורכי העיתונים בארץ. תמונותיו התפרסמו ב"תשע בערב" ואחרייכן כ"העולם הוה", "הארץ", "הכוקר", ומאותר יותר ב"מעריב", עיתון תקופה היה בתפקיד ככיר בסוכנות "אי. פי" בארץ. דיםנציק, אומרים עיתונאים ותיקים, עור לגולדמן

. כחתחלה היתה לו "ספיר"גראפיק", אומרת מרינה מצלמה גרולה, מרוכעת; עם קסטה מיטענת מאחור. זו

לא עבודה עיתונאית.

וא לא היה נותן לי הרצאות איך צריך לצלם, אומרת מרינה. הסתכלתי עליו רגע אחר, אבל יהיה לך פוקוס. אתר כך, כשהאיכות כבר לא היתה מרד יחיד, כשבאו הצעירים, גולדמן ידע שהוא לא זריז מספיק. צריך גם מהירות. יורשיו היו סלומון, הנס פין, מיכה כרעם, רור רובינגר. כמלחמת ששת הימים עריין נסע עם הגרודים הלוחמים. הוא שאליו חש לויאליות חמה. גולרמן ניקשר באחבה עם "אפילו ניקלע למצור על מלון "המלך רוך". דינה לא אריה דיסנצייק, עורכו השני של העיתון, שבאותה התרגשה במלחמת השתרור טיילה עם הילדה יום אחד ליד מונרכי. זה היה בתקופה שגרו כרתוב חוככי ציון. לסתע כא פאול לקראתו. לכי הביתה, אמר לה, תכיני הרכה. הצלם פרץ כסיועו אל השוק העולמי, ותמונותיו את האוכל, עוד תמש דקות אני בא. הוא מור אתרי שלושה חורשים. הצטרף לשיירה שיצאה לנירים,

חתפוצצה בהתקפה, על משטרת קלשליה: אחריכך באה ה"רוליפלקס", ואחריה ה"קוטוקס". למשמט אייכמו – साम्हर्भव 28

ונישאר במצור שהושם על הקיכוץ. אף פעם לא היו לנו חיים מסודרים, אומרה מרינה בגעגועים. אחרי אותה מלחמה הרואית אחרונה ב־67', סרש י גולרמן. חוא עבר למושב בית־נחמיה, עשר שנים חי

שם בחברת אוודיו ועיויו..הוא התמסך לציד. חוגלות, דורבנים, ארנכות, צבאים. ליד נד הזיכרון המשמלי הרולק עכשיו יום ולילה ברירת גולרמן, יש ארון מען משובת. בתוך הארון ניצבים כחיילים נכונים ליום פקורה כל הרובים. רוכה הציד המכונה "אנו המסה" על שום חמשת כדוריו; טוטו מצי אוטומטין שני רוני "הורנט" 0.22, יורים כרורי דום־דום. הם עושים ועור קטן כשהם תוררים לגוף, אומרת מדינה, ופוערים תור ענקי כשהם יוצאים. כשמקישים על דלתה כאישון לילת, דכר ראשון היא לוקחת נשק ליד. ועוד באחן הנשק רובה וינצ'סטר צבאי. כל הרובים, מלכר חבה הציד, נושאים טלסקופים. גולדמן היה משתתף בתחרויות קליעה למטרה, מנצח כתחרויות ידיה כצלחות חרם, פושט את עורות החיות, ומבתר אותו כידיים דייקניות. אחרייכן היתה רינה סגשלת

פה ושם היה נעשה מדוכא, אומרת מדינה הרהלו שהוא כבר לא בעניינים. אני זוכרת שאפילו בעולם הפשע כיברו אותו. היה הסכם כזה, שלא פונעים כ. פעם לקח פושע שניפגע בעת שור, לרומא. תספל מ ואל תשאל שאלות, אמר לדוקטור.

וכמושב היתה שיגרה כפרית. נולדמן היה משכים לקצור יויק כדי להאכיל את החיות. יום אתר צנה פס התרמש. הוא לקה כשטף דם כמות. איבד את כושר הדיכור ושותק בחצי הנוף השמאלי. שוכ לחם לג הסכים להישאר יום אחר בבית־חולים. מרינה היתה נוסעת אליו יום־יום למושב, לרפא אותו. היצאתי אתו ולמרתי: אבל דכר אחר היה הוזר ואומר: הריוק, העיקר הדיוק. אל תמהרי. ייקח עור מזה, היא אומרת. אחרייכן העברתי אותם הנת לכפר־סבא. כבר לא היה לי כוח לנסוע עד למושב,

גולדמן החל לדוג. בחוף הרצליה, לפעמים מוף תל אביב. פתאום נטל שוכ את המצלמה. התמקד בצילום ישראלים ווללים. עם ישראל ונוא פרעסען אמר למדינה. הוא עצמו בקושי אכל. ממילא היתה לו רק רבע קיבה, מאו מחלה שלקה בה כ־37.

כשהיח גולדמן בחיים לא הירשה לאיש לגעת ארנון והופך רפים. תנה נולרה במסיבת קוקטייל כלשהי. סיגריה מלכינה ניצבת משפתיה, על כתמה מכסה שרוול תחרה שתור, כי זה לידהו שואל ארעון לא יודעת, אומרת מדינה אולי אורי צבי נריננרג בארכיון שבכספת, אומרת כתו של פאול נולדמו.

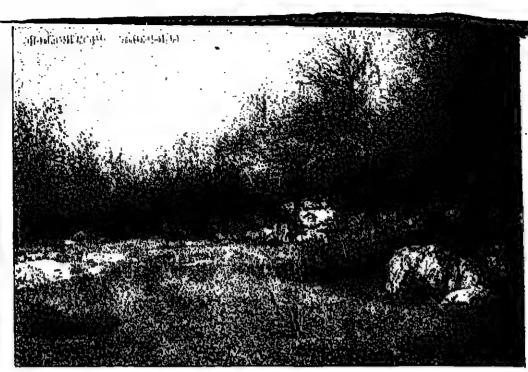
על כל פילם רשום כריוק מי מצולם ומתי.

תלמה אדמוני

by an was

מאת נילי פרידלנדר צילמה: שי גינות בשיתוף רשות שמורות הטבע

13. אל יער אלוני התבור

ני התבוד המלבלב ופורח עכשיו גין קיבוץ אלונים לשפרעם. תה הושמי של המקום הוא גבעות תוששמרעם, ויש בו עתה מה שאין מת פקום אחר בארץ מלבד שמורת

ש שיול רגוע ונינוח בנוף ירוק כולו שונים כפרות מפוחלות וקצרות. בין שפה ואשוים וש ארץ קטנה ומיוחד השוב המטיילים עדיין לא מכירים

לנקנה עם הרנגול באלוני אבא

ומוח נוף שאין דומח לה בארץ. נב תוחת וידוקות וישר מארק פתנח של תי הנדולים והעבותים. כיוון לים ממום במחוק זה מזה, יש פה נם אך לא ממשיכים כה עד הסוף כי הירי: תוש שדות ירוקים מנוקדים בפרחי

מון הועד שני מושבים שנואים ללת שלו נמקום כפרים שבנו נרמי ים תודו הארץ בעשור הראשון של ומאר לבן אולי התפלאו לפנוש באלו ודה צוח של כושיה עם שבשבת מונה ליו של כנסיה עם שבשבת מונה ובנית לחם הגלילית תעבדו נהן הנהן בין בתים שיובידו לבם אה מורמשלה הרבונית בחיפה, בידושר לה נקריה בתל אביב. המתיישבים המיוחד שאתם נמצאים בו, חוזרים המיוחד שאתם נמצאים בו, חוזרים

וצים לתרגיש קצת אירופה של הארץ, ובזכותם ניצל היער הנפלא • אל מית לחם הגלילית:
בארץ שראלו סעו אל יער אלו־ הזה מכריתה. אלונים זקנים ויפהפיים חוזרים לכביש שבא הזה מכריתה. אלווים זקוים ויפהפיים עדיין חיים כאן, בעוד שאחיהם בשרון ובכרמל היו לאדנים של מסילת הברזל מחיפה לדמשק.

אלון התבוד עומד בשלכת בחורף, ובאביב הוא מלכלב ופורח. עליו החד-שים והמבריקים ועגילי הפריחה יוצרים כאן באביב נוף יחיד ומיוחד. מהיער יו־ צא הטיול לעבר הגבעות הירוקות משני עברי וחל ציפורי, עם הכפריים הבדוויים חאג'אג'רה וכעביה, וממשיך אל אלון הגליל, ישוב צעיך שבו מגדלים את הא־ זוב התרבותי ומייצרים את תכלין הזעי

ליל ואת ביר אל מכטור על קו האופק, יש כאן מקומות נהדרים למנוחח ולטיולים קצרים בשדות הבר, וגם וגם את בתי כעביה והרדוף. השלוותיות למיקניק, כמובן.

תושבי מישור החוף פונים בכביש המהיר במחלף זכרון לכיוון צומת יקני עם, ובצומת פונים שמאלה ומיד ימינה, בין השדות הירוקים, לעבר בית־שערים. ישר – נוסעים לכיוון זרויר ונהלל. יש מגיעים לכביש טבעון־נצרת, וכאן פונים שילוט, וזה גם טיול נחמד באותו נוף. ימינה ומיד שמאלה לביוון קיבוץ אלו־

> יש פה תחנת דלק. נוטעים צפונה פונים ימינה. זהו, הטיול מתחיל. נוסעים לאט כ־4 ק"מ בתוך יער אלוני התבור, ופונים ימינה לכיוון אלוני־אבא. נסיעה קצרצרה עד לכנסיה עם השבשבת, וסי בוב קצר בחזרה לכביש שממנו באנו.

• מקום טוב לפיקניק: באותו כביש נוסעים עוד כ־600 "מטר צפונת. עוד לפני הכניסה לבית" לחם הגלילית יש פנייה שמאלה לדרך עפר לבנה בתוך היער. הדרך במקורה יורדת לנחל ציפורי, דרך הכפר הבדווי,

דה לרכב קשה שם. לכן עוצרים לפני הירידה. משני עב׳ רי הדרך יש גדרות המסמנות את איזור חוטי תיל יש שערים שאפשר לפתוח ולטגור אחר כך בקלות. כאן, בין אלוי נים, אפשר למצוא המון פינות פרטיות

תוזרים לכביש שבאגו ממנו ופונים שר תחתיו. טיול זה מומלץ למי שרוצה ימינה. לתוך שדרת הפיקוסים בכניסה - לנסוע בתוך הגבעות הירוקות הפסטור לבית לחם הגלילית. נוסעים לאט לאט ליות ליד הישובים הבדוויים. לפני עוד כ־600 מטר בתוך המושב עד למזלג שהכביש מתחבר לצומת נהלל אפשר דרכים. מתרשמים מנופי הבתים היש" לפנות ממנו שמאלה אל תל"שימרון נים, האירוניים בסגנונם. ומהחדשים עליו כית הקברות של נהלל, חורשה של שדומים להם. במזלג הדרכים פונים אל שיטה מלבינה, והמשך הדרך לישוב

חלפת לכביש אספלט שחור. זהו כביש בחזרה הביחה. החיפאים ימצאו את המקומות הא־ לה בקלות, ובשבילם זה יהיה גיוון לט־ יולי השבת. לתושבי הקריות והגליל המערבי מומלץ לעשות את הטיול מאי לון הגליל לתוך היער ובמסלול הנגדי לזה המתואר כאן.

אל נחל ציפורי:

דרך העפר השמאלית שעד מהרה מת־ החדש יחסית. חימרת. ומצומת והלל –

חדש שבו מסעים עוד שניים וחצי קי־

לומטרים עד לבית־הספר של ילדי הבד־

ויים. הנסיעה היא בנוף ירוק, מסמם,

על הגבעה ממול רואים את אלון־הג־

לאורך נחל ציפורי הזורם למטה בעמק.

הירוקה חונגת כאן עכשיו. ליד בית־הס־ מי שאסף את דפי הטיולים מהשנה פר מסתובבים ותוזרים באותו כביש עד למולג הדרכים בתוך בית לחם הגלילית. שעברה, יוכל להתאים לטיול זה את טיול 20 לנחל ציפורי. יש שם מסלולים עכשיו פונים לדרך העפר השנייה, כלומר שמאלה. נוסעים כ-400 מטרים נוספים לטיול באיזור, לציפורי, לנחל ולמינזר הנטוש זהגשר אליו מגיעים בנ־ עד למולג דרכים נוסף. אם ממשיכים סיעה בדרך עפר מכיוון כביש ינור שפרי

31 HIDEDIO

אני חצורושאוהב חצופים

שמח פרטי

מאיד בעיל

אם מסתרו, עורכים בשבת כידה משפוצוית טובה. לא כולם מגיעים בזמן. אז מתחילים לאכול והאחרים מצטרפים כמשך הזמן, והשמחה גרולה. ילדים ונכרים והכל מושפרץ לכל הצדרים, תענונ. אצלנו כל ילד מכיא כמה חברים שהוא רוצה, מתי שחוא רוצה. אד פעם לא עשינו עניין מהנקיון והסדר, וכסופו של דבר זה משחלם דם אוהכים לבוא הביחה.

הם הצופים – ואני חצוף שאודב הצופים. אני, כלי האשה לא שווה הרבה חסירה ואני משלימים אחד את השני, שניים שחם כמעם אחר: בחוץ מגינים אחר על השני בבית לפעמים רכים את הביקנרות הכיי קשרת אני חוטף ממנה (וחיא ממני). כבישרות שלה אני צריך להתחשבו בהרבה משרים מתברר לנסוף שהיא צורמת היא לא וחרניה וצייתנית ההפר היא כמו חבר בכית חבר באמת כאמת מכיר אחר עם ראש אחרו שישיל אחר זוה נחמך ככה

בית שלבו וה רפובליקה ישקיר", לא בית

ממושמע. אין סדר פורמאלי, אין מקומות

ישיבה קכועים. לא עושים עניין מארוחות.

שנינו, כמקור, ירושלמים. כשובחרתי לכנסת הצעתי שנעבור ליהושלים אכל חסידה לא רצתה והיום אני יודע שצרסה לפי השקפה עולמי, דגניה וותר חשונה מתל אכוב מפני שהיא יצירה ציונית מקורית, פרט לקיבוז תל אביד זה הבי ארציפואל שיש גם אם יבידו שה ארצישראל שכל הומן טוולת. עם עין אחת למנהאטן, דרי נוצרה פה סינטה הן:

נחמרית. לא בנלל הים אני אחול את תלאביב. אני שנגא מים בלוחים שינאה וואולניית. כשבילי - מעסימום

ברמה:אביב

חשטוריון

נולד בירושלים ב-1926, למד בתחבמוני, בבית תימון לילדי עובדים בת"א ובגימנסיה הריאלית בלפור": בגיל 17 הצטרף לפלמ"ה. אלמ" (מיל.) ששהת בצבא קבע עד ו 1971 (בין השאר כמג"ד, מח"ט ומפקד ביה"ם לקצינים), למד

אשתי או בתי לכלם. הן אוחבות את זה לא אנו שאינני נהנה, אבל הייתי נהנה עוד יותר אם היות גם הסטורית באוניברסיטת ת"א, עשה אני אוהב סימפוניות ויציהת עם מקולה מוסיקה את הדוקטורט (בהסטוריה צבאית) קלאסית בעוצמה. מוסימה קאמרית קצת משעממו אותי. אוהב למשל את מאהלר רילה לובוס, זוקשאו ב־1974 והחל ללמד באוניברסיטה. קוראי, צואר פרנק, בנגמין כריטן, ושירה עמבית כיום מרצה בפורומים אקדמאיים דוסית, צרפתית, דרום אמריקנית. יכול לעצור אה שונים ומרכז את המרכז לתולדות המכונית כדי להאזין למרצרם סוסה, למשל ושירה כוח חמגן ע"ש גלילי. היה פעיל עממית ישראלית, מראשית ימי המפעל מציוני וער ב"תנועה לשלום ולבטחון" ות"ב תיום, אבל לא שירה בציבור בעיני, גם ארום. מטעם שלי, כחב שלושה ספרים (חסויים) באח"ל, ופרסם שלושה ספרים באזרחות. נשויי, אב לארבאה ילדים וסב לארבאה וכדים גר

אני 'אולר פאשן' אמיתי. אפילו לא מרפיס במכונת בתיכה כוחב ביד ומשתעשע כרעיון שיום אחר אקנה מעבר תמליקים".

בריכה, גם לא אוהב להסתובב בין בתידוקפה בדיונות

הולך לתיאטרון, קונצרט, תערוכה, ותיא שומעו.

מבחינה ואת. אנחנו מרבים ללכת לתיאטרון, בהצנה

חשוב לי המשחק ובמיוחר מה שאומרים. לכן תעשיה

הפולקעם של ברודוויי לא עושה עלי רושם. עלי עובר

מחוה, אפילו מחומר או אופרה, שהרכרים חודוים

לנשמה, שאני חושב שיש כהם מסר. ואני מפוגל

לשכוח את עצמי, להתפעל מסיעון מסויים על הבסה

למחוא כפיים כאמצע, או להויל דמעות, לפעמים ע

בסרט, ממין הסרטים שמרתקים ותופסים נעודמים כ

להרגיש שאתה קצת מתעלה מדי לעם אנקהגל עם

מהל, ומתומתי לסגנון המאבק הפוליטי־אידאולוגי. אני נאה בקצינים שחינכתי ובמש־ <u>מתי, אף אחד לא חזר בתשובה, כולם באים בשאלות.</u>

מה אתה נאהו במרומתי המקורית לתורה הצבאית, לתורת ההדרכה ותפיסות המנהיגות

ים את החישנים שלה. נהפבנו לחברה רכושנית, נהנתנית, שונאת עבודה. מלחכי פינכה

מוהדלק שמניע אותך: <u>הצורך של כל אדם יצירתי לנסות ולשנות את פני העולם בתחומו.</u>

א*ו*ידוֹ של מי איגך מוכן ללחוץ: <u>כהנא והטיפוסים האלה</u>

ול מה קשה לך לסלוחו על מעשים חסרי תבונה שנעשים במצח נחושה, כמו מלחמת לפון שהיתה המישגה ומעשה התועבה החמוד ביותר של המפעל הציוני.

<u>אה החולעה עלךו אומרים שיש לי פה יותר מדי גדול, ואת הביקורת אני מטיח באורת</u> <u>ושה ומרגיז, לפעמים דוחה ושוחצני.</u>

או מנחיד אותךו <u>הימין הישראלי המתחזק. נגד האוייב אנחנו יכולים לעמוד, אבל אם</u>

<u>ה קושר אותך לאנשיםו הגינות מתובלת בתבונה ובשכל.</u> וה שור לך להתרבזו אין דבר שמפרוע לי להתרכז. מסוגל להתרכז – וגם לישון – בתוך

אָתה אוהב לעשות עם ילדיךו לשבת ולהתלוצץ בציניות הראויה, ויש לי חבורה טובה.

אתה מתקנאו באלה השולטים בדיסציפלינות שהייתי רוצה לשלוט בהו, ולא עלה

אָן עוד חיית רוצה ללמודו <u>מדעי הטבע, וגם להפעיל תמלילן.</u>

אד אתח מפנק את עצמרו <u>חצי יום שקט, כו אני יכול לאכול מה שאני רוצה, ולקרוא.</u> מה ושראלו בעינידו סלט עם ענבניות, מלפפונים ובצל, וחביתה צעירה, והלשון העברית

אה מבצע צבאי אתה מעריך במיוחדו <u>קרב קנה של חניבעל.</u>

לו אישיות הסטורית אתה מעריך במיוחדו <u>משה וקרל מרכס.</u> ותו ניבורי ילדותך: <u>יהודה המכבי, ספרטקוס, בוק ז'רגל וז'או ואלז'או</u>

אני אותב אותו ואת נחמה הבדל.

מות הפרה לי אהבתי את הדודאים והפרברים

לע בחשבה, מקכנן וכסוף זה יוצא טוב.

שם משתחף בניקוי חביה. ומי דוחץ

שו וכרון חילרות החזק שלדו עברנו מירושלים לקרית עבודה בחולוו, והתחלנו לעשות יים אחד התפארתי כפני אבא שסחבתי כמה עציצים ממשתלה. הוא אמר: חשבת שמשהו עבד כדי שהשתיל הזה יצמחז ואתה פשוט לקחת עבודה של אחריםז התביישתי <u>פוא ובלילה הלכתי והחזרתי את העציצים.</u>

מה המאכל התביב עליךו <u>קלט עם חביתה וגלידה לא דיאטתית.</u>

ם אשה יפה בעינידו האדם זה האשה, יותר מאשר הגבר. את ספר בראשית צריך לספר אחת אם אלוהים כרא את האדם, הוא ברא קודם את חוה, ומהצלע שלה את האדם. <u>מעני האשה היא דמות כל כך יפח שצריך להיות בה כיעור מאוד בולט כדי שלא תהיה יפה</u>

מאתה רוצה להיות כשתהיה גדולו <u>שר החינוך של מדינת ישראל במשר שתי קדוציות.</u>

די ע"ל ושלישיות ואני יכול להטות אוון לתווה משות פרק לתקלים האתרון שלה. חסידה ואני משלימים אחד את ל שדיין אי עושה את עבורות החשמל, תו הערות לוכח לי הרכה יותר ומן מאשר על אבל לא איכפת לי אני לומר את ושנה שניים שהם כמעט אחד.

לא ידע, אבל אני גם לא אנין טעם. אס עם חביתה עד 201, כל מה שאת ב ביל מ' אכל הרעית תמיר של חבירה. או יכש הרבה מחיבורים האלה ייני לאמנות גם כשאינני מבין אותה. 1921: להיכנס למון און להסתוכב המשטרות אכל דבר המתעכבות ליר כל 1921: איוז שתי תמתנות מצאן תן נשיני אלו שמצעו זון בעיני תיותו לבלו 1921: שמאסן אבל לא יכר דבה ודא

"אני, בלי האשה, לא שווה הרבה בחוץ מגינים אחר על השנה כבית

מילולית. אני מחכה לרגע שיומצא מעבד תמלילים

שיכול להעביר ישירות את הדיבור שלי למשהו כתוב.

אני מעריף להכיע את עצמי מילולית, כהרצאה או

בשיחה חלק גדול מהרכרים שכתכתי הם עיכור סטנוגרמות של מה שאמרתי, וזה קשה לי, כי אגי מרצה בעברית מדוברת. ולא הרי לדבר כהרי להרצות. ואם אתה מדבר כמו שראוי לכחוב, זה יוצא משעמם

כחרם הנשבר. רק בערכית אני מדבר מהכתוב. באנגלית ובעכרית אני מכין רק ראשי פרקים. אני כותב מפני שאני צריך, וזה מאמץ. אני "אולד פאשן"

אמיתי. אפילו לא מרפיס במכונת כתיבה. כותב ביד ומשתעשע ברעיון שיום אחד אקנה מעבר תמלילים.

כשאני כותב כתיבה המטורית, אני צריך מפרייה טוכה,

ולכן יושב בכית, ב"יד טבנקין" או כספריית

האוניברסיטה. אלמלא הטלפון, הייתי מעדיף לכתוב בבית. ואין לי אומץ לנחק את הטלפון כשאני בבית.

מצד אחר זה מטריר. מצד שני, נעים שאנשים פונים

אליר. אין לי "זיץ־פלייש", כותב חצי שעה, מם, עושה

קפה, מסתוכב פה ושם וחוזר. אין לי משמעת של

של נתיבה בן־יהורה "מבער לעכותות". סטורנטים שלי

ביקשו להביט על המלחמה מבער למשקפת ספרותית והחלטנו על הספר הזה, אז אני קודא אותו כהכנה

לשיעור. אני סורא גם את ספרו של נקרימון על המצצת הכור בעיראק כי התבקשתי לדבר עליו בגלי־צה"ל, את ספרו של יגאל לב, "הסוכן", ואת

הספר החדש של אהרון ברגע. אני באמצע קריאת ספרה של תמר גולן "שחורילבן לבןישחור" וספר על

השפעת המהפכה התעשיתיית על החברה. לא מכבר

נמרתי את ספרו של ואסילי גרוסמן, "החיים והגודל". יופי של ספר, אפועאה שלמה כנוסח הסופרים הרוסיים

בערבית אני קורא מקורות, דברים שאני צריך

לעכורה אני קורא הרבה ספרים על הסטוריה צכאית.

חברתיה מרוניה, בעיקר בעת החדשה. ספרות יפה אני משתרל לקרוא בעברית, סופרים שלנו. כדי לראות מה

מטריר אותם, מה כואב לחברה שלנו. הכי אני אוהב את בולי, כי בספרים שלו הוא קורע אותר

לא רואה עצמי מומחה גדול לספרות, אני אוהב

ספרים שאחרי קריאתם נשארת חוויה בראש. צריכה

להיות עלילה, הצוי מסובכת ומרתקת, לא אוהב

השתפכויות. מאוד חשוב לי שיש מסרו שבמהלך

הקריאה ארגיש שנוסף לי משהו, שוו לא מתם קריאה

בשביל ההגאה הרגעית. כשביל זה יש לי מטנט אחר.

מאחר שאני לא מעשן ולא שותה, אני מסתמם על

סרטי מתח וג'אגק אחר בטלוויויה, אפילו "שושלתי

כך אני שוטף את המות לא עוברת המחצית הראשונה

וכבר אני שוכח איך הסדט התחיל וכעבור שלוש שעות

אני לא זוכר איד הוא נומר, בעבור שבוע אני מסוגי

לראות אותר שנית ומאתר שיש ניאנק ברור השם,

לראות בקולנוע ג'אנק מהסוג חוה מסרט, הצגה או

ספר או בוצה שישאר לי משהן, משחו שלא המיך

אתה יכול לחסכיר, ואולי היוצר התכוון ככלל אתרת

ספורט אני לא עושה היותי יותר מדי זמן כחיל

רגלים, כשצריך ללכה, אני הולר: אני מאור אוהב ילטעל עם הסטורנטים שלי לירדעת הארץ והארץ יפר.

, אבל זה לא משנה.

בשפע, אנשר כל ערב לנקות את הראש לא אלן

בהתלבטויות שלו ואני אוהכ את זה.

היום התחלתי לקרוא (בפעם השניה) את ספרה

בקרוב נראה מודעות כאלה: ישבועיים טיול בחו"ל, לא חשוב לאן. העיקר – למקומות שעדיין אפשר לעשן בהם

הדבורה מאיה בגיל ההתבגרות

אחרי אין־ספור סדרות מצויירות קמה יום אחר הדכורה מאיה כמצכ־רוח איום ונורא.

זה גיל ההתכגרות". אמר לה עכביש אתר שבילה את הלילה מתחת לעלה סמוך. כאותו רגע אכן שמה לב הרבורה מאיה לכך שאי אלו שינויים חלו כגופה, והיא דומה יותר לפוסטרים שבחוצות הערים מאשר לציור בספר ילדים.

טפו, מנוול שכמותך", צווחה הרכורה מאיה, שהבינה פתאום מדוע העכביש היה כליכך מעוז ניין להישאר כל הלילה בסכלנות מתחת לעלה "תתבייש לך, מה יש לך בראט, אל תתקרב אלי, כולך ידיים: ואני חשבתי שאתה יריד שרוצה לצאת איתי להרפתקאות משותפות... עוף מפה לפני שאני מספרת לאשתך, האלמנה השחורה, והיא טורפת אותר:".

או קיי, אני הולך", אמר העכביש והחוויר. לשמע שם אשתו הזללנית. .לא צריך לצעוק. רק רציתי לעשות לך טוב".

יש עונש מאסר, כמדומני, למי שרוצה לע-שות לי טוב", הזהירה אותו הרבורה מאיה, אבל בתרככה מעט. אחרי הכל, זו היתה הפעם הראשון נה שהיא כגיל ההתבגרות.

"מה בדיוק עושים כגיל ההתכגרות?", היא שאלה את העכניש.

רבר ראשון את צריכה יריד מבוגר שאפשר לסמוך עליו", ענהָ העכביש במהירות חשורה. עכבישו", אמרה לו מאיה, עיכיבישו האלמי-

את אמר העכביש, "פחם צמקתי. את עוד מתרגלי לזה. כשאת בגיל ההתבגרות. כל מיני עכבישים לא יפסיקו לספר לך בדיחות. אלה יהיו הלצות לא כל כך מוצלחות, והפטנט העיקרי שכהן – שאפשר להבין אותן גם ברצי־ נות. העכבישים יעקבו כייאוש אחרי תגובתך. אם תחייכי, הם ימשיכו. אכל אם תוציאי את העוקין שלך, הם ימורו לומר כטון דבילי: סתם צחקתי, תי הי הי".

אה", אמרה הדכורה מאיה, גואין מה לעשות.

-אין, אבל מתרגלים", אמר העכביש, שהת-חיל להתגלות גם כידיד אמת. אני מתגעגעת לימים שהייתי מתם דבורה. קטנה ואף אתר לא הטריד אותי עם תוש התומור

.ההטרדות הן החלק הקל". אמר לה העכביש, .את צריכה עכשיו גם להיות מקורית".

-כולם עושים את זה*".*

זו לא בעייה. יש תעשייה גדולה שתספק לך, אפילו ברואר, כל מה שאת צריכה. כחברות המפורסמות אפשר להיות מקוריים יותר טוב,

אכל זה די יקר. מי משלם?:

אבל אני לא מכירה את אבא שלי, ואמא. שלי בקושי דיבוה איתי פעם. הייתי הביצה הם־

.מה שאתה שומע. לא רוצה".

"לא רוצה, לא רוצה, לא רוצה.

גיל ההתבגרות הוא אבן גיל קשה. הרבורה מאיה עברה אותו קשה במיוחר, כי כובורו חסרת מין לא כל כך השתגעו להזמין אותה למסיבות. אם היה לה חבר, זה רק לתקופה קצרה, כי אפילו גיוקים רוצים רק דבר אחד. כשהגיעה הרבורה מאיה לצבא, ביקשה לשית בלהקה צבאית או באחר מגלי צהייל. במוף ווי תה פקידה בשריון, ואחרי הצבא - ירדה.

ליון שבע מאות שלוש עשרה שהיא הטילה".

מתברר שזה לא קל כשיש שאמא מלכה. אבל יש לזה גם יתרונות. להיות עקרב זה יותר גרוע. בכל אופן, מידאלע, כדאי שתהיי שמאל

> במה זה שמאלניתן". -הימניים הם המכוערים". רמה זה שמאלניתני

לא חשוב עכשיו. קודם תהיי, אתרייכן זה לא יטריד אותר יותרי.

עזה אחרי שהשקיעו בך כליכך הרכה! חינוך. ימי תיאטרון ארוכים? את יודעת שיש דבודים בהודו שאין להן אפילו סביון אחד לארוות עובו מה זה לא רוצהז תשמעי לנסיון של אחרים, מכוגרים ממך. ככר השבנו על הכל לפניך, אל תתחילי עכשיו לחשוב לבר כי זה סשה, ולא ווצליחי".

כולם מורדים קצת בגיל ההתבגרות, מתג" רר, אבל במוף מגשימים כמו ילדים טובים מה מהחברה מצפה מהב.

אוז יום אחר הגיש מישהו בג"ץ, וביקש מכית־המשפט לחייב את ממשלת ישראל לצאת למלחמה נגד ברית־המועצות שאיננה מוכנה להחזיר לו את רכוש סכו בווילנה.

טענותיו היו צורקות כרבעי, והשופטים – שכבר הכריעו בכל כך הרכה עניינים עקרוניים והרי־נורל בעבר - לא הצליחו למצוא שום סיבה שתתיישנ עם החוק מרוע לא יכריז ראש. הממשלה מלחמה על ברית המועצות בתוך 14 יום.

ובתוקף הכרעת כג"ק יצא עם ישראל למלחמה. זה היה הכג"ץ האחרון.

נטיכה אחת היתה עצוכה. כל החברות שלה הן לא מגיעות. ואם כבר מגיעה מישהי, אפשר תפסו צפרדעים, והיא לא.

פינת השלולית

מה אני יכולה לעשותני, היא אמרה לאמא. שלה, -לא יוצא לי להסתובב אף פעם כשלוליות. כל מי שאני פוגשת הוא או כבר נסיך, או אפילו לא שווה להיות צפרדע. ואילו צפררע רגיל, שיתיה שלי, לא מזרמן למקומות שבהם אני מסתובבת".

ואילו בשלולית אחת ישב לו צפרדע ושח את ליבו לחבר: עו לא אשמתי שאני עריין צפרדע. משוט לא יוצא לי לפנוש נסיכות. לשלולית שלי

לראות – אפילו כלי לקפוץ לגובה – שהיא אינה: נסיכה. פלא שאני מזנק למים תעלם בקרקעית

ובכן, יש אולי מקרים כאלה באמת, אבל הרכה פתות מאשר רגילים לחשוב. כדוך כלל. כל נסיכה יודעת את הדרך לשלולית, ובל צפרדע יודע איך לגרור נסיכות לשלולית שלו. כל הדברים האחרים הם תירוצים.

תרופות

מחים מהירה ובריאה שוטחא בלעדות – ללא

הרדיות עם יימודיות יוש בלעדי בהרזיה-עכשיו ב"מרזי מורית"

משה המהפכנית "מרזית" - פיתוח שוויצרי ואמדיקאי מיוחד . מעדי עבור שיטת "מרזי מורית" --- מותאמת לך עכשיו בכל

> קי ההדויה. ללא תדופות! משפות המהפכניות והמשקה החדשני ב"מרזית" משולבים זה מוששה מדוייקת – ומותאמים לך ע"י הצוות הרפואי בתוך מנית ההרזיה – בין הארוחות (ולא במקום הארוחות!).

ושוחות והמשקה ב"מרזית" – בנוסחא טבעית וללא כל תרופה - מעניקים לך ביחד עם תכנית מרזי מורית שיטת הרזיה בטוחה מק הקלה – בפיקוח רפואי.

פוות הרפואי במרזי מורית מתאים עבורך תכנית אישית לשתת 3-10 ק"ג בכל 10 ימים ותכנית לסילוק השומנים, מתאמות לנתוניך – בשילוב התכשירים הבלעדיים לריכוזי

ומחיועצות מנוסה מעניק לך ייעוץ ועדוד יום־יומי בכל תקופת תווה וגם לאחר מכן. ישמו גברים ונשים שהצליחו – הם ההוכחה להצלחה שלך!

ים - 24 שעות ביממה – מרזי מורית שולחת לביתך: ש הסבר לשיטה + הסבר לתכשירים לריכוזי השומן + שו לנמוסות המהפכניות והמשקה החדשני ב"מרזית"

-שנחות מצולמות להצלחה + שאלון הרשמה מדעי. אונשיו: 02-63125, 02-663126, 02-663125, או: למ את התלוש.

. משו אילנח, מעלה אפרים, ד.ב. בקעת הירדן, חפחיותה 13 ק"ג ב־20 יום.

- מביא מיוחד -- עשיר בויטמינים ומינרלים, ביחד עם אין נאריב חוה יש לן חרויה בטחח בנוסחא צמחית בלעדית לשיטת החרויה, תצוות ינו נקום – ובדך הקלת והבריאה. הרפואי במדיי מודית משלב את מערכה חטשקה לצון לתתעות בליסףים מוזרים" של ההכמוסות ב"מרזית" – בתוך תכנית התזונה מי מנשים אלקטרוניים על חבוף האישית שלן - בדרך מיוחדת בין הארוחות מאום המוחים למיניהם (שצצים (ולא במקום הארוחות) – מה שמנטיה לך שים בים מהיות וש לך סוף סוף שיטת הרזיח מהירח ובריאה ללא רעב וללא לפינה מדי מדית בפיקוח רפואי, בנוסף מתאים עבודך חצוות חרפואי תכנית

בנוסף נוואים ענים ולנסיון אישית לחדיה ולסילוק ריכוא השומן תמותאמת לנתוניך ואורח חייך, בשילוב עם התכשירים בכל 10 ימים יפחית נופך 10-3 ק"ג וזווקא באיזו רים "הבעייתיים" שלך. צוות יועצות מנוסח מעניק לך בכל יום ייעוץ

הרזיה עם "מרזית" - עכשיו

ניתן למסור פרטים אישיים, לצוות באמצעות הטלפון, בכל יום, בין השעוה .08:00-16:00 תוך 48 שעות, תגיע לביתך תכנית החרויה האישית שלך, ומיד תוכל מרזי מורית בע"מ רח' אלפסי 30, ת.ד. 4456 ירושלים, 1043 נא שילחו לביתי - חינם: חומר הסכו

מפורט לשיטה + הסבר לכמוסות ולמשקה

ביסרוית" + חסבר לתכשירים חבלעדיים לריכתו השומן + חוכתות מצולפות + שאלון תרשמה מדעי - ללא כל

תוכנית החרזיה

ביתך תוך 48 שעות!

ית שותה למענן כי הצוות קרמואי בי, ההרדיה שלך מתחולה כבי ברגע זה יורק במתחולה בי ברגע זה יורק במתחולה בי ברגע זה יורק במתחולה בי ברגע זה יורק במתחולה בעירידק, עם הצוות כל שעליך לעשות הוא לחייב (24 שעות מיממה)

בטעם ' לחדשמה (וחרוית) מיחיון.

לתה בלעדות עבור עותבוות כל פעלין לעשות הוא לחייו (24 שעות מיממת) למקלות את בלעדות עבור שיטת החרוא לקבלת רומר הסבי ממורף חינם או לשלות את המשירות המשירות המיחד המשירות המיחד המשירות המיחד המשירות המיחד לתישות מתחום מוחדם מיחד המשירות המיחד לתישות מתחום מתחום מיחדם במשות המשירות המיחדם מתחום מת

Hugalo 38

סופר ועיתונאי יהודי שעלה מברית־המועצות לישראל חושף קנוניה שנרקמה כצמרת הק.ג.ב. בימיו של ברז'נייב וביוזמתו של ראש המשטרה החשאית יורי אנדרופוב להקים "סינדיקט" שמטרתו לגנוב ולהלאים אוספי אמנות, ותכשיטי זהב ויהלומים מאזרחים סובייטים. בחודש שעבר נסגר המעגל. חתנו של ברז'נייב, אחרון משתתפי הקנוניה שנותר בחיים, נקרא לחת את הדין על שוד התכשיטים.

מאת אלכם דורוז

וחות גדולים של הצבא והמשטרה החשאית תפסו עמרות כאיזור, וכל הכבישים נסגרו מבעוד יום כדי לאפשר לשיירה ארוכה של מכוניות שרד שהורות לחצות את מוסקווד. השיירה חלפה במהירות על פני שרשרת ברי לנין־ וגעצרה ליד חומה אפורה, גבוהה, שהסתירה וילה ענקית, מוגנת היטב ומבודדת משאר המיבנים

ליאונרד גנדלין בביתו בתרצליה (במרכז, צילמה:

(משמאל). עומד. שני מימין, יורי ברז'נייב, שנאסר בחודש שעבר: ברז'נייב (יושב רעיית המנהיג, יושבת לשמאלו גלית, ובתו של ברז'ניים גלינה עומדת לשמאל בעלת. חצעירה

רפנה קצור) וכמה מ,,גיבורי" הפרשייה שחשף, בתמונה שפרסמה ב־82" סוכנות

קשות, כך נמסד במידע מסווג שקיבלנו, היה רכוש תבעק כסף שהשאידו בידיו אלפי היהדים שהציל הי באנים כתקופת שירותו כבודפשט. דיוותתי מקו העליון על מעצרו ועל כך שהחרמנו את יתה שבידיו, מטאלין הורה להביאו במטום מיוחד שואה, וולנברג נשלח מיד למאטר עולכו. איש בנתר הצעיד, ייבנני רומאנוביץ' סטפאנסקי, פנו או פעצרו של הלנברג, תועלה מיד בררגה קול את כבוד רם מעלה. ברונייב וכה על כך באות

לו קצר לאוד הכנס החשאי של הק.נ.ב. החלו מתנות למבצע הגרול. ממחנות כפייה ועמדות פרך ומבתי־כלא בכל רחבי כריה"מ תלו להשתתר לפתע מאות שודרים ופושעים אלים - בולם גובים בעלי רמה", כתגדרת גנדלין - ליום הפלה המשימה לבצע את שור היהלומים משלה הפרטיים. תחבורה הזו צרידרה ברשימת סתה כל אספנים ובעלי כספות פרטיות, וכן בעלי ין שתבים לתרל. עשרות ננבים נשלתו למכון משלחי ללימורי שפוה זרות כדי להכשידם לעבודה

במחנה של עבודת פרך באיי הצמון הארקטי.

כן השוייםים לשור תכספות והיהלומים היה גם מיק נוסוערי) בוראצת בנערותו בנגב קטך, בעל תים דיות היא נהפך אוריכן לאמן בקרקס וומר ערב מוסקוואית. ערב וד לשה את המסערה כתו של ברונייב, גלינה. שמיל הסים אותה בשירתו ובוריוות יוייו והיא אות כי למיות שהיה בעיר ממנה בכ־18 שנה מיות מיות בריאצה לערוך ומפעה מיותרת לקני אביה באותה הופעה צפו גם כמה שוש ואנב - שבו במקום החליטו לגיים את שונה למת יפט

משום בוראצה וחברם שלה, מנהל הקרקם מלמה המכייםי אנטולי קליבאטוב – אולטרה מלמו מתחד, מבנה אותו ננדלין – החלו לשתר מלו נוביות יחלומים וצטיח לבריה מ. בוריאצה מת לחות על בלינה ברונייב – מוסקות כולה ישות היומן הזה – ועד מהרה נהנתה באורה צימון היומן הזה – ועד מהרה נהנתה באורה צימון לשורות מבצעת של הצועני

הרפתקאות מרתקות בין סיביר לאוראל

יאונרד גודלין, 64, היה כתב צבאי וקריין רדיו בדירים ביותר, הוצאות מקוריות וכן ספרות במלחמת חעולם חשנית, ואחריה – עתונאי מקצועית על תיאטרון, קולנוע, אמנות. גנדלין גאה בתם. עם רבים ממחבריתם תתיידד, התכתב, של "איזוןסטיה", "ליטראטורניה נזטה". "ויצ'רגייה מוסקווה" ו"אוגניוק". הוא כתב תצטלם. ווסריטים לקולנוע ולטלוויויה וניהל פינה לענייני אמנות וספרות ברדיו מוסקווה.

מיטותו), כיוון שכיקש אשרת יציאה מבריה"מ.

בשפה וזרוסית, מודירה את גודלין ב,,אספן

סובייעים מחמעלה הראשונה כמו בורים נסטרוק,

אחמטובה: איש התיאטוון חיהודי שלמח

מיכאלם ובימאי חקולנוע שרגיי אויונשטיון. על

פנישותיו עמם כתב ספר מרולק. יש לו זכרון

מומנאלי, לשונו קולוות סגנון כתיבתו מרוזק, וכל

גנדילין, קען יקומה, שיער שיבה, מצון גבורן.

עדיין מתקשח בעבריה, כותב מאמרים לעחונות

חמחורים הרוליים במערבו בעיקו בארח"ב

לפני שעלה לישראל עבד באולפני ! "מוספילם" והשתתף בהכנת סרטו של אייונשטיין "איוון האיום". הוא הירבה לכתוב תסריטים אביו, זיבגני, היה עודר ומנהל הוצאת שפרים לסרטים היעודיים וחווה הרפתקאות מרתקות בנושאים בלכליים, שבילה ארבע שנים לפני בעת ששימש כתב נודד – חצה את מדבריות תמהפכה בבית חקותר מצארי אורלוב, נשלח אחרייבו לסיכיר ומשם ברה לארח"ב. ב־1920 מרכז אטיה על דכשות ומלים, בילה עם דיינים בחצי האי שאחלין במזרח חרחוק, היה באוראל, קיבל מברק מלנין: "המחובה זקוקה לך" – זחור סיביר. במדונות הבאלטיות. מיר לבריה"ם. עשר שנים אחרייבן נשלון למאסר בפקודת סטאלין בול חטיחורים הראשון, ובילה

היה להשתיק.

הקשטרה במורמנסק.

מגיל תשע, במשך קרוב לארבעים שוח, ניהל יומן שחלקים רבים ממנו שינן בעל-פה "על כל צרה שא תבוא". כעת החיפושים שערכו בביתו שבע שנים חיה גנדלין חבן מסורב עליה. במושקווה אנשי חק.ג.ב. נאלץ, לדבריו, לחשמיד ובמשך עשרים: חודשים שופל במכוח, עינויים וזריקות בבית תחולים הפסיביאטרי הידוע חלק מארכיונו חפרטי שכלל תצלומים, רשימות, לשימצה, בניתולו של פרום קשצינקו (19 אלף 'מנקסים. הלצורך חכתיבה שלי אני נעזר יותר ויותר בזכרוני", הקביר:

ערב אחד נראתה גלינה כרו'ניים בתיאטרון כשעל צוארה ענק יהלומים מרהיב. אלא שאמנית קרקס בשם אירנה בוגרימובה זיהתה במפתיע את הענק שומן־מה קודם לכן נגנב מביתה. היא הקימה שערורייה, ושומרי ראשה של גלינה מיהרו להכריחה מהמקום דרך דלת נסתרת כדי שלא יבולע לה. בוגרימונה נעלמה, אך את השערורייה ככר לא ניתן

לינה ברז'נייב ובעלה השלישי, סגן שר הפנים

יורי צ'ורבנוב, צכרו בתוך זמן קצר רכוש ניכר ומטבע חוץ רב. חלקו הופקד בבנק של

הואתיקן. צ'ורבנוכ היה סרן במיליציה, שומר ראשה וממונה על בטחונה האישי של גלינה. היא

התאהכה בו, וברז'נייב נתן ברכתו לנישואיהם. עד מהרה הועלה לררגת לויטננט־גנרל, מונה כאחראי על כוח האדם במשטרה וגם טיפל באשרות הגירה. הוא

נסק במהירות רבה במעלות ההיראכיה הסוכייטית, ואף דובר על כך שיגיע לעמדה פוליטית בכירה. לאחר מות אכיה ביקשה גלינה להגר מבריה"מ, אך השלטונות סירבו לה. צ'ורבנוכ נשלח לשמש ראש

כל עור חי ברז'נייב, ניתן כיסוי וגיבוי ליוזמי

(המשך בעמוד 56)

המכצע ומשתתפיו. אך עם מותו החלו יורשיו לטפל כו

רבקה רבינוביץ', עתונאית, בלת "פרס ב־26 ביוני: 1962 אירוו לארוחת צתריים דיסוצ'ים" למובליצקטיקה בעתונות חישראלית "בדירתו המוסקוואית את חוה רוביגא ששתתה שם בראש משלחת מישראל למסטיוואל הקולנוע חבין־לאופין שבוע אחרי־כן, הוא נוכה, תחל גל אנשים". "זש לו כשרון נדיר להמרועע עם מאשרום בקרב יתודים שהתרועעו עם הישראלים. בני אדם, לקשור עמם קשרים ולשמור עליחם. איש מעניין, רבים מקנאום בו. בידיו עשרות , אנשי הק.ג.ב. באו לדירתו ונטלן פירסומים מצלומים משוחפים עם שופרים, משוררים ואמנים: בעברית שחברי המשלחת השאירו בידין, בין תותר ום משה נאומו הבלתי ושכח של גדעון האוזנר, בפתיחת משפע איוכמן בירושלים שחופץ או בעולם ביחי משרד החוץ. אאתה שותף ולמתחרת ציוניתי, האשימוהו חוקריו.

יומן מה אחריים נשלח לראשונה לביתיחחולים תפליביאטרי על שם קשצ'נקו -ספריו. ברוסית נחשפום - גם של די אלה בית הכלא המסופיאטרי השני בגודלו בבריחים ביוון ש.אתה מחווה סכנה לציבור". שם הוריקו לו אמולוין, טריתטלון, סולפוול. "מאושים בריאים לולוטיו עלן עם חולים. הכניסו אותם לויפאןן", חוא אומר: לאחר כנס סופרים, ביניחם חמשורו וגומניה ולתחות דדיו בדופות המעדרת המווח אלפעודו פן. אירחה שנריווח ושראל

וגרפניה, ולהחנה דיין ברוסית המעדרת המנוח אלפקודו פן, אירהה שגריוות ישראל
בסקודינאווים, בווסף לכתוכה הוא מקבל קיצבה במוקקוה אשי רוח ואמנים יחודיום רבים. אבל
של אסיר ציון אשתו הראשתה פידיות שעברף, זמן קצר אחרי האירוע נשלחו רבים מהתבקרים
עמו את כל קתלמות ושלה חקדיש את ספון בשנלירות לפיסדות סקיביאטרים.
היחיך בעברות - "בנחיב חישורים והעליה"
ביצלי "נוכך נודלון. מאשר החל בני
נמטרה בישראל אשתו השניה מורח ללמוד בכיות מחלו לדרוף אותו
למוסיקה
הדר עבודת ברילת הצטעה בשפונה של אוור בין" סיוב הבן צעד נוען מבחינת מועלים ועולים בודצלות עול לפנים בודעות להוצמות לפומעות מכא ואינו בן וברי ארורי בין די שירבי רבן בעד ווען מבחינתן להצמנה לקומעומול מכאן ואילון וקי גברו הוערדות ועוצקותיי

שבפרבר הפאר המוסקוואי, ליד "מוספילם" – הוליווד "הסובייטית עשרות קצינים צעירים כרקו בקפירה אישורי כניסה מיוחרים שהצינו כפניהם נהגי השיירה. כמבט נוסף נסקרו גם יושבי הספסלים האחוריים במכוניות צ'ורבנוב, חתנו של ההדורות – ולאחר הצדעה מתוחה, כוונו הבאים אל טער ברזל. שלט קטן הואר לפתע במלים "הכניסה מותרת", המחסום האוטומאטי הורם וכלי־הרכב עשו דרכם פנימה, לתוך מגרש חנייה תתיקרקעי. מימין), ויקטורית, את פני הבאים באולם הכניסה הרחב של הנילה הקבילו שני תריסרי גנרלים ופולקובניקים שהתייצבו בשתי שורות לאורך גרם המעלות כשהאורחים טיפסו כשביניהם הנכדה לקומה השניה. כאן, כתרר ענק, מחומם היטב, ריצפתו מכוסה שטיחים יקרים ועל קירותיו תמונות שמן במסגרות זהב, הוצבו שני שולחנות ארוכים ליד האחר, רחב מאוד, מעץ אדום עתיק, היו כורטאות עמוקות, ועל האחר – שפע מערנים יקרים, משקאות שבימין הצילום לא גדירים, יינות כני מאה שנת, ירקות ופירות טריים. ממתקים. קצינים שימשו כמלצרים, מזגו יין צרפתי וקוניאק ארמגי לגביעי ברולת והנישו תקרובת חטיפי דגים וקוויאר, בשרים, רברי מאפר. לאחר שהאורחים מילאו כרסם במטעמים, נשמע צילצול פעמון – וחם נקראו לתפוס מקומות ליך שולחן הישיבות ההדור. ער מהרה השתרר בחדר .מצב : רוח עסקי". כך החל, כ־15 בינואר 1968, כנס סורי ביותר של ראשי הק.ג.ב. וצמרת השלטון הסוכייטי, בו הוחלט על מיכצע אחיר־מימרים ומרהים כמהותו. כפעם הראשונה נחשפים כאן פרטים על הפרשה אותה תיעד ליאונרד גנדלין – סופר, עתונאי, איש קולנוע, רדיו וטלוויזיה וראה מסגרתו שעלה לישראל מבריה"מ ומתגורר כיום בהרצליה. גנולין כתב חמישה ספרים – ארכעה ראו אור ברוסית ושניים נדפסו בלונדון. לפרשה המדהימה הקדיש את ספרו האחרון. "ליד השולחן באותה ישיבה סורית", מספר גנדלין, בהיו בין השאר ראש הקנב. ראו ואחריכן מגהיג כריה"מ, יורי אנדרופוב: סגניו, מיכאיל צרביסג וסמיון צביגון; ראש מחלסו המבצעים בווער הפועל של המפלגה הקומוניסטית המובייטית הגנרל ואוספים רבים כאלה מתחרים כאוספי המוזיאונים... לא מירונוב, שר הפנים ניקולאי שצ'ולקוב וסגנו יורי כדי לטפל ביעילות בילידי רוסיה שהבריתו לוצ"ל או נסכים לכך שבעלי אוספים ארירים כאלה – תקונות, צורבאנוב, חתנו של ברונייכ". מסלים, גובלנים, כולים, כלי חרסינה עתיקים ובעיקר רכושם". אנדרופוב בירך את הנוכחים נקבעו כי הם. יהלומים ותכשיטים – יהיו במרינתנו... הגיע הומן .. מאוחרת, הופיע שם מנהיג בריהים, ליאוניר ברוציים הטובים והנאמנים ביותר. אחר כך הרגיש כי שננית ידנו על האוספים היקרים הללו: לשם כך הציע שנשא נאום ארוך ונמלץ בו גילה לראשונה כי בהיותו מדיניוחו הכלכלית של ניקיטה כרושציוב נהמה. אנדרופוב להקים סינדיקט, רוגמת טיגדיקט הפשע לבריה"מ רק נוקים, וחוסית: "כין תושבי ארצנו יש האמריקני, לרוקן באורה שיטתי כספות מרטיות העולם השניה, פיקר על מעצרו של הדיפלומט השוח" שכבה של אינפלינוציה שרטמיתנו ויביים ביינים ב שכבה של אינטליגוציה שבעקיפין נגרמות בעטייה כל ולהלאים אוספים פרטיים ענקיים. הוא הציע שפעילות העוכה השניה, פיסר על בעצדו של וא שליים אוספים פרטיים ענקיים. הוא הציע שפעילות ולנכרנו. זהא היה סוכן אמריקנין אתר בין ניק הצרוח... רבים מהם מתמכרים לאספנות פרטות הסינריקט תורהב גם אל מחוץ לנבולות בריה'מ – לנוכחים. 'ב־פו בינואר 45' עצרנו אותו ביתו BIDEDIO 40 the state of the s

רהיטי ארדן, רואים שיש לי

חדר ילדים מודולרי "דני"

ארון נ דלתות

אנוז, פוליסתר,

מיטה 0.80 × 1.90 מי גב מרופד,

ארגז מצעים או מיטה תחתית.

שולחן + מגירות ,ספרית ושידה

בצבעים אלון טבעי, לזור לבן,

יש לך הודמנות נפלאה לרכוש מערכת איכות של ארדן ב-15% הנחה ובארבעה תשלומים ללא ריבית. בואי לאחת מחנויות הרשת הארצית של ארדן וחכניסי הביתח ריהוט איכותי. חריחוט שאח

רואים שיש לד טעם

רשה חגויות אדרוי מרכז ארדר - צדיבין מפעלי הארנו, כביש מתידנון ולה צרפים טלי 222676 -03 פתוח בשבת . טלי 03-232696 סתוח בשבת אדרן חליאביב: דיזננוף סנטר שלי 200975 במשת בחוצאי שדי יינו אינות מורל הנליאות, יחי יותר ז' ביון יותר מול מת מור מול מול מול מתוח במורים ביותר מול מתוח במורים ביותר מול מתוח במתוחים ביותר מול מתוח ביותר מול מתוח ביותר מול מתוח ביותר מול מתוח ביותר ביותר מתוח ביותר ביותר מתוח ביותר מתו

אוט לישון זן תומערו בחי"ר

מאמנים, אבל עושים עוד דבר קטן – גורמים לחייל לשאוף למבצע אמיתי. בשפה של צוות נובמבר זול "להרוג על אמת". שיטה למוטיווציה, פסיכולוגיה בגרוש, אבל עוברת כמו שעון.

ירון: "לפי מה שראיתי, החיילים והמפקדים מתייחסים להיתקלויות עם מחבלים כעניין מקצועי. כזה שנותן כבוד, יוקרה, אקשן. הנפגעים זה רק המחיר. כלבנון, המפקדים מחפשים את ההיתקלויות. המטרה היא להיתקל. רק באזרחות שואלים שאלות. מכחינה צבאית טהורה מתיחסים לזה במקצועיות", כלומר, מתפשים היתקלויות?

מודל יום, מודל לילה

ההכנות לאימון הלילה מתחילות בשעה שתים־עשרה בצהריים. מטרה התרגיל: פשיטת לילה על מערות מחבלים. באחת המערות ישנים ששה כני־ארם. במערה השניה מצבור תחמושת. על הצוות מוטל לחסל את כל תכולת המערות. הוד עובד על פקודת הקרב. המסלול, צורת התקיפה, הנטיגה וכדומה. כשעה שתיים בערך הוא מבקש מהצוות לרשום את הפקודה על פלקטים גדולים. בשעה המש אחריהצהריים יוצאים למודל יום. תירגול ראשון, יבש, באור יום.

אני מבקשת לשים עלי את הפקדל. דקה אחת. רק להרגיש את הכובד. לקבל תחושה. ירון עוזר לי. הכובד מביא שוק. לרגע הנשימה נעתקת. הצחוק שלהם מתחלף כקריאת בהלה. זה מה שחסר לדם. בחזרה מעולפת כאוהל. יוצאים לדרך. את המודל עושים קרוג למאהל. צריך רק לעבור גבעה קטנה. במושגים שלי זה הר, אפילו רי גבוה. הם מתפרשים בשטת. בשקט, בצייתנות, בשיא הרצינות. מהצד זה נראה כמו משחק. מתחיל להיות קריר. אני לא מפסיקה לחשוב על כובר הפק"ל. בשעה שמונה ורבע תדריך.

בשעה תשע וחצי מודל לילה. שוב תירגול יבש. שוב עולים על הנבעה/הר. שוב צועקים אשיאשיאש. הפעם אפשר להרגיש את הקור. יבש. חודר. מקפיא. לילה חשוך לגמרי. אפשר רק לשמוע את מגע הנעליים באבנים הקטנות, ואת לחישת הפקורות. אחרי שעה תחרים למאהל לתחקיר מ"פ. אווירת העייפות מידבקת. הראש מתמוטט שואף לריצפה. מה תעשו אם האנשים כמערה יתעוררו לפני הומוז" שואל-

הם מעלים תשובות אפשריות, ואני לא בטוחה שהם מבינים מה יכול היה לקרות אז. עכשיו כל מה שהם רוצים זה לישון קצת. כמילא נשארו להם רק שעתיים. שתיים לפנות כוקר. קר. השכמה. כחוץ חשוך לחלוטין.

המערות נמצאות כששה קילומטר מהמאהל. ניווט לילי. אגי מגיעה לאזור עם המ"פ ואבי, מי שהיה סמל הצוות. רוני המ"פ נותן או. קיי. לתחילת הפשיטה. כוח רתק המחפה על הפושטים מתחיל לירות. הפגזים שורקים. אני צועקת 'אמאלה' אינסטינקטיבי, אכל אף אתר לא שומע. דור וחייליו מתקרמים לעבר המערה.

חור שחור כצלע ההר. הם מפעילים מוקש תאורה כפתח המערה. המוקט מתפוצץ, ואור גדול ומסנוור מאיר את השטת. מישהו צועק הציודה הצירה". משליכים רימון לתוך המערה ממלכדים אותה. הופ, עוד מוקש תאורה. הכוח של הזר נצמר לצלע ההר. צללים רצים. קולות חבטה. מאיפה זה? הכוח נכול "מהר, מהר", ואו מגיעה הפצצה. מבחינתי זה רעש של סוף־העולם. אכל כנראה שזה כך רק מכחינתי:

אור ראשון של דימרומים. הכוח בנסיגה. אפשר לשמוע את ההתנשפויות. סוף כוף צליל אנושי. אבל התרגיל לא נגמר. מחבה להם שדה "מצחוק. רואים את כל השטויות שעושים שם". מוקשים מישהו, אולי אשר, מפעיל את המוקש. צעקר: במוקש". כולם נעמרים במקום. מאתרים "המיוללה של רמבו". את הפצוע. החובש מגיע אליו. טיפול ראשוני. לשניים. קבוצה מחפה, קבוצה שניה מסתערת בשאמו". למאהל מחכה עוד חרניל. עד החרניל ההוא לעשות את זה בכלל" צריך לעבור ששה קילומטר. חיכור הנעלים

באכני הצור מכזיק ניצוצות אש. הכזקים כתומים. אני חושכת על הרם. הרם שלא היה פה.

מוטי וגם עוגי

מוטי: "אני לא חושב שמלחמת לכנון השפיעה במשהו על המוטינציה להתגיים ליחידה קרבית. אני בטוח שהרבה הורים לא תמכו בזה. לבנון במוכן מסוים נתנה הצדקה לא ללכת לקרני. אבל עוברה שהולכים. לפעמים כשהורים מתנגדים כליכך הילדים עושים דווקא".

עוגי: בטירונות עשינו שכועיים כט"ש (בטחון שוטף) בשטחים. גם עכשיו, אם קורה משהו, מקפיצים אותגו לשם. כלכנון קל יותר כיוון שרואים את מטולה, ואז אם מחבל מוריד עליהם פצצה זה מוחשי. בקסבה בתברון לא הייתי רוצה לשמור. אני אישית הייתי מבקש שישימו אותי במחסום בקצה העיר, אבל לא הייתי מסרב פקודה".

מושי: -בשוק של חברון אפשר להרגיש את היחס העויין, את הדחייה. אם אנחנו מרימים יד כל מכונית עוצרת. אם היא לא תעצור, יורים לה כגלגלים. אנחנו שולטים בהם.

המשפטים היפים האלה – למען המדינה, ציונות, תרומה – אולי הם טובים בראיזנות. אבל אם מישהו יגיד לי אותם, אני לא אאמין לו. בעיני זה הנימוק הכי לא אמין. היום זה בעיקר האתגר, השאיפה להוכיה לעצמך כמה אתה שווה. יש סיפוק כשעוברים בהצלחה מבחן קשה. כל הזמן יש צורך להתמודד עם משברים, להטתכל קרימה. זו השקעה גדולה מאור. עבודה קשה, אינטנסיכית. יש הרבה נקורות משבר, בייחוד בטירונות היחידה, שם נמצאים בלחץ נסשי ופיזי שאמור להרגים מצב אמיתי. ארוחות לא קבועות, חוסר שינה, אימוגים קשים. כל החוכמה היא להתמיד ולהמשיך. יש מקרים בהם אנשים מזיעים, כוכים, מקללים ואפילו מתחרטים שכאו לצנחנים. אכל לאט לאט מכינים כמה הם מרוויחים. מודעים לעוברה שוו השקעה שלא מתכובות. במוכן הנפשי, אנשים מקבלים כטחון עצמי, לומדים להסתדר, הגיבוש החברתי חשוב מאוד, והמיקצועיות היא

מיקצועיות, מילת מפתח. לא פטריוטיזם. לא אידיאלים, אולי הם סוג חדש של רמבו. רמבואים ישראלים. מקצועיים, קשוחים, כאלה עם דם קר כוורידים.

או אתם רמבת אני שואלת בלי חיוך, והם נעלכים. "מה פתאום?", מכטל דרור.

עוגי: "כשאנחנו רואים את הטרסים שלו אנחנו מתפקעים יאבל הם הולכים לסרטים, ועל אוהל המטבח תלוי פתק.

ירון: בהתחלה זה נראה משחק. לקחת בשק ולירות בו זה כיף. אלונקה כעבור מאה מטר הם נחקלים בעברת אבל כל אחר משלם את המחיד של הבריאות שלו. אין פה מישהו מסיב, מקלע כבד. מטר של פגזים נוחת אחר שמשהן בגוף שלו לא נרפק. ככל שהומן עובר, הכל נעשה מהגבעה. הפגוים שורקים מעל הראש. עור ועוד אפור, החשק יורד. אכל אחרי שמתחילים, זה כישלון אישי להפסיק: ועוד. מניחים את הפצוע על הדוך ומתפלגים אי אפשר אלא מהז בחברה הישראלית היום - קרבי זה בחוקת

על העמדה כדי לחסלה לאחר עשר רקות הם איתן הוב החברה שלי לא מבינים מה אני עושה פה נראה חרורים. זהו זה, כלומר, בדרך חורה סרוב לחם מוזר שאעשה את חרברים האלה לא מבינים למה צריף

(המשך בעמוד הבא)

43 BIDEDIO

שחור, לבן, אגוו, אפור ופוליסנדו

"החבריה פה לא מבינים למה כל הומן צריך להתאמן, אבל הם מקבלים את זה. הם חבריה טובים שחונכו לצייתנות. גם הסבקנות אינה עוברת את

(המשך מהעמוד הקודם)

עוגי: -אצלנו בעומר כולם הולכים לקרכי".

מה הגבורה שבשתיקה

עמירן: -נראה שרוב הנוער היום לא מוכן להשקיע".

דרור: -לא נכון. אני לא תושב שיש ירידה בגיום ליחידות

בשעה תשע בבוקר, מיד לאחר התרגיי הלילי, הם תוקפים באש חיה שלוש מטרות על צלע הגבעה ממול. הפעם, כאור מלא,

אפשר לראות את הזיעה את המאמק. את האבק. את הסרקים על עור הידיים. מותר להתקרב להציץ כמה שהם מכנים אתגר אישי.

הסמח"ט אלי מגיע גם הוא. עומר כצר. הרבה צעיות. לחץ. בזמן

ההתקפה עושים שוב תירגול של פציעה הפעם – הפצוע הוא מנה.

כרור כברך. ירון החובש מגיע. האינפוזיה נשלפת מהאריזה. בתנסה

לרייק", לוחש לו מנו. אבל הלחץ עושה את שלו. דקירה ראשונה

אסור לעשות פיפס. המבט שלו קפוא. הדם ממשיך לזרום. שמים

תחבושת שתספוג. אני מסתכלת על מנו. כמה הוא היה משלם כדי

לגנות קצת. משתו קטנטן. מה הגבורה שבשתיקה: את זה הם לא

בערך מתחלפים. מכה קטנה על הכתף, ואלונקה נחה כבר על

מישהו אחר. אלה שמתחלפים דותפים את אלה שנושאים את

האלונקה. לא מרברים. לא מקטרים. שקועים בכאמץ. הופ

מתחלפים. הופ מתחלפים. החולצות רטובות. מישהו ככיעט ומעד על

אבן. מישהו אחר קלט ורץ להחליף. במאהל ינוחו שעתיים ויצאו

צהריים. באוהל המטכח מכינים להם ארוחת בוקר. חביתה,

לצבא יש כות. לשיכחה כנראה עוד יותר. כולם חושבים כך.

אני לא איש צכא, אני לא תושב שאמשיך לשרת. יש דברים-

שאני נגרם. קשה לי להשאיר חייל שבת בגלל שבירת שמירה.

לרעתי הטובים צריכים להיות קצינים. זה כסך הכל לתת שנה אחת.

הלכתי בסופו של דבר לקורס קצינים כי היה ברור לי שאחוור

ליחידה. יש כזה פרוספריטי. אני לא יורע איך היה פעם בקורס

קצינים, אבל החבר'ה שם לא על רמה. כלומר, מבחינה אנושית הם

עלא־כיפק אבל להיות נחמד זה לא להיות מקצועי. קצין צריך

וה לא משקף כאן", אומר עמיקם, באת ליחירה עם

הרוכ, מתברר, זורק את המושג "יעוד" לפת באותה רמת

עמיקם רוצה ללכת לקורס קצינים. גם שמוליק.

אכל גם למוטינציה גכוהה יש גבול. שיחה קטנה.

- מסתובבים על הצר וזה שיגעון. לא מרגישים כלום.

- אתה הולך היום מטעמים אגואיטטיים.

- אני לא רוצה להיות קצין. - למה, זה לא תנאים?

- איזה יעור, זו שאיפה אישית.

חשינות מתווכחים אם אפשר לישון על אלונקה.

- רגע אחר, זה יעוד.

- אפשר לישון נהרר.

איך אכשר להרדמי.

- תגיר אתה פסיכי?

מה פתאום? -

בררך למאהל סוחבים את הפצוע על אלונקר. כל שתי דקות

יכולים להסביר, ואני לא יכולה להבין.

לשיכחה יש יותר כוח:

נחמד זה לא מקצועי

'היות עם ביצים".

מוטיווציה גבוהה".

לתרגיל הבא. וחוזר חלילה.

כל הפייטרים. הלוחמים הם בראיירים. אבל כאן, להיות בראייר זה לא מושג שלילי".

הגבול".

יעם גינים. ירקות, לכן, גבינה קפה. העיניים אדומות. אלירן מדכר על טירטורים. כשהוא מרכר אני נדהמת. בטירונות שונאים את זה, צוחקים על בל אחרי שעובר זמן מקכלים את הטירטורים בצורה יותר מתונה. כשהסיפורים יצאו החוצה אנשים היר בהלם. איפה האנושיות? אכל הצבא. צוחקים תכל'ס, הצכא לא היה מגיע לרמה שלו לולא היו נוהגים כך. לשני-שליש מהפלוגה שלנו היו שברי הליכה. והמשכנו ללכת. על הכל. אין כתרץ נכנסו בעניין הזה חזק. אבל מה יהיה בזמן מלחמי, כשיהיו שברי הליכה? גם או יהיה מותר לסרב פקודה:" פרות קדושות. מאכינים בזה. כצוות היום אין טירטורים. מטווח רתיק אולי אפשר אבל בתרגיל הם לראות את המטרה. והמטרה היא אתת – שבירה. האימרה הבנאלית: יתנו אתי שוברים אזרח, כונים חייל – מודגפת כאן במלוא תפארתה. הנשמה",

הור: גרום ככל דכר מחפשים תמורה, והיחידה הזו מציעה תמורה. מנוון העיפוקים שלה גדול וזה מושך את החיילים. יש ניפי על המאמץ הרב. מטע מאה ועשרים הקילומטר נשמע נחוץ יפה מאוד והירואי. בפנים זה משהו אחר. החבר'ה פה לא מבינים לפה כל הזמן צריך להתאמן, אכל הם מקבלים את זה. במובן מסויים הם ילרים. נראה להם שבהרינת שני מחבלי החיובאללה הם עשו משה רציני מאור. זה נותן להם הרגשה טובה. הם חברה טובים שתוכו

הצטרפות ליחידה מחייבת קב"א (קבוצת איכות) נבותג אנתנו לא חתר של הצבא", הם אומרים לא בלי גאוה. כולם כוני תיכון. שלושה קינוצניקים, שני מושבניקים, ועידוניים: יוושלים פתחתקווה, תולון, רמת־גן, שכונת עומר בכאר־שבע, ועוד. שמת המשפחה שלהם מאפיינים את כל העדות. אפלייה עדחית איאנטר למצוא כאוהל הוה. ובכל זאת הבעייה הנצחית: קיבוצניקים מול עירוניים. אף אחר לא מרבר בגלוי על העניין, אבל מחחת לפני השכח זה זורם. רדי, מנו, ושמואליק – שלושת הקיבוצניקים נצוות – נרכקו אחר לשני כבר בתחילה. המשולש הזה יצר בעיה. כניסש קבוצתי אין משולשים. "הבעיה", הם אומרים, "נפתרה עכשיר. התופעה של מסגרת נפרדת שיוצרים קיבוצניקים – מוכרת. זה לא

בהתפרצות מקרית של ודי אפשר למצוא עוד תופעה קטנה. היחס לצחת המנהלה הנמצא במאהל. מה הוא תושב לעצמוז" מתפרק רדי, גאיך הוא מעז לדםי אלי ככה? מי הוא בכלל?"

מידוא־בכלל – נקורת כוצא. מתידות בין שחי הקבוצות

אז מה זהי

לך תבין.

מובן ייחודי. בהם צינים, צחקים על הצבא. צוחקים על ובל. אין: פרות קרושות. הנה הם צוחקים גם על אפוצט"ות (מיקבץ פקרות -אש, פול, וחל, צפה, טוותן אבל עושים את זה מצויין. הם יצהק. אכל בתרגיל הם יתנו את הנשמה. הרכה בריוצת מקאבריות, מנ

חממה. אין מקום אחר

צוות נוכמבר ישן. אני מציצה לאוהל. עומרת כמה שניות מסעוז לתל־אביב עם אלפסי קצין המנהלה. הם נשאיים במדנה כמה מהם יישארו בקבע, יעשו את המקצועיות למקצועי מוקרם לרבר על זוב עור יותר מוקרם לזונות שם מי ישב במטכיל ובלשכת הרמטכ"ל בשנות 2000. אבל אין תמנהו אתרה, אלא ביחידה הואת וכרומות לה מבחינתם, הם ממתכלים הכידרוק שנה שגחיים קרימה. כמה מהם ככר מרכרים מה יעשו אחרי השיתרור. רוצים לנסוע לטיול בדרום אמריקה, עוד סוג של אתגר להוכיח כמה אינה שווה במצבים של סכנה. כליכך ישראלי. רק על מלחמה הם לא מדברים. מלחמות, כידוע, משנות תוכניות,

לצייתנות. גם הספקנות שקיימת פה אינה עוברת את הנכולי.

להיות גכר. לא להיכשל. לא לפשל. המ"פ רוני קצח לחוץ. את התרביל הזה כאש חיה עושה הצוות ללא אימון, כמו במלחמה. מפוספטת. גם השנייה. הידיים מתמלאות רם. מנו קופץ שפתיים. בכוונה. ככה זה. אבל מול לכנון הכל הסתרו".

שזורמת עמוק. לפעמים יוצאת. בהומור זה נשמע כך: .אוי איזה מסכנים וג'ובניקים כקריה. באמת מסכנים. כל יום הם שוברים את הראש ומתלכטים: אם יפספו את האוסוכוס לקריה או לא". אבל הם שבוזים יותר מאיתנו", אומר הרחמן שבתבורג.

שבווים – עוד סלנג צה"לי. כאלה שנשבר לותם. -מה שבווים? כל מה שמעסיק אותם זה איפה לעבוד בעיו

ואיך לעשות כסף לעשות".

את עצמם, החיילים הקרביים, הם מכנים "פראיירים". המיים הוד: .כל הפייטרים הלוחמים הם פראיידים. אבל להיוו פראייר זה לא מושג שליילי

מושג חיובי".

אשר, כיפה סרונה, מפתובב לאחר האימון עם התפילין. הוא עומר על השביל, שיחה פה שיחה שם. אף אחר לא מתרגש. -מבחינה פוליטית", אומר מוטי, .יש כאן מגוון רחב של דעות. החד נוסים למרכז. יש גם תחייה וכצר ההפוך – ר"צ. יותר קיצוני מכן אי־אפטר למצוא פה".

פוליטיקה, מתברר, לא מעסיקה אותם יותר מירי. חקיפו חירת משמר הנבול כשער שכם בידושלים לא גוררת דיון מעמיק כנושא. מה שחשוכ כאמת הוא, .שבגלל זה אנחנו לא יוצאים

-החברה פה מורעלים", אומר הדר. רגע, גם למורעלים יש פה

וה אולי גם הפער כין הו'ארגון המצמרר שלהם למציאות. הם לא אומרים לירות או להרוג, אלא לתקוע. סילה בוטה. ההסייה השכיחה: "נחקע להם". למחבלים כמובן. מוטי: "מחבלים זו לא חבורה של מטומטמים. זו סעות לחשוב כך. הם די מתוחבמים. אבל בשפה לפתוח, קל להם לתקוע כל אחר.

ספרי בישול ואפיה ב- 30% הנחה

מנחר ענק של מאות ספרי בישול.

מיה, דיאטה וצמחונות,

רושלים של

שמת שונות ב־30% הנחה.

CHOSECH3 1(1)

THEFT רינה ולירן

מבונ שיח

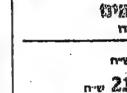
Greer Fay Coshman Klustrated by Alona Frankal

חני ומוקדי שיורים משכרים לילדים, באנגלית מחרה בליווי איורים מחרה בליווי איורים

prov 12. - 120.2360

of ISRAEL

Uzi Paz Pizuen, Yossi Eslabal

מיהודים ירועים מאו ומתמיד כאוהני הומור. בספר זה מונש קובך כדיו של בדטאה יחודיות נותקופות שונות. כשרות nr # 8.90 pre 14.65

תרפתקה במטכה

פרים סידון עוני אורן

מיבג שיית 14.80 שיית

שוב לחשיג ליאון ווויים רומן רד צלילה על רקע תקומחה של מדינה ישראל ספר שתמך

במתנה ספר בהנחה!

n-v 16.90m-w.24*

Picture History

of Jewish Civilization

גורס זו

ענת ואני

משפריה של סנודר שיר

m e 16.50nm23460

מדינה אפריקאית רווזעת תכנים והויפות

rere 13.50m e,20.90

בענטיח--7 ישיח

מסטיבל מילדינו

מיים **5. – איים 11-5**0

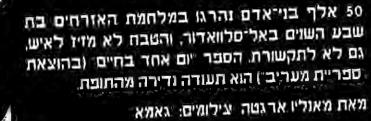
מצ-14 מייח - 5. שייח

עין אחת בוכה

עוד שיחות עם ענת

המבצע בתוקף: 11.3.87 – 6.3.87 הספרים שבמבצע עד גמר חמלאי

HIDEDIG 44

יסקד שרט אווול בורוץ דשמארית או הקסנו לניקים בקושוש שיים אמנתר לו בואת. בת כמ

magain 46

לבבור היותר אימר בזכרה בההתאמת או בכבר לכנות הסף, מפני שהארני אבה לני, ורצינו בנסוע באיטומוס הדבר השנים אבר השנים בפני בני בסף מפני שהארני אבה לני, ורצינו בנסוע באיטומוס הדבר השנים אבר השנים ביצון אבר בי בני שנים אבר השנים אבר השנים אבר השנים אבר השנים אבר השנים אבר השנים ביצון אבר בי בני שנים אבר השנים אבר השנים ביצון אבר בי בני שנים אבר השנים אבר השנים אבר השנים אבר השנים ביצון אבר בי בני שנים אבר השנים אבר הש בתידן כדו בא נסיכר אחרון תפס את

נשנון שושקים אהרים במנונתה ניחפו אותה אל תיור באינובים ברך השמשות משבינות ואני בק עניקתי

פצע אותה, ואדל בינע באה בחיצה באילו לא הוה

ראיקה, שהשיטקים משקיכים פצצית הקר בחקינות אלה הני, פצצות מדערעות "עיסה סמיד, עלה משם. האחקיכד, השקיכון עיד | פצצה | האיטובים קדערנה

כלום. וראיתי אותה קופצת אל אדד הניאיות אי לל יהופתעתי מאוד. בשראיתי שהיא ההנרה

להנוצר אין האתר פושה החדר הבר מנוצר אבר בין ממונים הבל אים מבל אים מבל מו או ממונים בר מומונים בר מומונים בר מ הפהל בערהובים בנום מנילן או הבכנו אך בנוא מאבר האצי אכן ג'ו בעם כל ממוניל או בהלענו הבפנים או ממונים באים באימובים) מבן עו או ממוני בהב

הקתה נשנת על גבי, שלי תיצם באל תעירו איתר בים: לשתוא בכתה, עד, שנהדמה אורה להיילאם אריאים

子翻集活

April 18

ואנחני לא הכרני את סארסארויאדות אני דלכת: בסערותיה והוכור אותה אל האוטיבום. יניי עם דורנין ארטורון נצמדתי אלין ניפנן שרוא אין אי ו הים הניש עשרה הוא אמר הן שנהה אל הכנסין הספייכת בנסיות מאותאסיגטון אני הישבת אבר הנישנים בברתבסה את הננסיות שנא נבקש המצוא שם ניתסה בתוון כך ראינן אוטומים מספר 14 תוידני צעק, אלה: החברניה (בתוב שם ציאמטה (רצב: אר האישיבים: בטהרה בתקלני, באושיבים שביסע סממי האישר, שלבה, אז אטקתה בה שבעלה והדר שם ניטעה אחרים והבתים אהרם:

לבבל אלי בתוכני לבותו הל מתוכב באולני בבל ענינו מב. הבבל אלי בתוכני לבותו הם בנהל בנהל ב יינקל היה, קבוצה אהרתי, ארטיכר מאי בקרה בקורי לרבת במחנק הנאר, כך אמכר הני ההבקרה אינאר ביודת גיסעת אהרינו ביקענו דמחסוב יסן משנה

אצוצ בנות, מתרוצי מבתר, מבנת אבור אל נתרוביבב שלול ואנהגין שתועים. שיכבים על ווצפת האוטיבים השיטתים אמירו, לנון שאם בוון בניות אז זינין, אל

מונות בינות או פונה בנות בינות היינות אונית אונית או

בשיצאני, מיףאיטובוס, קאיני את דניומת מאחר ישושר לישטרקתקהרביש אמירי לניומת שיצלציי ניבקשו עוד, מסור, שהם רוצים ענד לסית וויירד ארמים בימונים אראל אימונים לימונים לימונים מימונים מימונים ארמים מימונים אימונים ארמים אימונים מימונים אימונים מימונים אימונים אימונים מימונים מימוני

מלחמה לחים ולמוח, צאחורי הכותרות

בע שנים כבר נמשכת מלחמה האזרחים צאל-שאלאוודור, שבאמריקה החיכונה. עד כה גרמה מלחמה זו למותם של יותר מ-60 אלף בני־אדם, בעיקר מקרב האזרחים, קורבנוה ושותפים בעל-כורחם למאבק דמים שלא רצו בו. וומאבק מתווולל במדינתם בין רומשטר תימני הצתמך על יידי ארה"ב, לבין תנועה מרקסיסטית הקוראת לעצמה "חזית השיחרור חלאומית"

(ראשי חתיבות של שמה הן f.m.l.n). בשנת 1981 פתחה התנועה במיתקפה רחבה להפלת הממשלה. ההתקפה נכשלה, בין היתר, משום שהתנועה לא חעריכה נכונה את כוחותיה. מיתקפה זו היתה המאיץ למלחמת תאזרחים חמרה והקשה, שבמחלכה עלח הנשיא רייגאן לשלטון בארוז"ב, ומימשלו חיוק במידה רבה את המיכתו במישטר הקיים באליטאלאוודור, במסגרת מדיניותו למנוע חשתלטות קומוניסטית על האיזור. החמעה המרקטיסטית הגיבה על התמיכה האמריקנית

במלחמת התשה מתמשכת. באקטובר 1984 נעשרו נסיון ראשון לחמסקת תלוחמה. נשיא אליסאלאוודור דוארטה נפגש עם מנקיגי המודדים בעיר הצפונית לחיפלמה. מאן נערכו עוד כמה פגישות בין הצדרים, שגם חן נסתיימו בלא הצלחה. גם עתה לא נראית באוםק שום התקדמות במשאיומתן, תיות ושני תצדרים מחופרים חיטב בעמדותיהם המנוגדות, וכל צד מאמין בכוחו לגבור יום אוזד על יריבו. וופערים עדיין עמוקים. הילוקי הדעות הריפים. ועל-אן כמה הפסקות אש מקומיות וארעיות, סץ המלחמה לא נראה לעין.

"יום אוד בחיים", שיצא לאור בעברית ב"קפריית מעריב" (בתרגומו של יעקב חסון – בןישבתי) אשר מרק מתוכו מובא בעמודים אלה, דוא אחת התעודות המעטות אך מזעועות של המלחמת הנמשכת חואת, שאינוח בכוחרות, מחברה, מאנליו ארנטת, אחד השופרים והמשוררים הבולטים ביותר של אמריקה החוכונה, פורש ביריעה דרמטית, כמלט דוקומוטרית ומאוד מדוייקת, תמונה מוצועת של היהסים בין האזרחים לשלטון באלישאלאוןדוך. הוא מגולל אותה דרך קורות יום גורא אווד בחיי משמחת איכרים שלוות בציאלאטה, עיירה קטנה באחד המחונות הכפרנים של המדינה

ארגנטה היה גם פעיל פוליטי לוחם בארצו. פעמים רבות נאסר בשל מעילותו ודרישומין לובויות דמוקרטיות וצדק חברתי. ב־1977 ובת בפרט חשפרותי חיוקרתי ביותר של אמריקה הלאטינית, "קאסה דה לאם אתריקאם". לאחר שליום אחד בחיים" יצא לאור, הוברוז מאליו ארגשה לעזוב את מולדתו אליסאלאוודור ולצאת לגלות: ביום הוא חי בעיר שאן־חוזה שבקומעון ריקה השכנה

לריבלמה לפוייכן בשליטת המודדים. לאחר שחיילי: הממשלה שבו וכבשו אותה. בימין רחוק: תושבי השכונות ואספים בכוסיוה לקבל תרופות ומווו למעלהו ילד וחיול בחצר

הכנסייה ומאן הרוב: דול הכנועה הלבו מונו מעל גוי בפרבר העיר: שמאל למטה: אחרוני המורדים בפאתי^י לה־פלמה: (צילומים:

47 macaio

เมอเอเช 48

קעיר לודיפלמה בעת ביבושה מחדש עליים: כוחות הממשלה שהכנועו את המורדים (צילום: "גאמא").

התפוזים האלה מהעץ שבחצר של סבתא של הדני האפרונים."ז ואכיא שלכ אומרת להו".במ רצת, בזה או בזה "גראן מה קרה לדודה הוסטים מפנין שנפקחו עינינון, אומרית אדידפינה, סבא יכרי שלך סבלן מארד, אני איניקה לה "מי שפובתי : היא סבתא לופה קינא אונורה בינא נשארת לכן

בין אות דמעת אדולפינה בטבה הביב

י שוכר את מלון "לאנתה" באילת כשנים האורונות, זוכר מקום ממורטט, שוקע, עטור ב'כתבים" שאין להם כיסוי. מי שזוכר אותו ב' ויכוא בשעריו היום – יתקשה לזהות או צי לא יודע מה קודה שם כחדרים, אבל הכניסה בלוני, השטחים הציבוריים וכן חצר הבריכה -

מים לעיניים. כאילו הזדרז להתאים עצמו

משונות נאוויות הפריחה התיירותית התובקת את נין יער האטראקציות שלו מציע המלון המחודש משנה חדשה ולא שיגרתית, "המאהל", מסעדה מולה אנתנו בחיים שלנו לא ראינו מסערה כדואית. לל מותר סעדנו באהלו של שייח זה ואחר. אבל אם ו כלצענה היא כרואית, הדי שהדבר מתבטא לעשב נמנינות הרקע הניגרות כחללה, כתלבושתם

א במוחים והמניטים. השכל פתות בדואי, יותר מזרחי־ישראלי. וזה מה של המעדים שם, כי אוכל בדואי הוא מפרטני שי ובעל מינוון מצומצם, להוציא, כמובן, את אורו בק שוחטים כבש ומתבלים את האורו משניו. מכל מקום, תיירים ושוחרי "אווירה

מוח נוסח

ולי אתה לא אותב מוח. לא מדא.

דילה מחברי הטוכים ביותר אינם

דילה מח בכל צורת בישול שתיא

דילו במקוח למסעדה "מרחכא"

דילו "אביריטונסטה", ווציעו פר

די פריע המוח הרומט והחלקלק

די פריע הווינו בה יופי של

די עלא הזינו בה יופי של

די עלא הזינו בה יופי של

די עלא הזינו בה יופי של

ות ואיבות. ואיך מנישים שם אבות ואיז מניטים שם המוקח ב"שלוש" חוא בובע מצומ" גי קערה החושה ושומן מוקריל, בפתח עומדה הנערה מוקריל בפתח השקדים המשורהי השישלים לשולחו, מביאים בשותחון מולחבים בבירהי בשוקות בתו אות בצל תמות מוקרא בתו אות בצל תמות מוקרא שנקרא שבקיים, תכל

מונים את המוצל איל מנו החדשוי על מפויה לא המוני מדיים האור בעעם מדיים האור בעעם מדיים מונים אור בעעם

שנמסר לנו על ידי השף, לאחר שהחמאנו לו.

עדשים אדומים על אחד וחצי ליטר מים. ראש

שלם של שום. מלח, מלפל, כמון וסודניה (פלפל

שוטפים אותם היטכ במים. מרתיחים את

העדשים במים יחד עם ראש השום עד שהם

מתרככים. מעבירים דרך מסונת דקה. מרתיחים

שנית ומוסיפים את התבלינים. חותכים עיגולים

מתוך פרוסות לחם לבן (אַפשר בעזרת כוס).

מטונים בשמן עמוק. מניחים על מגבח נייר כדי

לספוג את השמן. יוצקים את המרק לצלחות

פרנסים אושרי. סיפרו לנו עליה כי ער שהוחור חצי

האי סיני הירבתה לשהות שם בקרב שבטי הברואים,

וחלק ממה שקלטה וספגה אצלם מוצא את ביטויו

בעיצוב המסערה. הצלתות המסוגננות יוצרו בחכרון.

שימו לב לכלי הנחושת, ובעיקר לקומקום התה ממנו

מאיתנו, ואל שולחננו נוחתת "מלאטה" של מנות

אשרמה השרוייה בתפריט "טס הנתושת של פאטמה".

אחלן פאטמה. תראי מה יש לך: סלט בצל עם

פטרוזיליה: סלט מקיטניות: טאבולה (שהיא סלט ירקות בבורגולו: סלט פלפלים מבושלים: סלט זיתים

בתתמיקן סלט ערשים עם תפודים ועגכניות. אף אחר מכל אלה אולי אינו יציר מטכחה של האמא הכרואית.

אכל כולם עשויים היטב ביריו של טבח האמון על

הערשים (ראה מסגרת) שהוגש כשפרוסות לחם לטנות. מטוגנות ופריכות מאור מכסות את משטחו העליון.

בתפריט שעל שולחננו הופיעו שני מרקים: מרק טלה ומרק ערשים. הזמנו את שניהם. אין לנו שום טענות למרק הטלה אכל יש לנו מחיאות כפיים למרק

אבל התה המתוק של הסיומת עריין רחוק

יצקו לכוסותיכם כתום הארוחה.

המטכח האוריינטלי,

אדום חדיף).

המסעדה.

מצרכים לעשר מנות מרק: חצי ק"ג

אופן ההכנה: אחרי שכוררים את העדשים,

"המאהל" של מלון "לגונה" באילת: "נשות השייח". "חליל הרועים" ו"השוק הבדואי". אולי לא כליכך בדואי, אבל טעים.

לקראת הגשת מנות הביניים מכיאים לשולחננו שלוש פינכות עם רטבים שונים שנועדו ליציקה על הממולאים – קוכה טובה מאור; עלי־גפן דחוסים במנה נדיבה של קציץ בשר: שני מינים של טנבוסק – אחר ממולא בכשר והשני בחצילים: קציצות פלאפל. אנו שוטפים את חיכנו ביין סוביניון לכן ויש גם

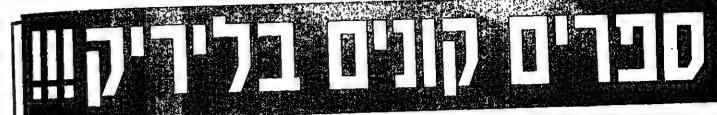
ומוסיפים את הקרוטווים. עד כאן השף של ארום), המוגש לשולחן בכד חרס גדול, ואז מופיעות "נשות השייח" – כך קוראים בתפריט לאפרוח הממולא באורו, בשר בקר טחון, צנוכר ופירות יבשים. אף פעם אקזוטית" עשויים להנות שם קורם כל מהתיפאורה לא טעמנו את נשותיו של השייח, אכל המנה הקרוייה הלא־שגורה. הכרואי, בסעורתו החגיגית, יושב על על שמן היתה מעניינת וטעימה. אחרי "נשות השייח" מזרן ונשען על כרים. המסערה הכרואית של "לאגונה" הופיע "חליל הרועים", שהוא שם־הצופן לנתחי ככש מצויידת בשולחנות נמוכים ומושכים קשים. המרבדים אפויים בעלי נענע. אל הכבש צורפה תוספת של אורן המכסים כליל את הרצפה הם אותם מרברים הפרושים בשלוש צורות: עם ערשים, עם מיץ עגבניות ועם על קרקע אוהלו של הברואי. יריעת בר שחורה, כורכום. מי שאוהב במיה, יומין את "השוק הבדואי" המסתידה את התיקרה, מסמלת את יריעת צמר הצאן שהוא שם־הצופן לקדירת כשר מכושל בכמיה. המהוזה את גג משכנו של הברואי. את המסעדה תיכננה כתורה שוויצרית, תושבת אילת, שקוראים לה

לסיום אתה יכול לקכל מכחר עוגיות מתוקות זמאפה דבשי. גם אלה לא כליכך ברואים, אכל טעימים. הקפה והתה – על חשבון הבית. את החשבון מקכלים מקכלים מגולגל וחקוע

בתוך "אוון" של פמוט חרס מצופה גלזורה, ולאחר ששילמת – אתה מקבל את הפמוט הנחמד הזה במזכרת. כשאתה פותח את החשכון, אתה מוצא כי מחיר מנות הפתיחה לסוער אחר הוא 5 שקלים: שמרק העדשים מחירו כ־3 שקלים: שצלחת עם מיני ממולאים מחירה 7,5 שקלים: ואילו בעכור מנת כשר מחייבים את חשבונך בכ־15 שקלים.

ואם אנחנו כבר במלון "לאגונה", כאן המקום לאוכר את ארוחת הכוקר הקרנוואלית המוגשת בו. בתוך השפע הבלתיינדלה אתה יכול לקבל שם גם פנקייק חם וטרי. מכינים אותו מול עיניך ויוצקים עליו את סירופ המייפל. מי שניצב שם ומכין את הפנקייק יודע איך עושים זאת, מה עוד שמפקידים בידיו חומרים טוכים. התוצאה – טעימה מאור.

49 HIDEDIO

פילרסופים כבני אדם ירוחות גורל ידוער לילה י ענינים לא טגורים • פסיכרלוגייה לא לפטיכולוגים • קוצר רוחו של הלב •ציפרורי סולו של הלב •שלושה גברים בשלג • גברות לב בודד. אלף יהודים בעת החדשה אתה המושך בחוטים ההוביט אמרנות מחנל ולשואים • הריוך • אחרי הגירושין • דונה פלור • האריה

רובין הודיהקכות חבי

ילדת חרץ - נורית זרחי זכרונות מאפריקה - הרוח בערבי הנחל בכבלד אנוש - סומרסט מוהם • ספר

הארתיותי הזהות הגנובה י קין והבל הגיע מבחר עשיר של ספרי פינגווין

הקלות הבלתי נסבלת של הקיום יצניחה עיוורת יהרוח בערבי הנחל - סדרת ארנשטירך הצעיר שעשרער מיך ירהבר של פריציי גבריאלה, צפררך וקינמוך. פו הדב - ארוחת ל י ר י ק ברקר של אלרפים -גיימט והאפרטק - כל ספרי חנות הספרים שלי

שרלוק הולמס מעברים -גייל שיהי מצבים-ורדה רזיאל ויזלטיר ומפלסי דרכים - גייל שיהי. מעתה ועד עולם - גדדמם גונם - מר אל כאך 'אנה • אהבה על תנאי • איש המרתרך • אשת גבסים • משרלש נורמאנדי -ג'סטין סקרט יון רארמנדת אחזקת הארפנרע · סימני אחבה (2) כרכים)(הורוסקופים). סימני שמש . סימני

מידך בליריק כל ספרי ספריית מעריב טפר הצחרק רהשכחה • בחזרה מטראיצ'י • דבר אחר • פארק גורקי אל ראש ההר - דבררה ערמר - חרף מוסקיטו -טעם החיים - רות ברנדי פיוליסס פהכבוד של פריציר • הרלד ריצירונד האדמנדותית • ברא מדרג היידף המלדך הלבך גשטאלט אנשים רגררלות - טטפך צדרדרב יגרראי אנשר דרך יררמת - פלרטארכרטי ערלח חדש מרפלאי האלט שאווב ללדים ועוד המון...המון...המון...

מם - ב-400 תלמידות בוגדות צח"ל או שמת לאומי, בשמונה מסלולי הוראה. שם העתלמויות למודים, הגדול ביותר מוץ בחינוך הממלכתי דתי. ספריה וטללת 40 אלך ספר.

שום כולות לביהים היפורי בשתת בחירה של התמחות אחת כיתוך ששות ביחיס: תות ספרות ולשון, טבע. לשדו ארך ישראל, אכונות, מאמת, רכזי מיתשוב

> ממונטרטו לאלי נפון מחילדים ולכונות אינו:

שנו לחינוך הגיעוד שְׁהַיּלִדִים, לבינדים הייסודי משובת הבינים.

מינת לתעיבות הבידים רשאינת: תניך, לשון וטברות מנחת

מדון לציר וראוננות ולחניבת חבינים

ליריק חדרה הנשיא (4 טלפוך: 23867-640

ליריק בפרים בא ויצמן 27 סלפון: 852-3555

ליריק פתח־חקות מוהליכר 7 טלפון: 911429

ריק ערושלים מרתף העיר וכמנדל העירו טלמך: 02-242163

ליניים נווח אביבים אופנחיימר 13 טלפון: 776119

לוריק מליאביב בכליבו שלום

ליריק לבעתיים כוצלסון 80 כלנון: \$12526

ליריק קניון איילון רסת־נן טלפון: \$2028?

לירוק היצה כיכר סטלה מצים, רצות מסי 11

לורים ד' בראלי 12 ח"א שיכון ל, טל 17346

בקרוב לירוק רחובות תרצל 161

יק משרד ראשי דב פרידמן ב רסתיון טלפור 130152

חשדון טוקולוב 33 סלפון: 185530

ח-30 בית־טפר יסודי, תיכון דתי לבנות וסמינר לגננות בתל-אביב, לא שיער בנפשו, מן חסתם, כי יום אחד יחפוך מפעלו החינוכי ל,ממלכה" נדולה, המוציאה מבין כתליה שורח ארוכח ונכבדה של אנשי חוראה בתחומים רבים ומנוונים – החל במחנכות לגיל חרך ובית הספר היסודי ועד לבנות־סמכא בתחום החינוך חמיוחו

ובתחומי האמנויות השונות וחמוסיקת. בוגרות הסמינר הרבות, הממלאות כיום תפקידים רמי דרג בחינוך הממלכתי דתי – מפקחות בכירות, מנחלות בתי ספר ומרצות במוסדות להשכלה גבוהה – מחוות עדות להצלחת המוסד בתחום החינוך. אחרות, אשר פנו למקצועות החופשיים, מצביעות על דרך החשיבה העצמאית, שהוקנתה לחן במחלך

מכללת .תלפיות' בתל־אביב היא כיום המכללה הדתית המובילה בארץ במספר חמסלולים להכשרת מורים: גננות ומורות לגיל חרך, מורות כוללות לביח"ס חיסודי, מורות לחינוך המיוחד. מורות לחטיבת חביניים, מורות למלאכח ולאמנות שימושית, מורות לציור ולאמנות, מדרשה למורות למוסיקה, חנדסאים להוראח ואגף לחשתלמויות מורים.

שיטות ההוראה החדשניות מחוות, ללא ספק, נורם משיכה לבנות, המבקשות להימנות כגון: חגישה החדשנית של "למידה פעילה",

המפעילה את התלמיד כלומד עצמאי וחושב, ושילוב גישה זו בשיטות תוראה הכוללות מעבדה פדגוגית, טלוויזיה במענל סגור ועוד. שילוב זח מכשיר את תלמידות חמכללה להיות מורות טובות יותר בעולם דינמי ומתפתח.

מסלול יחודי ויחיד בחינוך חממלכתי דתי בארץ חוא המסלול להכשרת מורים לציור ולאמנו אשר במסגרתו נלמדים בין השאר נושאים כגון פסיכולוגיח של ציורי חילד, אסתטיקה, ציוו רישום, צילום, פיסול, וידאו ועוד. וכן המסלומ למורות למלאכה, חמכשיר את תלמידותיו בכל ונחומי מלאכת חיד, החל באריגה אמנותית ועד לעיצוב בעור, בטיק, חדפסים על בד, עיצוב חמוצר וטכנולוגיה חינוכית

500 מורים משתלמים חשנה במרכז להשתלמות מורים של "תלפיות", בתחומים כגון תנ"ך, קריאח וחבנת חנקרא, הוראה מטייעת, מלאכת ואמנות. מחשבים וטבע ועוד.

תנאי קבלה – חכרה דתית, השכלה

ברמת בגרות ושרות למדינה 400 חתלמידות מתחנכות לאחכת הארץ ולהזדהות עם עקרונות הציונות הדתית, על בסיס חשקפת עולם יהודית ערכית – כאשר החלכה משמשת נר לרגליהן. תלמידות מישובי עולים ובנות מעיירות פיתוח, מחצור הגלילית ועד בארשבע, מתגוררות בצוותא בדירות שמעמידה לרשותן חמכללה. תלמידות מצטיינות וכאלה חנוקקות מבחינה כלכלית מסתייעות במילגות

אחד מתנאי חקבלת למכללת "תלפיות" חנו שרות

צבאי או שרות לאומי. הזחו עקרון אצלנוי מדגיש חנוך חר־חן, מנהל חמכללה – ובלעדי לא תוכל בת לחיות מורח טובח". תשמ"ז – מכללת תלפיות 50 שנה אחרי. שנת חיובל תצויין בשורת אירועים חגיגיים. חונפק בול מיוחד בעיצובה של תלמידה מחמסלול

למורות לאמנות. בסדרת כנסים פדגוניים ידונו בחינוך לערכים ולתרבות של חתנחגות ובתרומתה של חמורה לחברה בישראל. אולם גולת הכותרת תחיח, ללא ספק, בכנס בוגרות שייערך, אי"וז, ביום ירושלים. כ-4,000 בוגרות וחוויות מן חעבר. מסכת אורקולית מיוחדת, אשר תעלח את תולדות חסמינר, תופק בעזרת תלמירותיו בחווה, כאות חוקרה וכבוד לבוגרות. חנחלת חמכללה פונה אל הבוגרות מכל השנים ומזמינה אותן (ואת בני משפחותיהן) ליטול חלק ביחיים שכאלה" ל תלפיות" – ביום חגה. במוטך לחכשרת מורות, אשר חצליח לגדל דור שלישי של מחנכות, מובטח לו שיגדל ויפרח

PULLACUE PULCENES PULCANISTES PULCANIS

. בית המדרש לעורים ולעורות לעוטיקה

א. נוורות למוסיהה ולריתמוכ

ב. בוורים ומורות למוסיקה

מרבז להשתלמות מורים

לנוורים בנועל ובשנת שכתון

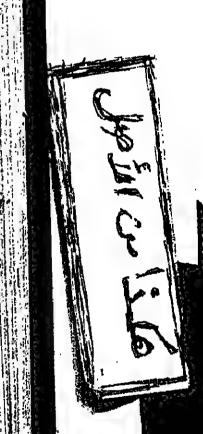
- לקבלת תעודת ביורה מוטבינית

העל"יטודי.

הילדים ולביה"ס היסודי

לחטיבת חבינים ולביח"ס

HOND THE CHEST CERT CENTER !

חשוב לך מאוד להפסיק לעשן. הבריאות, האסתמיקה, הילדים. נכון, לא קל להפסיק בבת אחת. העישון הפך להרגל. אבל עכשיו יש דרך, שיטת טיפול רפואית חדישה. "ניקורט", מבליות־לעיסה מיוחדות (באישור משרד הבריאות) מאפשרות לך להתובר על הצורך בעישון. חוך מספר חודשים, בקצב הדרנתי, אפשר להפסיק לעשן -- לחמיד. קבל יעוץ ומרשם רפואי מהרופא המטפל.

> ין כאן תרופתיפלא, אך מרובר בשימת טיפול חרישה: רפואית, בדוקה ועם נתוני־הצלחה מעודדים. לכן חשוב לך להכיר איתה. אם באמת התלטת להפסיק לעשן – למען הנריאות, הילדים, הכושר־הגופני -אך קשה לך להפסיק בכת אחת, עומרת עתה לרשותך שיטת־היגמלות הדרגחית ומבוקרת. היא יכולה לשחרר אותך שלב אחר שלב.

שיטת הטיפול החרשה מתמקרת ב,נילורט" - תכשיר לעימה חרש (כמרי שם רסואי בלבד) המאסשר לך לחיגמל תוך מספר דודשים מהרגלי העישון.

להיכחגו בצורך הפיוי והפטיכולוגייחברתי

הגילויים החדשים כנושא העישון הכיי או לגישה חדשה במחקר ובפיתוח של אמצעים להפסקת העישוו. מתברר, כי דרוי שה תכנית טיפול כוללת, שתטפל כויומי נית כשני ההיכטים: תאפשך לגוף להם-חית בהררגה את כמות הניקוטין והתלות כו האסשר למעשן להתמודר בנקביל עם ההרגל הפסיכולוגי־הברתי של העישון.

מרשם רכואי ומעקב צמור

בתכנית הטיפול החרשנית בעורת -ני־ קורט", הרופא האיטוי שלך נמצא כתמר גה לאורך כל המיפול. הוא מכפק לך יי עוץ מחאים, ונותן לך את כל המידע הדרוש ביחד עם המרשם הרפואי וללא מרי שם מרופא אי־אפשר לרכוש את ה_ביקורט' בכתייהמרקחתו. הרופא גם מלווה אותך במעקב רפואי צמור בכל שלי כי הטיפול.

ה-ניקורט" פותח על־ידי חכרת בוות מדענים ואנשי "LEO" מחקר בראשות פסיכולוג קליגי שהתמחה כגמילה מעישון, גיים את כל הירע המרעי והערכני כרי להכיא לסיתוח ה-ניקורטי התכשיר הרסואי הראשון, המאפשר הספקת עישון.

כיצר פונולת שימת השימוש בגיקורטי?

העיקרון הוא לחלק אותך מהרגלי. שון חוך שמירה על כמות מסוימת הולכת ופוחתת של ניקוטין כנוף. הגיקורם" ער צב כטכליות לעיסה, אך בניגור לטעם של מסטים רגיל, הוא מכיל מינון קבוע של

לעיסה איטית ומבוקרת וכהדרכת רו־ פא) של -ניקורט" היא הדרך הסוכה ביותר לשתרור הניקוטין הטמון כו, והדרוש עדיין לגופר. השימוש בעניכורט" גם מאפשר לד פיקוח ושליטה על כמות הניקוטין שנופר

השימוש בגיקורם בנוי על י מכנית בת שני שלבים:

פא וכ־3 חודשים בממוצעו ממשיך גופך . Wil " . . .

לקכל את הניקוטין שהורגל כו, כדי למנוע ניקוטין. כאשר אתם חשים צורך בסיגריה, תגבר על גורמים אוצרים, הברתיים ומביטר הוסעות לנואי פיניולוגיות (עקב ירירת . אתם לועסים טבלית ביקורט" לאטילאט " לוגיים, הפעורבים בעיפון. לוגיים של העישון.

בשלב ב׳, כאשר נחלש הרחף. לעשו, מצמצמים בהררגה את מספר יחידות העישת. ומשך הטיפול כולו בין 4.6 חורי כשלב א' לאחר קבלת המרשם מהרו" שים. בגמר המיפול מפסיקים ללעום .נר . DY

1 18 5 1

קורט"ן.

לעיסות).

"הלעיסה והטאירו את ה-ניקורט" בפה. אוד ה.ניקורט" ביום. תהליך זה של צמצום הרי ר" כרקה נעלם הטעם, ואו אתם פוכ לוער רגתי – תוך מעקב וייעוץ של רופא –. כים כאיטיות עד שתרגישו שוב ביועם מוביל אל המסלול הנכון בדרך החוצה מן הניקוסין. כאו אתם מפסיקים לדקה נוספת ער שהסעם יימוג, וטוב חוזרים ללעיםה איטית, הנפסקת ככל פעם שתרגישו במר

חשש מתופעות לוואי?

בקשו ייעוץ מהרופא

כמר בכל תכשיר רסואי. גם השימוש

ב"נילורת. הנוץ לחורו עוסהוע-לוו-

אי מסוימות בקרב מעשנים עש

יגישויות שונות. לכן חשוב מאוד

דרוש מהרוסא מידע על כל תום־

עת לוואי אפשרית. מידע זה מפייע

למעשן בהחלטה הסופית אם תכי

נית־הגוסול ב,ניכורטי מתאימה גם

מידע נוסף בנושא נמצא בטלה

כמות הניקוטין כרסו. כשלב זה חייבים (הדרכה מתאימה תקבלו מהרופאו, עד שתר ... ודבר נוסף כדאי לוכור: אינד לבי לטפל במקביל בגורמים החברתיים־פסיכר חושו בטעם הניקוטין וכררך כלל אחבר 10 במאבל החפבקת העושון, ביהה עב המד שב הרפואי, מספק לך הרופא המשפל יי־ חשתם בטעם הגיקוטיון הפסיקו את עדין מתאים ומעקב צמור אתי צריבה ו־דובורמי בחובוב ויחונים הין הוכיונ להשבקת העצימון.

למידע עופה יש לפעה לדקשו יבואנית "ניכודעי" וודי 28012 81310 3'38 ...

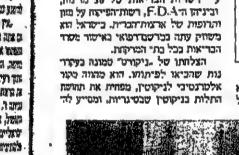
מאת ג. יבית

מרוע תשובה הלעימה האיטית: - כי מהובר בניקוסין. לעיסה מהודה מדי עלר לה לגרום לך לתופעות רומות לאלה שוד שים כי שמעשנים בפעם הראשונה או מי שמעשנים מהר מדי. כדי לשחרר את חב - הגיקוטין ב.גיקודט" יס ללעום אווע לאכ – כ־10 דיקות.

מרבית האנשים ניילו כי 1912 יחידות של גניקורט" ו2 מ"ג או 4 כ"גו מפיקות כדי לפקח על הרוקי לעסן. עם ואח ייתכנו הכרלים בין מעשנים שתים. לכן, את הער צה המופית כמודגם את המדשם, יש לקבל

הינמגים נכברים ברדובי העוכם

גניקורט" נבדק כמחקרים קפרניים. פסיכולוגיים ורפואיים. ברחבי העולם. התוצאות הצביעו על היסגים נכברים בהי פסקת העיטון עקב השימוס בו. עד היום הוא אושר לשימוש – בהשבחת רופא – ע"ר רשויות הבריאות של 30 מדינות,

מוש אדים שנתנים במצוקה".

א פרום שחק כמעם לא תראו בהפגנות. הוא מים לענוד אותה כמחאה על המצב בעירו".

מיצים שנות השבעים יצאו הפרופטורים פרג'ון ה לאות הצאות בעולם. כשרה התעופה חיפשו מים או שונין, שתניע לכוש במכנסים קצרים, משמאל להחבסם השמאל בלדווי, ותוח מעקב קרוב אחר הפעילים. בלשי אוויוש או משתתם ההפגנות. מוכנים סמויים ה לשתוח בעילים ולתאים. בין גורמי הבפתון ו את או הידה שכבר קשה לרעת משקלם של מי אינתי של הערעה הרעיוני או של המוכנים

בתתך בהפענת המדהות עם אוניברסיטת ביר־זית

מה מרחק אותו לישראלו הלא הוא מתימטיקאי ל עם כינלאומי ומרצה מאור מבוקש מוניברסים אות ובכנסים מדעיים כרחבי העולם, שלה שליש מומנו בחרל. אלא שהוא חרור וטוען כי מש נארץ מפני שנולר פה, ומשום שהתרבות האלית היא התרבות שלו. נפגשנו כ"סעמון" ביום ש מצעו תיילי משמר הגבול מרימון שנזרק ליר

אה היה מכחון נבד חיילים, אז זה לגיטימי לפי למהמידה בינלאומי", אומר פרג'ון. מה כאן בסדר, אני שואל, ברימון הזה יבלו

אין מה לעשות. זה סיכון שצריך לקחת בחשבון מצוה ודי בחברה כובשת. אתה סקרן לדעת איך משת אפלי הדעות האלהו שום דבר מיוחד. גדלתי משה, היותי חביך תבועת השומר הצעיר שנתנה מק ועוני שב בגלל שמפ"ם היחה אז כאופוזיציה. מתוח נכפר קאסם אני זוכר כטראומה של ילד מונ ז. אני נוכר שהמדריך שלנו סיפר על פעולות משל, איך הדגים כפר שלם בקיביה, איך חיילים לאלים עושים לעצמם כיסי טבק משדיים של

יה לך מרריך מניאק", מתפרצת לשיתה ומה גלבוע, שהצטרפה לשולתו. חוה. גם היא ממתנדבי המרכז של "מיקדו", וון למתבת בעבורו מאמרים ולעיתים תיה נפעולות שונות. היא מגלה הבגה לטרור פומוני אשלו שבעיון ההרג נודא בעיני, אבל זוהי תם של עולם". היהודים הורגים כשם המדינה. משתים הדגים מפני שאין להם נטרינה. "אגי לא תת, אנל גם לא נאיבית. קיבוץ גן־שמואל שבו שלי עוד על תורכות של כפרים ערבים. גדלתי על מהם של העם היהודי הסובל. לימרו אותי שצריך לעק המהכאים, אבל כשבגרתי הבנתי שהכל נכון,

אודי אדיב: ה"חזית" מתה עם מאסרו.

יכולה לחרוג מתחומי קפה "טעמון".

האידיאולוגיים נבעו מהחדרת סוכנים שהחדיםו את

אור בותב, עודר "אליםג'ד" בשמה האגליה

שבועון המוותה עם אש"ף, אומר על סיעור

השפאל חדריקאלו בישראלו מבשנות ה־70

מראשונות זו תיתה הקבוצה היחידה שביקשה

להצטרף לפעילות הפלשתיניה ולא השתפקה במס

איתנו ונעצרו עם תמפגינים. המועצה חלאומיה

תמלשתינות החלוטה או לקוים, דן־שיון עם

קבוצות השלום הרמוקרטיות בישראל. במשך חומ

יוחר ויותר ושראלים תבינו את הבעיה שלנו והביעו

חמיבה והזדהות עם מאבקוו לעצמאות. בכי

שתנטיות גבדת, הבינה יום התנתגה של חודם

תמוכזי הלאומי המלפתיני שצריך לקיים שיחות

לא דק עם חשוליים חלאיצוניים בנצובור

דורדיקאלי רום קבוצרו קשנה שאין לוו הני

ממש בציבור דייונים, אותם און דע, צון

ייתיום, החב אצלנו מכין בי אנשו חשמאל

שפתיים, הם באו לשטחים ועמדו לצידוו חפגינה

צול פנון, אכל הוא פועל לכד. זאב בודד. גיצול את כימד מברים, דתי ולשעבר חסיד של כן-נוריון קוב את התפנית אחרי מכצע "קרש" וחרצח משישת אנסיציוני שמדנד כך: גאני חלק מן פעה השראלית, ואני אוהב את המקום הוה. זו שלח פלי. אבל אני מתנגד לחוק השבות כמי זמת היתי רוצה לראות את ישראל כמדינה לפלח ניום ליח, שפתוחה קודם כל ליהודים. אין ת צשה שביד להעניק להם אזרחות כרגע שונם אדם למו, המרינה צריכה להיזת פתוחה גם לבני

אין עהב מיכו לאינפורמציה של איש אחר. אינו ל על המקורה הפלשתיניים, שהטעו אותו ישין לג פעם: ניש בעתונות הישראלית מספיק ית צון על הדיכרי כשטורם ובישראל. אני מלקט משנות קצרה ומפיץ אותו למנויים של כדי שיבינו את משמעות הכיבוש אין צורך שיים על עינויים שאינן ניתנות להוכחה. די ילפים ותיאור של ירי על אזרחים וזפים מפשע, צל מאור כח שמרתך דלת של חנות שבעליה

ממש פציבור הייתני. אדנם דם בשובניים ממילא ובשליח השניטבות אר "ו האוכליםיה בישואל בי ושהדבית בוכלה לחלידה עצמות, חביא לרפיעת ולשלום באינון מלא ממום בתיומת ומשמאל מוץ ארניינדים: השרבה האשראלים ובושום שליו שמא לעצמק את הילוכים לבונות או בני שיותב ותון באוצון את לחרשות לעצמם לחת וחש בכון למשומ שנים: ימשמתים, אנונות א

עו"ד לאה צמל: לא במקרה אשת ורשבסקי.

מילוקי הרעות, ועודדו מריכות כין הפלגים. ואמנם, בשנת 1975 התוורה אחד הפעילים, יוסי כן־עקיגא, כי הוא סוכן שב"כ שתול. הוא סיפר לחברים כי במשך השנים השתכנע שדרכם צורקת. לאתר זמן ירד לגרמניה, אך עדיין ממשיך לשמור על קשר עם

השתולים. אכל המעקב הצמוד לא האריך ימים. פרום' פרג'ון קושר את גוויעתו עם כניסתו של מגחם בגין חר אתו מצאו דרכם לתו"ל עוד כמה וכמה מחברי 📥 ללשכת ראש הממשלה בשנת 1977. עד או, לדבריו, הגרעין הרעיוני הראשוני של "מצפן" שכפר נמשכו ההצקות, למרות שתמיד הקסיד – כמו טרבית בציונות. מרביתם פעילים בתחום האקדמי, חבריו – שלא לחרוג ממגכלות החוק. כגין, נישא על שומרים על קשר רופף עם השמאל הרדיקאלי גלי האופוריה של נצחון הליכוד, התייחס אליהם בארץ. פרום' משה מחובר ידד ללונדון. יגאל, כנו של כביטול. כנראה פעל כהגחה שחלף תור הוהב של השר משה ארגם שהיה בשעתו פעיל בקבוצה, ירד השמאל וחבל לבזבז מאמצים על כמה עשרות לארצות־הכרית. צבי ציפל מראשי "אוונגרד" - אתר שמאלנים קטנים ולא־חשובים שהשפעתם המויקה לא הפלגים – ירד לפארים. שנים התאברו: יגאל שוורץ שהיה פעיל בפלג של "אוונגרד", ואלי לוכל, שהיה בחוגי השמאל הקיצוני היו ערים חמיד למעקב הצמוד. לדעת רבים, לא מעם מהפילוגים

מקורב לחוגי "מצפן" בתליאביב. רסיסי הרסיסים שנותרו בארץ ממשיכים לעשות פוליטיקה בע"מ, בכובד ראש מתוכל ברומנטיקה. הפעילות מצומצמת לקמפוסים לצר סטורנטים פלשתיגים במסע הסברה נגר הכיבוש. פרט . ל"מצפן" הרדיקאלי הפועל בירושלים, קיימים "מצפן" התל"אכיכי הנחשב מחון יותר, ו"דרך הניצוץ". שהיא קבוצה אידיאולוגית קטנטנה עם השקפת עולם לגיניסטית. כמעט כל הסכוצות האתרות התפרסו ונעלמו. כר "אוונגרר". ונס 'החזית הארומה" שנמוגה עם מעצרו של אורי אריב (ששוחרר בינתיים) שנאשם בריגול לטוכת טורוה. ה"חוית" היתה בשעתה הרטיס היחיד שניטה לממש תורה רעיונית המסכנת את כטחון ישראל.

אפשר שניטרול השמאל הקיצוני נוכע מהצלחה של גורמי הבטתון. אבל לא מן הנמנע שהוא גם תוצאת של התברגנות הפעילים המהולה ברגשי תיסכול. חלקם הצליחו מאור בתחום האקרמיה. חלקם חשתלבו בעולם התקשורת. הרוב אינם מאושרים מהדרך שכה מתפתחת התנועה הלאומית הפלשתינית, אפילו פרופ' פרג'ון שם סייגים לפעילותו במרכז האינפורמציה (החשוד בקשרים עם ארגונו של ג'ווג' חכש).

: מכטאת לאומיות פלשתיגית טהורה וחוכקת־כל בלבוש מרקסיסטי, אני מכיר בלאומיות הישראלית 'כזכות שקולה. אני לא פלשתיני ולא מוכן להלחם על לאומיות כלשהי. החזית אינה מוכנה לקיים קשר אירגוני עם רמוקרטים ישראלים לצערי, אין אף תנועה פלשתינית שהשמאל הרדיקלי הישראלי יכול לקבל את הרבה. אני לא מוכן להתאסלם, אין לי שום נאמנות למדינה, אכל הם רוצים שאתן גם כריתות למוצא הלאומי שלי, זאת זה אני לא יכול לעשות".

אבונעם בר"יוטף. 53 Bideald at the second

מיקרמה לחתונה

תנות קלות מפרנטות את הירידות". אומר הפתגם. הישראלים נותנים מתנות במשך כל ימות השנה, בהזרמנויות תגיגיות של תג ומועד וגם כהודמנויות לא־מיייודע־מה. סתם, מזמינים אתכם ואתם לא יכולים לבוא בידיים ריקות ומביאים במשתו קטן". שלא כמנהג הגורים, המרכזים, דומני, את כל יצר הנדיכות שלהם כאורת חדישנתי בתג המולד.

אז להלן ידובר לא רק על המתגות הגדולות בחיים, של "סרווים" ל־12 איש, אגרטל, מתנות ענתיקות או אפילו פסנתר. מדובר במתנות לאירועים פחות משמעותיים מניטואים או כניסה לדירה תרשה. המאורע, כאמור, הוא כררגה כינונית: ארוחה חגיגית, יומולדת לא משמעותי, קבלת פנים למישהו החשוב לבעלי הכית, ואז – אתם פותרים את בעיית הכינה בררך הקלה והפשוטה והלא־מקורית: זר פרחים, קופטת שוקולד או בקבוק משקה.

חישבו לרגע על מקבלי המתנה המקבלים אתכם ברלת נחיוך ובטקסט השגור: -אויש, מה הייתם צריכים את זה". חישכו ושאלו את עצמכם: מה יוצא להם מזה. עכשיו זו הבעייה שלהם. תהיה להם מלחמה מצפונית עם השוקילד – והרי כל אדם שני בישוב שומר על דיאטה אוכלים את השוקולד ב-יסורים רבים", או שמעבירים אותו למישהו אחר. פרחים נובלים, משקה מענירים אל אוצר המשקאות שלכם ההולך ותופת ביחס הפוך להרגלי השתייה שלכם, אם אתם משתייכים למה שהתקשורת קוראת "הישראלי

לפני שנים הביאה לי דודה קשישה שלי, שהיא טיפוס" במשפחה, מתנה אוריגינלית לכבוד המעבר. לדירה חדשה: צמר סמרטוטי ריצפה ממין משונח, צמר מטליות אבק ומערכת של תכשירים להסרת כתמים ולצחצוח כלי כסף. הכל היה ארוז כחבילה, ולאחר ההפתעה – הגעתי למסקנה שוו היתה מתנה א־לה־כייפק.

באותה רוח, אני אוהכת לקכל מתנה הכוללת כמה חפיפות סבון טוב. קרם לתות לגוף, קרם ניקוי לפנים וראודורנט. זה שווה כעיני בונבוניירה. במקום בונבוניירה, הייתי מוכנה לקבל סלסלה

תיבת דואר / עברית ולא כדורגל קראתי בעיון את רשימתך "כדורגל במקום עברית", וכמי שהיה קרוב לנושא החינוך

במשך דורות נילו תורים יהודים עקשנות מסירות לשם קיום מצוות "ושונתם לבניך". המאבק של הורים יהודים עם החברה הסובבת אותם מחד ועם ילדיהם מאידך היה יסוד-מוסד

לחמשכיות העם. הורים כמזרח אירופה, בצמון־אפריקה, בדרום אפריקה ובערבות רוסיה הקפידו לשנן לילדיהם תורה. מצוות, דף גמרא חילדים ראו את המאבק העקשני והכלתי־מחפשר של ההורים, והבינו את חשיבות הדרך. על כן שום פיתויים לא עמדו

היהודי בארה"ב במשך שנים מספר, אני מבקש

בדרכם, והשאלה "כדורגל או עכרית" לא עלתה כלל. התשוכה הישירה היתה "עברית ולא כדורנל". כך נשתמרה תקהילה היתודית, אותה קהילה – בעיקר במזרח אירופה – שהיתה

מדברות בעד עצמן.

הבעיק המרכזי ליהדות ארה"ב.

חילופי הזמנים והתמורות בהשקפות עולם,

במידה לא מעטה בחשפעת ערכי היסוד של

תחברה הפלוראליסטית האמריקנית, הם

שהביאו למיפנה הנדול המשתקף בירידת מספר

התלמידים. ככל שאנו מתרחקים מדורות

תהורים והקבים שבאו ממזרח אירופה, כן קטן

מספר התלמידים. הערך העליון של קיום העם

לעתים קרובות לא שולחים הורים את

ילדיהם לחינוך היהודי מפאת מחירו. שכו

הלימוד בבתי־ספר מוספים גבוה למדי. וראה זה

פלא, דווקא בעיירות הקטנות – שם כמעט

שאין קהילה יהודית – מתעקשים ההווים

ללמד את ילדיתם יהדות, ומוכנים לשלם כל

מחיר. בניו־יורק ובשאר המרכזים הנדולים, כהם

העניין נראה לכאורה "מסודר" – התוצאות

יורד, ואולי כבר אינו קיים כלל ועיקר.

עכשיו, כמוכן, כבר איני רוצה רכר. אני שתאח ובמקום בקבוק ליקר ומי שותה אצלנו ליקר שאינו שם מתנות וחברות שלי ממרצה הנשים היחירניות מדווחות רבר כמו "דראמבואי" או "אייריש קרים"? הגיע הזמן לי: הגברים שלנו לא נהגים להביא מתנות. אנחנו לברר זאת, מפני שאיני יודעת מה לעשות עם בוודאי לא יודעות איך ומתי לכקש. ואם ביקשנו, ברגע של חסר, ולא קיבלנו – זה היה מעליב מברי שנבקש פעם נוספת.

אז מוטב לשכוח מנושא המתנוח. הם סבורים כי

חריפעמית מלאה אוסף גבינות של שום ופלפל ■ הנותן משעבר – המקבל משועבר". ושמנת, לחם כאגט ובקבוק יין לבן, שתולך יופי עם העניין – ולגשת מיד לחגיגה עם מביא המתנה.

הם עצמם – המתנה.

הייתי מסכימה לאמץ אל חיקי ארחת קרטון קטנה ובה כמה קופסאות סרדינים מפולפלים, אנשובי עם צלפים ככושים, כדורי לְבֹנָה בשמן זית, צנצנת

מטיאס ואולי גם משהו זעיר המכיל קוויאר. הדברים הללו לא היו גומרים אצלגו את השבוע. הליקר מחכה ער לימות המשית. וכמסגרת המתנות הקטנות – אני שמחה לקבל צנצנת קטנה מעשה ידי המביאה (כאן המקום לפיתגם נוסף: הוי שמח כמתנה שנתת מתוך כיתך: אגחי פקאן קלויים בחנור עם מלח ופטנט לא־מפוענח של גיסתי, קליפות פומלה מסוכרות וכנ"לו, צמר אנפילאות

במסגרה מאמצי להיות נותנת מתנות שימושיות נהגתי פעם להביא לחגינת לידת תינוק תריסר תחתונים ותריטר גופיות מספר 0 ומספר 1, אכל הפסקתי, משנוכחתי לדעת שאין יודעים להעריך את ההשקעה כביגוד בלתריווהר זה. לחברות אני קונה סינרים יפים (אסור בתכלית האיסור להביא מתנה זו לעוורת־בית. היא נעלבת עד עמקי נשמתה). לבת משפחה קרובה אני קונה חלוק הם, לבן משפחה קרוב אני מכיאה אימונית או חצי תריסר טיישרט'ם לבנות, 2000 כותנה. מתנה כלתרמקובלת לתתונה היא צמר מגבות לאמכט, לו ולה, בצבעים תואמים וכגודל שאפשר להתעטף בו.

עריין לא העותי, אכל אני עדיין משתעשעת ברעיון להכיא לחתונה ציוד לימי סגריר: בקבוק גומי למים חמים או כרית חשמלית; "מנורה כתולה" (שהיא עריין יעילה, כמו יתר תרופות הסבתאו, מרחום ותרמוס קטן לתה עם לימון.

ירירים שובבים נוהגים לכקר, אתת לכמה חורשים, בחנות מין ולהצטייך שם בכמה מתנות לא־שיגרתיות. חכיבות עלי המתנות הללו מפני שהטרת העטיפה שלהן כרוכה בצחוק כללי מירבק, ווו פתיחה טובה לערב.

מתנות שיש לי אליהן יחס מיוחר, אפילו איני יורעת מה אעשה בהן, הן המתנות שמביאים לי הילרים. המתנות שמביא לי הבעל מתו"ל, כלויית - ההקרמה הן בטח לא תהיינה טובות עלידי, והוא בדרך כלל – צורק.

מי שקבע ש שונא מתנות – יחיה", לא התכוון לסוג וה של מתנות אלא למתנות שיש להזהיר מפניהן, ואת זה ייטיב לעשות הפתגם הבא: אם נוכל נותן לך מתנה, דע כי כא לקחת תחת זוו מתנה". ואשר למתנות הניתנות מתוך תשבוף במקבל מתנה, עבד הוא לנותנה", כה אוהם מתנות 🕂 שונא דופש".

בהנותן לך, מתנה בברהנ והשתוני.

תחזית לשבוע שבין 6 ל־12 במארק

(פו בפברואר עד 20 במארק) דגים נטו להיות פחות ביקורתיים ביחס לקרובי משם חהני מוטב לשים את הדגש על הצדדים תחיובי ים. אל תניתו לדברים קטנים להרגיו אתכם, נה לא חומו לדאוג לענייני הקרוירה - מוטב לעפל בדברים הקשורים בבית.

טלוה (וג בנמורט עד פו באפויל) משחקי בותות" היא מלת המפחתו לגבו עסקות ביווסיות שתעשו תשבוע. לעומת ואת, בויות החברתית צמויים רנעים נעומים של חיבה ואה. בה. אתם מרנישים קצה מתומבלים בנלל מועדי תוובת מצד מישהן.

טראר כמעט בלתי נחשבים, בעת שהיו מבקרים אותו בכיתו – שום קשר לגליה או לאיכות חיי הנישואים שלהם. יחר כשכונה הקטנה הסמוכה לתל־אכיב. אורי הוא שהוציא - עם זאת גם למרה להעריך את האהבה החדיצדרית של והעביר אותו לבית כפרי קטן, כן קומה אחת, עם גינה שתחת עציה יכול הזקן לשבת ולנות. כאן הוא עריין יכול לחוש את מעט הבטחון שנותר לאדם זקן שכל השאר כבר נלקח ממנו על־ירי הזמן. אורי מבקש לפצות אותו על כך ולהעניק לו לפתות מעט שלווה – מנוחת הלוחם. אבל אבא קיבל הכל כמובן מאליז, כאילו היה זה מס שאורי חייב לו. פעם, בשבת של גשם סוחף,

תוך העולם המוגן של אורי, מערכת היחסים לה עם אביו היא מעין עקב אכילם שחק בוצב נגעץ כו עמוק, והוא זורע את ארסו

בנבר הזה המתקרב לגיל החמישים. מיה מבידה את מקום הבאב הסמוי הזה ועוקפת ה שיתה קצת מחר שבתוך עורך הרין המכובד, על היפנים והבעמד, עדיין מסתחר ילד קטן ביג המתען לאהבת אביו, ילד הנושא עלבונות די שבא העדיף את אחיו על פניז. אורי, היודע למו כאנסים, אשף בתי־המשפט, אמן הניסוח שק עם לנפרי כשהדברים נוגעים ליחסיו עם מנים מפרה את אכא כמו ילד המבקש לרצות אל את מבין מדע האל איננו שועה למתנותיו. זה דו מב קימון של קין שהאל העדיף את מינחת מיבל על מינחתו שלו, קין הנושא על מצחו את

מנקלון של אדם כלתי־אוזיב. להלשה על מסכת היחסים המוזרה שבין אורי לבי בן ה־80 מסידרה שלכנה של פרטים קטנים,

כבר תתבגר, לכל הרוחות", נהגה לשאול את אורי. מתי תבין שהוא לא מתייחם אליך. אתה כבר לא ילד-הזקוק לאהבת האב. יש לך משפחה משלך, ילרים

במשך הזמן הבינה שלעולם לא תוכל לשנות את אורי. החומר הרך של עולם הילר, כמו חימר רגיש, התגבש והתקשה, עבר כתנור האש של החיים, והצלקות והעיוותים נקבעו בו לתמיר. לא היה לכך

בשנות נישואיהם הראשונות אפילו קינאה בה. -מתי נהנה מיכולתו להעניק לו שרות, אך גליה ראתה בכך

כשהאב נסע לחיפה להתארח שם, קם אורי ונסע

יתחיל להיסחב כמוצאי־שכת כאוטובוטים..." – אמר

לגליה. וגליה הבינה. שעה ארוכה המתין לו בחוץ,

וכשהזקן יצא, פגש אותו כאילו באקראי. אבא שאל

במה אתה עושה כאן?", ואורי אמר בפשום עברתי

בסביבה". אביו נכנס למכונית ונסע ער ביתו הסמוך

לתל־אביב, שקוע כשתיקת האכן הקפואה שלו. אינו

חש שבנו מכקש לשוחח. אמר שלום, וגבלע בכית.

שאוהבים אותך. יש לך אותי". העוכדה שאורי נשאר ילר הוועק לתשומת ליבו של אביו גרמה לך לחוש שלמרות חיי נישואיהם הנעימים, למרות שראתה עצמה כידירתו הטובה ביותר של אורי, למרות היחסים הפתוחים והחברות שביניהם א הצליחה לטעת כו את הבטחון העצמי העמוק של ~ אדם החש עצמו נאהב, ולעקור את עלבון הילד הקטן שאבא העדיף על פניו את האח האחר.

פאר. הזמין את כל קרוכי המשפחה והידידים, שכר שירות קייטרינג יקר, קישט את גינת הכית בפנסים. צבעוניים ושולחנות ערוכים. אפילו שכר אדם מיוחר לנהל את הטקס, אמן שהתפרסם בחוש ההומור שלו.

אורי ישב בירכתי הגן, רחוק משאר החוגגים, מתבונן בהערצה כאכיו, שמח להכחין כחיוך הסיפוק שעלה על פניו. לאחר שכולם כבר הלכו נשאר שם, אחרון, מקווה, אבל אבא אפילו לא אמר לו תורה. רק לחץ את ידו של הכן, היפנה לו עורף ונבלע כתוך

לאחר מות אביו הציעה גליה לאורי שהיא תיקח

הישיש העקשן שלא הואיל לגלות לאורל את אהבתו, עשה זאת בחשאי, במספריים, היה כאן כל מה שנכתב על אורי מאז שהתחיל להתפרסם, והיו כאן גם מחברותיו של אורי מכית־הספר, התעודות עם הציונים, עכודות מהתיכון ומהאוניכרסיטה. הכל צרור,

עקוב (23 באוקטובר עד 21 בנונמבר) שימו דגש על שיתוף מעולה, והשתתפו בשמחות של חיי המשפחה. עבודה צוות תויב את התוצ" שלכם אינו במיטבו:

קשת (22 בנובמבר עד 21 ברצמבר) לעבודה. בין שותפים צריכה לשרור השבוע הר: מוניה. וה זמן טוב לבילווים - שימרו על מצב־רוח

את אביו מהשכונה הדלה בה התגורר שנים רבות אורי לאביו. אנחנו הרי אוהכים אדם גם כגלל החולשות האנושיות שלו, וזו היתה חולשה שהפכה את אורי, הפרקליט המצליח, לאנושי יותר, זעל כן קל יותר להבנה. ואו באה פרשת מחלתו של אבא. שכנה צילצלה.

אכא מרגיש לא טוב. אורי הניע. כמו חמיר מצא את הישיש רובץ על הכורסה. פניו קפואות במין ארשת קרה של מסכת עץ אפריקנית.

גליה אמרה: "האפריקנים משתמשים במסכות בדי להסתיר את הפנים האמיתיות שלהם". זאורי אמר: להחזיר אותו הביתה. "עצם הרעיון שהזקן היקר הוה "אם כך, הרי מעולם לא ראיתי את הפנים האמיתיות של אבא", ולאחר הרהור הוסיף בקול כואב: "בעצם זה לא נכון. כן ראיתי את הפנים האחרות שלו. זה היה כשהוא הסתכל על האח שלי. אז היו לו פנים אוהכות,

חמות. הפנים שלעולם לא הראה לי". לגליה הזכיר אז הזקן פסל של אל יווני בעל שתי פנים. פן אחר, קודר וקשוח, פונה אל אורי. פנים חסרות רחמים של מי שאי־אפשר לרצותו. זפן אחר, מופנה אל הכן השני, מחייך רך ואוהב איזה מין אב גורם לכל אחד מכניו לראות רק צד אחד של אישיותו? אורי בישל לאבא כשחלה, האכיל אותו, החליף

גליה יודעת את האהבה הכואכת של אורי לאכיו. את מצעיו. ואכא, כרגיל, שאל "למה באת?". אורי מעין עבודת־פולחן של אליל קדום שאין לרצותו, אך הכוהנים המשרתים אותו ממשיכים לנסות.

שעה ארוכה לאחר שאורי טרח לטפל כזקן עור המשיך לשכת שם, ממתין שאבא יואיל לדכר איתו. אולי יגיד תודה. אולי יספר לו על מחשבותיו או יכקש לשמוע על חייו שלו, על הצלחותיו. "אני חושב שאת המירוץ שלי להשיג הישגים, לזכות בתהילה מקצועית, ערכתי בעיקר כדי לרצות את אכא, להוכיח לו שאני שווה. לגרום לו להצטער על כך שלא הבין אותי או העריך אותי. את כל האנרגיה שהשקעתי כהקמת משרד מצליח השקעתי בעצם כדי שיום אחד הוא יתבונן בי ויגיר 'אני גאה כך'. אכל הוא לעולם לא

את יוכל השמונים של אכיו חגג לו אורי כרוכ

אחרייכן גליה מצאה עצמה מתפללת למותו של הישיש. רק המוות הזה יגאל את אורי ממעגל הקסם הארור שהוא לכוד בו מאז ילרותו. אך רק כאשר נפטר הישיש הבינה שעכשיו לא נותרה לאורי אפילו דתקווה שיום אתר אביו עוד יפייס אותו, שיום אתר עור ינשק את מצחו הצרוב כאות קין וימחק ככך את הצלכת של חסרי האהכה.

על עצמה את התפקיר העצוכ לטפל ברירה ובחפצים שנשארו בה. עשתה זאת בעדינות. כאשר פתחה את השירה הכברה שעמרה בסלון, גילתה בתחתיתה מגירה נעולה. כשהצליחה לפתחה, צנחו מתוכה ערימות של קיטעי עתונים שנגזרו כאחבה, ביד דואגת, וככולם כתבות וסיפורים שנגעו לעכורתו של אורי, למשרדו, להצלחותיו המקצועיות, מהם מלווים בצילומו.

קשור ומסודר ביר אוהבת.

הורוסקופ שקש פותף או בן־ווג מעט מסובכים משום מת-אן אחד אינו מוכן לווחר. אך בתחום ליה אמתה לפניכם חשבוע דלתנת. אין זה מקפתמיכה כספית מאחרים, ויש להישמר שם (וצבמאי עד פג ביוני) התנחה מישתו מנסה לתחורות בכם ולג־ לנם נהוב, אך היותרו לא לבלוע את הפיתי־ ישות שובוח יניעו אליכם מדרווק. רומצב ביו ים אנו מוחורן נקו לפרוק מתחים שהצטב"

בולין ביולי עד 22 בולין תווקה לאושר בימים אלח הם רגעים מים משתו אחוב. אל תניחו לטיפוטים להל אותם. גשיה למצביידות עלולה לגי שנו לעולם פרטי משלכם: התעלו מעל

יין צוט לוי בג באונוקט) השעובים בעיסקיבם עלולים לשבש התמונה ו שנושניות ובני משפחה נוטים לנדוד לחניהן ז שנושניות ובני משפחה בייה מופר קובן על

ל (שאונים עד 22 בספטמבר) של של אורים בושם טוב על אושים שבי של של עד על הייזחרו מפני ואבים אתם מרושים שמשתו עוצר את משפחתו חובע מכם תשומה לבן

(ברצמלה עד 19 ברצמלה עד 22) יבינוארי ת וולל העבודה יגרמו לכם להינה מופני ביובן עלול לקלעל לכם את השיכויים בתחום חרו שובן איזור באי היינות לכם להיות מופני שוכן איזור באי ארבים של בן משפחה יש בשורה טובה בע" בורכם. דלי וסג בינואף עד פו במברואר)

(צבאוקטובר) בסמטמבר עד 22 באוקטובר) חשבוע צמויים טיולים רומנטיים שיהיו מחנים מאוד. לא כדאי לצאת עכשיו לקניות, במיוחד לא דברים חשובים, שכן טיפוטים מפוקפקים יוסו לני צל אתכם. פרוייקט מסויים מצריך מחשבה נוסי אנשים אוהבים אינם צריכים לחתחרות זה בזה.

אות העובות ביותה בתחום תכספי – חשיפוט תנו לאתבה לשלוט בחייכם, ואל תניחו לרגשות: טינה לקנן בלבכם. במיוחד בנושאים חקשורים

התמונה הסינוסית מתבהרת זהולכת: אך אל לכם

השבוע אתם עלולים להופגש בעיפוסים בלחי ימתפשרים בחתום הקריידה תצעוכו לשום את הרגש על חירוק הקשר עם אחבש היחון לצאק יחד למקום מיוחד. אל תניהן לאושים בלומים למלקל אלו האונורה

55 BIDEDIO

כפי שנהוג בבריה"מ לטפל במנהיגות קודמת: ברז'נייב ניצח על מקהלת המגנים את מדיניות קודניו, כרושצ'וב. כרושצ'וב חשף כנאום סודי בועידה ה־20 של המפלגה את מעללי סטאלין. אנדרופוב עשה ואת לכרז'ניים ועתה ממשיך באותה מסורת גם מיכאיל

מיר לאחר שברז'ניים הסחלק הודה שצ'ולקוב, וומן קצר לאחרימכן הוא התאבר. גם צביגון שלח יד כנפשו – כנראה משום שנכשל במאמציו להשתיק את סערוריית השוד ופרשיות השחיתות של מטפחת ברו'נייב. האיראולוג של המפלגה, מיכאיל סוסלוב, מת כנסיכות לא כרורות כנית־חולים. "הצועני: בוריאצה ומנהל הקרקס קליבטוב נעצרו לחקירה ארוכה, ולנטוף נמצאו כתים בכלא לוכיאנקה, בנסיכות מסתוריות. על פי נירסה אחת, שבה דבק גנדלין, הם נחנקו ככרם משפט. על פי גירסה אחרת בעלמו עקבותיו של כוריאצה ואילו קליבטוב - שנהג ליטול שוחר מאישים נכבדים להם איפשר לשייל עם הקרקס שלו כחו"ל, ואת היהלומים שנגנבו בעכור הסינדיקט הכריח לבריה"מ כשהם מוחבאים בפי הטבעת של פילי הקרקס – נשלח למאסר עם עבודת פרך לינו שנה. כן נלכד יורי סוקולוב, מנהה כליכו המוון העבק "נסטרונום ו", גם הוא יריד איטי לסעבר טל נלינה ברוניים, שהואשם בהברחות ובתיי מותרות והוללות. כוקולוב נידון למוות ביריה.

. בחודש שעכר הגיע גם חורו של צ'ורכנוב, חתנו בן היום של ברו'נייב – אחרון האח'מים שנותר בחיים ממשתתפי הכנס הסודי של הקבוב. בינואר 66'. הוא הואשם כמעשי שהיהות וכמעילה בכספי ציבור. במסיכת עתונאים רשמית מסר רובר משרד החוץ הסובייטי גנאדי גראסימוב לכתבים זרים כי צ'ורבנוב נכלא ככלא לפורטבו, לאחר שנתגלה כי הבריח מכוניות פאד והרוויח סכומי־עתק בעסקות מפוקפקות. מעצרו הוא חלק כמבצע חסיפת גל מעשי השהיתות מחקופת ברז'נייב, הנערך כיום בהשראת גורבצ'וב.

"אבל היה קשה פה, קשה מאוד. העויינות של האוכלוטייה בארץ היתה איומה, וזה כאב לי יותר מכל דבר אחר. אנשים שאלו למה כאתם הנה, מי צריך אתכם? הרכה מאור זמה הרגשתי שגם כאן אני זר. וגם כאן הייתי בודד כמו כלב. כשהייתי כצבא וכולם יצאו לחופש, לי לא היה לאן ללכת. הייתי מסתוכב ברחובות חל־אביר כל הלילה, כי לא היה בית שיכולתי להיכנס אליו. פעם באתי לשוטר שעמר באלנבי, עלייר הים, והתחננתי כפניו שיאסור אותי. כך לפתות יהיה לי איפה לישוז. הכי גרוע היה בשכחות ובחגים. משפחות שלמות היו מתכנסות ביחר, ולי לא היה עם מי לחגוג. איש לא פתח או את כיתו. הייתי יושב לבר וכיכה מגעגועים לאכא ואמא. וגם לא חיתה עבודה, וגם פה סבלתי חרפת רעב. היה קשה. אבל בכל זאת זה שלנו, והנה עכשיו הכל אתרת. יש לי שלושה ילדים נהדרים, על כוויה קשה. פנחס אפשטייו, מוסף כמשפחתו וחמישה נכדים, וכולם מסודרים ולא עובו את הארץ. הגדולה, מעיד נגר איוואן האיום. אז אולי ככל זאת יש מי היה מאמין. טוב, הרי, איי אמשר שבחיים של כך ארם אלוהים? אין. יש גורלי.

ושם עבר כמעט ארבעים שנה. ב-1950, כשהיה כן 24, "במיאמייביץ", ארה"ב, נגר פודרנקו, אחר בקליוולנר הכיר את זהכה שהיתה או כת 18, ונישא לה. היא נגד רמיאניוק, בעקבות בקשת ההטגרה של ישראל איתו יום יום מחדש את הוכרונות. על הילרים לא רצו מכולם. בגלל האיש שנגרו הוא מתנהל, איוואן היה להעמים דצו שיווין כמה שיותר גורמלי בכלל הכל הגרוע מכולם, החיה האיומה ביותר, חרוצח הגדול

יעל פו מלמד

פילגש עירומה ל "מארח גרוזיני"

פרו הראשון של ליאונרד ננדלין. "מאחורי חומות הקרמלין", עליו שקד 25 שנה, ראה אור בלונדון ובו חשף, לראשונה, את חיי ההוללות והמותרות של צמרת השלטון הסוכייטי בתקופת

לרודן העריץ היתה פילגש, וורה דוידובה, יפהפיה, כוכבת האופרה המוסקוואית. פעם כחבתי עליה במגזין 'אוגניוק'. לאחר מות סטאלין, ב-53', הומינה אותי לביתה ובסידרה של 105 פגישות, חלקן חשאיות, חשפה את סיפורה המדהים. הראיונות תועדו על גבי נייר דק ממנו עושים 'מאכורקות' (סיגריות מתוצרת בית), ללא העתקים – ונשלחו בקופסאות שימורי לפתן לשתי כתובות: לחווה אמריקנית, שכה שהתה בתו של טולסטוי (מתה לפני זמן מה, בשנות ה־90 לחייה), וללונדון. גם סולו'ניצין הבריח כך את כתבין למערב. כאשר יצאתי מכריה"מ, הועבר החומר

19 שנה היתה דוידובה ידידתו האינטימית של סטאלין, וקשורה למהלכים פוליטיים רביםשהתחוללו בבריח"מ באותם ימים. הפרטים שחשפה היו ראשונים מסוגם על הנעשה מאחורי חומות הקרמל. מלוקוב, ראש הנ.ק.וו.ד., הנמד יו'וב, הרמטכ"ל הסובייטי טומצ'בסקי. שהודח והוצא להורג בפקודת סטאלין – כולם ועוד מנהיגים אחרים חיזרו אחריה. דוידובה גילתה כי במהלך המגעים החשאיים שניהלה מוסקווה עם ברלין הנאצית, לקראת הסכם מולוטוב־ריכנטרום, התכונן סטאלין לארח בקרמל את היטלר ולצורך וה וצטווה ה"בולשוי" להכין במהירות אופרה של ווגנר. טטאלין נעלב על כך שהיטלר לא בא אליו.

וה שיהודי משמש כאן בתפקיד שר חוץ (ליטווינוב)', זה ממש בלחיינסבל', והוסיף: 'כדבר הזה אין בשום מדינה בעולם'. כן שמעה אותו

סטאלין עם פילגשו וורה דוידובה

ורועי־חזירינו מסריחים. ישנתם באורווה. אבל מאו שעשיתי מכם קומיסרים, למדתם לנווב...'

סטאלין הכיד אותה ב־1932 לאחר שראה אותה על הבמה מיד הזמינה אליו לקרמלין. וכשסירבה לחיווריו גער כה: 'אסור להעליב מארח נרוזיני'. לאחר שהעניקה לו מחסדיה ונענתה לדרישתו לראותה תמיד עירומה, העמיד לרשותה שטאלין דירת פאר. הוא חיה אז בן 54 והיא בת 28. זאת אשה אמיתית. כל האחרות בחיי היו פרות', אמר לה.

לפני מותו דרש סטאלין ממזכירו האישי אלכסנדר פוסקרבישוב, שהיה אחראי על הבילוש אחר ראשי המפלגה, לחסל את דוידובה – אבל המזכיר הציל את חייה. כרושצ'וב גירש אותה ממוטקווה לטיבליסי. שם לימדה עד לפני זמן מה

ירד פנחם לעבוד בערכה. היה מגיע הביתה פעם בשבועיים, עייף עד קצה גבול היכולת, וביים ראשון, כשהיה שותה בארבע לפנות־כוקר את כוס התה שהכינה לו זהכה לפני שנסע בחזרה, היה אומר לה: אני כליכך עייף שהייתי מוכן לישון פה, על רצפח.

המטבח". אבל בשביל הילרים הכל היה כראי. כך אפשר היה לקנות להם עוד ספר, לאפשר להם ללמוד נגינה, לתת להם מעט יותר. הוא הרי היה בגילם בשעמר ליך איוואן האיום, ספג מכות־רצח במוטות גומי ובחבלים, ראה את הרכבות גרחסים למשרפה. לילרים שלו יהיה הכל. והוכרונות איתו תמיר. עד היום אינו מסוגל

ללכח לשפת־הים. לא יכול לראות גופות עירומים. ער היום כשהוא רואה תהלוכה של ילדים, בט"ו בשבט, נאמר, הוא בוכה. זוכר תהלוכות אחרות. לילרים סיפר, אכל לא הכל. .יבוא יום ותרעו הכל", אמר להם. והיום הוה הגיע עם משפטו של דמיאניוק. הילדים והחתנים והנכרים – כולם היו איתו שם, ככית־המשפט, רואים את אכיהם ממלא את הוכתו הקרושה. מספר את הזוועות. והיתה בכך משום נחמה קלה, כמו להגיח קרח

כטותו של רכר השיג פנחם עבורה ב"סולל בונה". פושעים נאצים. שני משפטים הין בגרמניה, אחר לפני חמש שנים. אכל זה המתנהל עתה הוא הקשה היה בשביל הילדים, נכדי שיהיה קצת יותר לתת להם - ביותר, הוא היה צמאירם, נהנה לענות אותנו ולהרוג

ולהכות ולהשפיל כמה שרק אפשר".

ואולי ככל זאת רמיאניוק אינו איוואן האיומו "זה איוואן האיום. אני כטוח ככך כמו שאני כטח שעכשיו יום. מה פתאום טעות אחרי ארבעים שנה. אין טעויות. אי־אפשר לשכוח את העיניים שלו, את האף, את העורף הגדול, את הידיים שחיכו בנו באכוריות נוראה. מה פתאום לשכוח? זהו איוואן, הנורא מכל הסאריסטים שהיו שם. כשבאתי למשפט בקליוולנד, ביקשו ממני להסתכל עליו כדי לזהות אם זה האיש. נתתי מבט חטוף אחר והרגשתי צמרמורת ככל הנוק רעדתי כמו עלה, תרגשתי שאני נחנק. עמדתי פנים אל פנים מול איוואן. אני לא יכול להסביר מה עברתי. אי־אפשר להכין. איך ארם מסוגל היה לעשות מה שהוא עשהו איך הוא יכול היה להתחתו, אחרי כל מה שהוא עשה לנשים, דקר אותן כאכזריות ככל גופן,

התעלל כהן. וילריםז מה הוא עשה לילדים קטנים:" ואחרי כל זה עוד מצינים אותו בעתונים באר. כאיזה מין איש טוב־לב שלא יודע מה רוצים ממנו כשאני ראיתי את הצילומים ב'עולם הזה' חשכתי שאני מתפלק: יושב לו האיוואן הזה עם הנכד על הברכיים כאילו כלום לא קרה. ואני יודע מה הוא עשה לילרים כגיל של הנכר שלו. והעתונאית שריאיינה אותו

ומספרת לכולם איך הוא שלח לה פתקים, ואיך הוא נופף לה ביד. כאילו לא קרה כלום. אריפעם לא נצליה להסביר כאן לאנשים מה עשה איוואן האינם. מי שלא ראה את זה לא יוכל לתפוש, כמה שלא נסביר. לא, אין שום אפשרות שזה לא איוואן, אני הייתי שם, ואני זוכר. והמשפט רק התחיל. אני לא רוצה לגלות הברים שיכולים לקלקל. אבל את וכולם תראו מה שעוד

גראנולה עם תפוחי עץ 400 גר׳ גראנולה בטעם קינמון 400 גר׳ גראנולה עם צימוקים 400 גר׳ גראנולה עם בננות 400 גר' גראנולה בטעם קינמון 750 גר׳ גראנולה עם צימוקים 750 גר׳ גראנולה עם תפוחי עץ 750 גר׳ שבולת שועל (קווקר) 500 גר׳ סוכר חום 500 גר׳

גראנולה הוואי עם אננס 400 גר׳

1.86

2.95 3.93 4.61 6.15 6.15 4.61 6.15 4.61 2.23 3.18 1.12

3.93

3.93

3.93

2.95

2.95

2.95

סובין ודבש 400 גר׳ 2,63 -3.31 המבצע מתקיים עד 10.4.87 בכל המרכולים ובחנויות המזון המובחרות

על כל סוגי הגראנולה: ח"ש 2.95 ש"ח 3.93

מועדון מטיילי מעדיב מרטים: "מועדון מטיילי מעריב" מערכת ..מעריב" נח' קרליבך 1. חליאביב. טל. 439207 מתוח ברציפות בין השעות B.30 עד 17.00

מיוחד לקוראי <u>מעריב</u>

טיולי פסח ואביב

עם מדריכי "נאות הכיכר"

244:165 /15.4 s (18 4) 16 /7 12 70 12 / *

76 105 184 1 my pop 6 . 71 7 3 1171 *

א ליו ווים מעלי מפארו של זו ריםן מעם: מיואר 8,4 ווים או מעם: מיואר 8,4 ווים מיואר 17.8

מקוד וביה. מעמיל קלאטי של פן יום יעיפון בפנ

א דור בידו, מיול קלאסי של פו קום, וציאה: 4.6. או בימל קצר של 6 יהום לאו ונודף הבערבה יציאה: 4.6 1.4:

א יוגופלביה – אופטרית / יים: יציייוי ו-גוופרונים:

* יוגוסלביון - רוונגרייד, פריום יציאויו גפן אפון פא

* האצורון ברורדון. סרימים יצימה בנו לימום יציאה בפן

א מצברים החתים, יציאוני לי פי ימים יציאון: 344 ב-11 ב-144 מסלים של 6 ימים יציאון: 344 ב-11 ב-144 מסלים של 6 ימים יציאון 144 ב-114 ב-114 מסלים של 6 ימים יציאון 144 ב-114 מסלים של 6 ימים ווארים של 6 ימים ווארים של 144 ב-114 מסלים של 6 ימים ווארים של 6 ימים ווארים של 144 ב-114 מסלים של 144 מסלים

★ "!!!. משלול שלאמן של פו יום כולל אני הים מאנאה יציאון ו בנו למשלול של זן ימום:
בעקבות ב תבביות ביאון 4.2.3.3

חופשות בארץ

★ גלגליל בפורים. חופשה משולבת בטיולים מודוכים ברכב. לינה בכפר חיטים, בבתי עץ הולנדיים 15.3.87–13.

ל טיסה בשמי הארץ ★

בפורים. סיור אווירי במטוסי ארקיע, בשבת 14.3.87 מומל בו גוריון. סה"כ 50 דקות, כולל הסברים. שהייה באוויר 20 דקות.

* פטח כהלכתו. הנסיכה בנתניה, למשפחות שומרוח מסורת. 8 לילות פנטיון מלא, כולל ליל הסדר. 656 ש"ח לאדם בחדר

* פסח בצפת. במלון "נוף הגליל" שלושה לילות, 190 ש"ר

* החרמון וצפת. יומיים בגליל, ביקור בחרמון, לינה במלון "נוף הגליל" 21.3.87-20.

שבוע ציור בצפת. יצירו בטבע ובנופי צפת והסביבה

במערות חזן, כולל סיור במוזיאון

שלושה סמינרים

* פורים – הוללים, שיכורים ורווגגים מלון "באזל" ת"א 15.3.87–13

– המשיח והשקר ★ שבתאי צבי מלון ניר עציון 28.3.87 מלון

מהאטיים ועד נטורי קרתא אילרג, 21-24.5,87

לינים באותי האפין התינות היינות אונים באותה היינות היינות האותה באותה באותה היינות הי

ATTER BEING OFFICE BOWING OFFICE PARTY OF THE PROPERTY OF T

למיאמי

עוד בתכנית החדשה:

בספר התלחות. "אינורסייכונס שיאפר רפיי תנתנא סטי נטוברי הנחת של איספ זה ישיאר אתר לאסוקיים, אחש התניות. מעורט, חשיאר ואפש וכן תומער יחודיות בתמום העלכנו ערים אבידי של התקולת בפסר יעולה על יסנופי. ניסו האי אחר נחשי כל השלם על ידי כל נו התשמחה התציעות המסד את כל חוץ באוף וחובל לאנות חוף וביצייות בפייופה באורי בי אישותמי בסקר זי ידי אישים בר לפות את החוצית המשי התקור ביציות אורים לאשימה בר

פרטים: (מועדון מטיילי) מווריבן דוו קרליבן: גבות א טלב 139207 מבצע מיוחד לקוראי "מעריב"

שיעיחופים לאיי בהאמה

PANAM DIV

וגלה את פלורידה ב־9 דולר בלבד!

דיסני וורלד, 5 לילות עם

מועדון הבריאות עול דליה ניר "מועדון מטיילי מעריב" בשיתוף עם "משקל קל"

מחזורי נופש והרזייה

במלון "פאלאס" בנתניה, בפיקוחה של דליה ניר

שבוע תופש וההדוק" מתחיל ביום ראשון בשבוע ומסתיים ביום.
ששי מדריכה צמודה לכל מחזור. תאשון בשבוע ומסתיים ביום.
מלא ויכלול שלוש ארוחות עשירות, אך דלות בקלוריות.
מחזור ראשון: מיום ראשון, 22 במארס, עד יום ששי, 27 במארס.
מחזור שליש": מיום ראשון, 28 במארס, עד יום ששי 12 במארס.
מחזור שליש": מיום ואשון, 24 במאי, עד יום ששי 29 במאי.
המחיר: 425 ש"ח לאדם בחדר זוני, כולל כל המסים. תוסמת ליחיד
בחדר: 20 ש"ח ליום.

ארטים: .מועדון מטיילי מעריב", רחוב קרליבך 2. ת"א, טל": 439207-03: משקל קל", טל": 236043-03. אנטרטיימנט - יחבאה שלמה בחצי המחיד

חות נוומש", רחי חורך בן, ת.ר. 1848, חיפת 04-258228 7

אם משמחה שם מרסו

מותנון מסייני מחנה ענו, פֿגניכל צ' עני אתה לצו נפי מו לשווח אלי את סמר הוצחות "אנסרטיימנט"

מועדון מטיילי מעדיב

שובר לקבלת מידע מפורט

מועדון מטוילי מעריב".

אני מעוניין/ת כחוברת מפורטת עי טיולי פסח ואביב.

טאונפוע כזנו ג עמטאינע א.ס 39 ה.ט כ.א נטאנון

נירת הכרטיסים:

וון "הוון" אבן נבירת' 90 תל-אביב (שווי 190 "קספר" אבן נבירול (שווי 190 "קספר" אבן נבירול

ישרוך" 03-444725 השרוך"

93-494786 . סור השרון סל ין מפודי הכרסיסים. לקבוצות,

ות ארותים כרטיסי הנחה: יוקספר" מל. 223167 מה O3-223167 י שיות כפר המבביה ר"ב

(מוצויו-03 הומנות ברפיסים

מיך נופים אשראי "ישראברם" : מקובו, 239250 ודושולים:

02-228463 ,221624 .70 TEN

דוארוע המרכני על לום העצמאות:

> מופע הפתיחה שיעניה לישראל את אחד מרגעיה היפים ביותר. אלפל מתעמלים ינועו על יחרחבת בתשלובת נדיהה של צבע ותנועה מאות ומרים ומלאו את הלילון בצלילים אהובים. פעלולי ויקוליו יאירן את שמי תל אביב וסביבותיה, נצגני משלחות שפותיאום. מעשרות מדעות יצעדו לגד עיני עשרות אלפי תצופוס, מופע גלושה נועו עצון את הושומה לכמה שניות. כל זאת - במופע תפתיחה של משחקי הפועל תוכן! דגע גדול לה ולמדינה.

שיא ישראלי חדש!

רגע השיא כולו שלך!

Tanamas Brown Britis Della - 77 - Bank

מושים או כך ובים מחשים או כך שלמו ש לבנר מודשיםין (גלינית) כו מברטנית מחוד והעומסיא. מחמצ אותו בקם (ויובורי) למנית: חיב רב היה כל לפניה: חים רה המן בל 7008/32, קליון השכת אבידה כד רנושי, כן מאום לק עם לי ביום כן בודן בנוי השבוע לפני 35 שנה ברק לחל אכיב. אני צום וק נילת חלה, מבקש בכל לפון של בקשה את הבידא לבחור את רבושי לבשפרת רמת כן האשלם דבי פרחח 25 לין נחתם חרוה ההענקה בן־גוריון מגנה את זקן השופטים "המבתב, אשר שלה נשיא בית הדין העליון את יואר וכני מת זוא מעשה בלתי קונסמי מוציוני", אמר חיום בכנפת ראש המכשלה - "ונשיא כיח חרין העליון היה מיישוב לעשה אילכולא היה מבנים את עצמו לויבודו פולימייי. דברי מר כךגוריון היו פכור חסכם על החענקת האמריקאנית לישראל נה-תם חבוקר בקריה כין ממשלת ישראל וביי ממש-לת ארצות חברית. נים אל מבתב זקו השופטים, שנשלח כשם שאר השופטים בור החמכם הוא לסכום של 20 מילון דולאר כעזרה לקלומת עולים הסכם על סכום נוסף של החעוכה 21 מיליון דולאר לעורה מכנית. ייהתם בעוד כמה שכועות. גולה לנאום שר המשפטים, דב יוסף, על "עונש המינימום" ועל ה.עלבון לחוק" שבענשים וכים ששופטים מטילים על העבריינים הנאשמים בתקיפת שוטרים. וקן השופטים עצמו – הוסיף

שר חבריאות, ד״ר בורג, ן ימים למיון, ואולי עוד שבועיים, ן להשיג את החרופה חדרושה

תחכשירים וקביעת המחיר המרדי רות שקופות חולים לא נצטוו לרשום את המלאי, כי הן נחשר רוקה אחר ביקשני לשהות בות בקמעונאים). כתי, המרקחת שעה קלה ככית המרקחת שלו הנהיגו כעין .קיצוכ מרצון" הם כדי להיווכה כיצר הוא נאלץ מוכרים רק כמויות קטנות של לחשיב את פני הלקוחות ריקם. התרומות המצויות עדיין.

לאן הערבי חבימה בדרך לאילה קריה מוצקין אהל המר אשת ער חיא (8)

חצגות אחדונון (2.3.52 77)

יק של כל אחד מהם.

כמשך מחצית השעה יצאו כשמור נים אועו מהלקוחות ביריים רי

ורווקא עתה נכרה תנועת הקונים בכתי המרקחת. כאים גם חברי שמת חולים שלא הצליחו משלחת הרשות הישראות השכר ב-14

ברוניקלי הלוברוני ב שבל חבי שר שנשילה עד בה משרבונויות לישראל אינו כשר לכושריו. דנה הראשי של חלאניב לדב לומויבון שאלו מבון מופר שור של 12 ליין לוחרש לישבר בעריכר כדי לברך את אמיונות יחוויבר

חוד מן ה-10 ממוש השם על בר פין המתררות העוברים דהעורר ספק בק ביווס לכשרות שיאושוי שיוטה רואר במשום בית במבחיים אתי באריבנפינה ות אחדות בעלי דתעשה עוד מד לדותם בימום דתרונים.

ian nering

קלרה טל תל־אכים באר שבם

השבוע מארה"ב, מוצע לתפקיד המזכיר הכללי של משרד החוץ.

בעמוד זה מבחר מהידיעות והמודעות שפורסמו ב"מעריב"

הנוסח המקורו נשמר.

חילופי גברא

בשרות החוץ

שינויים רבים פומרים לחול

בשרות החוץ הישראלי בחדשים

מחלקת המזרה התיכון, עומר להד

תמנות מזכיר ראשון בצירות

ישראל במארים. כינחיים מרכו

את המחלקה משה ששון, בנו

אסיל בגיאר, יועץ הצירות

במארים, עומד לחזור לקריה, וכ־

ברשרן אבנר, המנהל עכשיו

בראה ינהל את מחלקת מערב אי-

את מחלקת מערב אירוסה, יוצא

בסוף השבוע למו"מ השילומים

וכנראה לא יחזור יותר לחנהלח

המחלקה, כי אם יקבל תפקיר

שמואל בנדור, מנהל מחל-

קת ארח'ב במשרו החוץ, החוזר

של הציר אליחו ששון.

רופה במשרור ההוץ.

אחר כחרל.

ליקט: גבריאל שטרסמן.

.6.3.52 - 27.2.52 שבין

ארה"ב לא תלחץ

לשיחות שלום

ממשלת ארח"ב לא שלום, כי כל המאמצים שלה עד

תתערב ולא תלחין על ישראל בה לא נשאו פרי", אמר מקיר

יעל ארצות ערב לנהל שיתות ח"ממיים דסרממנמ" למומר

4523 שקידואר מתעכבים

ימים נמצאים 173 אות 4 חזי שלי דואר מארוריב על סימון וארי ביה, באברתם, בריץ", חאביה חוניים שה של חברת דיונגוף שהגיעה לנבל חליאביב. השקים יישארו באניה עוד שבוע ימים, עד לנמר לי מסרב בכל חופף לפרוק וואר הרואר ומפר לנה כי כנמל ח"א אין ער בה כל מירורים סכניים

לאסתר האברהם קורנ

D. N. ED. L.

ראש הממשלח – כותב במכתבו שהית לו פקמוק אם יש תקרים קונסטיטוציוני לרבר, ותכל שחא לא נשמע לפספוסיו. בית המשי פט אינו וקוק להגנתי המשפט הוא בלתי תלוי – וכשם המשלה כולח הורעתי ככנסת, בלשון שאינה משתמעת לשתי פנים, שהממשלה אינה אומרת לתח הוראות לשופטים. ולשם חיווק, ארתלותו של בית המשפט אני סצוע שלא יהיה כל דיון נוסף

בעניין הוה. לפי הצופתר זו של ראש הפי משלה החליפה הבנפת ב-16 קולות של הקואליציה נגור 13 קילות של מפים, חיות ומפי וחלק מן הכללים, לא שרוך הי ון בעניין כפי שביקשו חברי המנטת רובין ובדר (מפים

לשומת 112 של שנת המשים המסתיימת בשודי בשק"ר. המכום של 20 מוליון שי בבר כולל 13 מוליון תשיב מש בר כולל 13 מוליון תשיב מש התוכלים, המנובסה ברכו בנולי מהכנסה שחותו קתום!

אד כל עוד ישראל מקבלת

עורה כלכלית אמריטנית, אין היא מרגישה הכרח בשלום עם ארצות ערב למען פיתוח יחסים

הדוור היום לארין מביקור בשוי - להשלמת רישום של אלפי סוגי | כבית המרקחת של קומתם ולמי לבעיה של הקסאת כולאי התרו-מות, הגורמת טכל רב ומיותר

"יונייטר פרס" ברואשינגטון.

ממשלת ארה"ב סבורה, אמר

הרובר, כי על ישראל לעשות וי-תורים אם היא רוצה לרכוש ירי-

רים כמורה התיכון, ידידים הנחוי

צים לה למען פיתוח קשרי

כלכליים אתן",

היום מלאו שמונה ימים לפרי סום הצו המחייב רישום מלאי הרפואות, והסיטונאים טוענים שררוש לחם לפחות עוד שבוע

בשרות הבשר מארגנטינה הוטלה בספק

שביקרה בארננטינה קבעה לפר ידיעה שתניעה לבניאיש

היריפה הכחיש כי המשלחת הכילה טופק בכשיותו של כל הכשר שנשלח עד כת האמת הכשר שנשלח עד כת האמת היא לדברי הרבי אונטרטון כי

שלית המחורים המללית שבאה בנוקבות החבנית הבלבי לית החדשה - תתבפא בתופי את של 11 ליץ תשולם לעובר

חומודרות מצועה, כי מן מסום חות וצמרך חנובר לער לם לכל היוונר 3,206 ליי מס

הצנפת, חיינו גם והצי אחדו.

הציפת החסתריות, זו שעונה
עור אישור הנגמת המסשלה אך
מ"מ שו: האוצרן מ" מ. נפתלי
העוריע בביר במוצבת. מפא"י
שלממשלה מסמימה בשורר הלק
מתרספת הייקר החופשה באומר שלמ הוכנת לא יעלה על בוצג אולו מן החופפת אך הממשלה

אפש וניצג קרונותה בשקנונ

ההגרלה האחרונה ב־23.3.87

מגרשי התערוכת הישנים, סוף רחוב דיזנגוף ת"א.

קבוקים - חטיפי בוטנים מצופים של פרומין,

מדליקים, טעימים, מהנים ו... מגלגלים ת'עניינים!

• קנו קבוקים של פרומין וצרפו לכל מעטפה 2 אריזות ריקות ושלמות של קבוקים.

• מלאו את כל תפרטים שבתלוש, השלימו הסיסמה, גיזרו אותו או העתיקו את

שלחו את המעטפה אל: פרומין מבצע קבוקים, ת.ד. 1458 תל־אביב 61014.
 ככל שתשלחו יותר מעטפות יגדלו הסיכויים שלכם לזכות.

• כל חודש יוגרלו 70-65 זוגות אופניים BMX ולזוכים תישלח הודעה.

- ההשתתפות אסורה על עוכדי פרומין, אסם והחכרות השלובות,

חמבצע בשיתוף עם חברת "STEEL MASTER" - יצרנית אופני BMX חמבצע בשיתוף

וחמשווקים בלעדית בישראל ע"י מרכז האופניים של שיווק קופמן בע"מ.

בתום תמבצע יוגרל הפרס הגדול בין כל המעטפות שהגיעו לכל הגרלות הביניים - 2 כרטיסי טיסה (לזוכה ולמלווה לפי בחירתו)

למופע BMX ב־ŞEA WORLD בסן־דייגו שבחוף המערבי בארה'ב.

בהגרלה השניה שנערכה ב־11.2.87 זכו:

תל־אביב: זיו יגאל, פלץ יורם, מרחיים אבנר, ליאור חזי, חיימוביץ ז'נט; יפו: מנשה קורין; ירושלים: פאר טל, דור יובל, שמש יואב; חיפה: בר־און ערן, קראני געמי; באר־שבע: בר־סימון גלעד, גלקר ישראל; טירת כרמל: גרדאה גיא; ק. ביאליק: גולומבק מעוז; ק. ים: בוקאי לאה; טירת צני: גבעון אורי; ק. אתא: סאטובי סיגלית; ק. מוצקין: יזובסקי מאליסה, דומב נילי ומשה; כרמיאל מערכית: פרימברה פריאלה; נצרת עלית: יורוביצקי אמיר; יוקנעם עלית: סוקניק יונה; ק. שמואל: פושמן רועי; קבוץ מרחביה: מרגלית שי; אשדות יעקב אחור: בן־נאים חלן; כפר־בלום: חלל אבני; טברית: דורי אמנון; חדרה: צברי לימור, פלדמן אלי; נתניה: ברית טל, בן סימון ורד; מעלה אדומים: גורדון איתי; בית שמש: גנון נעמי; קבוץ משאבי־שדה: דרום שרה; ר"ג: מנצור אמיר, גוטמנר שרון, שלייכקורן ליאור; בני־ברק: בנציוני מרדכי; גבעתיים: חזום רונן, אלויה ענבל; בת־ים: טאויל שלומי, סופלט עמוס; רחובות: זיידמן אילן, גולן שי, בר מורן ומעיין; ראשל־צ: לוי אייל נגאוקר שמעון, דור יעל, גולן גור, אבני אמבר, חירשנברנד ארנסטו; אשדוד: חדידה נעמי, זף. שימול ימית: אשקלוו: חסו ציוו. חתומה מלכה: מושב גיאה: כע כפר סבא: גידון זהבה, יעקובוביץ גיל; פ"ת: פרוינדליך עליזה, מיקלצקי שי; מושב עידם: פרע שלומין יחוד: גולן שמואל.

"כשיש קבוקים העניינים מתגלגלים"

מבצע השנה:

MICE XMB

כל הפרטים שבתלוש לדף נייר והכניסו למעטפה.

• ההגרלות תערכנה בנוכחות רואה החשבון,

עו"ד החברה ונציג משרד הפרסום.

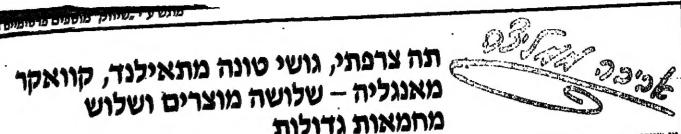
תקנון המבצע ישלח לפי דרישה.

עובדי גיתם וסוכנויות קופמן.

והפרס הגדול:

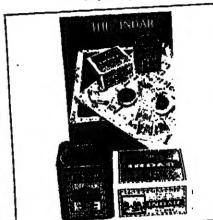
קבוקים - תווטיפים והתוציקים.

להתענג עליו, ושלא מעט מחוויותי הגדולות קשורות בטעמם וריחם של מאכלים ומשקאות. אני רוצת לכן לחודות בזה, קבל עתון וקוראיו, ליבואן גדעון גוטגולד, שחעשיר את חוויותי הניל בשלושה מוצרים שהכרתי לאתרונה: תח אינדר חצרפתי, גושי טונה לבנה מתאילנד ופתיתי שיבולת שועל (קוואקר) מתוצרת אנגליה, ראויים למחמאות אחד-אחד. נוטנולד מייבא אומנם שימורים ומוצרי מזון נוספים,

אך הבנתי שתמוצרים האמורים לעיל מיובאים על ידו

אינדר תערובת תה מעולה

ייצור תה טוב רוא, כידוע, סיפור מורכב ומקצועי שעובר במסורת דורות. לכן איני מומהית גדולה, אבל כשהוסבר

מחמאות גדולות אי שמכיר אותי יודע שמזון חוא תחום שאני אוחבת באיזורים מובחרים בחוזו ובציילון האמנתי מיד. חטעם חנפלא, חנינות תמיוחד חם משהו־משחו. לכן כשקראתי בדבר פרסומת בית החרושת בצרפת שיהפרסומה

כתבתי לחם בעתון. אחרי שתטעמו גם אתם יכולים

לכתוב, ואל תשכחו לחודות לי על החמלצה... תה אינדר משווק בצורת שקיות של 2 גרם ובתפזורת

בקופסאות בנות 100 גרם ר200 גרם.

זה לא כתוב על חקופסה, אבל זה עדיין כתוב נשלל טעמים על לשוני וחיפי: הטובה ביותר של אינדר חיא כמות המכתכים קוואקר אנגלי במחיר חסכוני חמחמיאים לאיכות חתה, אשר מגיעים אלינו" חאמנתי גם כן. בחיי שהייתי כותבת גם אני מכתב. אבל חנח –

פתיתי שיבולת חשועל (קוואקר) חזרו לאופנת. תחיפים אתר מאכלים בריאים וטבעיים עשה לחם את זה ובאמת חוא שנעם לי לחזור אל הטעם. אכלתי מן ה'קוואקר" לארוחת בוקר – עם חלב. ואפיתי עונה קוואקר שחבריאות עלתח ממנח עם ריחח חטוב. מח שמפתיע – מעבר לטעם ולבריאות חוא במקרח זה חמחיר – כמחצית ממחיר חקוואקר החולנדי חמוכר לנו ואל יותר גם מתוצרת הארץ.

יחלית המודף של הקופסת: 5 שנים(ו). המוצר מאושר עיי משרד הבריאות ו... מומלף על ידי. מבחינה זאת אני בחברה טובת. יקול ישראלי המליץ עליו לפני.. בחברה טובת. יקול ישראלי המליץ עליו לפני.. מוצרים. נוספים שפגשתי אצל היבואן: ארטישוק, מטריות ואנשובי הנושאים את חשם YULA (הזכורה לטוב מגושי חטוניו חלבנה), דגי מקרלים ועוד. את המוצרים ניתן לחשיג בחיפרים, ברשתות השיווק

היבואן – גוטגולד נדעון רח' פינ'וטו 1 ה"א, סל. 623632

תמי פרץ. בשימוש חוזר (ולא רק בפורים חבא לאח הקטן) תקבטא עד יותר איכות המוצר של קרובל. כל דגם של תחפושת מיוצר ב־5 מידות שתות

חמותאמות לכל חגילאים. השנח עוצבן גם תחפשות

מיוחדות לבני חעשרה ולמבוגרים בנאיות התיכיות. בי

אלח התלבושות הנשיות של ימים אמריקתי (שמל משלושה שוגי בד, היוצרים ורישציה ישופייה של הדג האמריקאי) ריויוה אספניהי (שמלת שכבות בחונט

פסים ונקודות, עם כתף חשופה, שיכולה לשמש לבוש

מעניין לכל חשנח) ותלבושת חמאצץ חנברית, חשרכנה

ממכנסי שלושת רבעי ומווסט בעל שרוולו שכבות עליוים, בתוספת אבנט חמדגיש את חמותנוים חוח

נקודת זכות נוספת: למרות חאיכות הגבותה

חשוף, משקפי שמש, שגעון של חופעחו

סוגי חטונה חשונים. על גושי טונה (SOLID) על נתחי טונה (CHUNKS) על "בוניטו", על האלבקרו ... טונה בחירה לבנה, ועל הטונה חמיוחדת וחלבנה "טונגול"

שעמתי מידע חשוב אולי, אבל חשוב יותר – טעמתי טונה בטעם גן־עדן. חפשו אותה בחנות שלכם: קופסה צחובת: עליה כתוב YULA ובעברית מוגדר משי טונה בתירח בשמן צמחי ומלח. חוגדרת שלי, כאמור: טעם גן־עדן.

חמיובאת על ידי מר מטמלד.

"קרנבל" – סמבה של תחפושות איכות מרהיבות

תחפושות. מקסימות של ליצנים במיגוון בדים צבעוניים, בובות בוורוזי ובתכלת, סינדרלה עומדת ליד תוסיד, תתרלים, תיפושיות, זברות ונמרים, כיפה אדומה תנשק תצוכים, תיששיות הבותר מפיידרמן מביטי ליד רובין חוד וימלן חקלפים", ספיידרמן מביטי מלמעלה על הגמדים – חלק קסן מקרובל התחפושה זמרהיבות של יטרנבלי. מבחר ענק של אפשרויות שתלהבנה לב ילדים והורים.

קרובלי חוא מפעל חתחפישות החותים, חגדול, ואני מרשה לעצמי לומר גם האיכותי ביותר בישראל, תמי פרץ – עשרים שנה מעצבת ומנחלת. ומי שנהשבת לינומרו־אונוי בעיצוב תחפושות. את חתוצאות רואים: תחפושות ברמח שאין למעלה ממנה.

לפני חודש חוצנו חתחפושות בתערוכה חבינלאומיו בנירנברג, נרמניות, וזכו לחצלחה בחלה, אין פלא. ביקור באולם התצוגה והמכירה העלק שבמפעל השאיר אותי המומה. שיחדו עם תמי פרץ הותירון אותי מוקטמת. כל התחמושות מיוצרות מבדים העומדים בתקנים האירופאיים המחמירים ביותר, ולאחר שובדקו עיי מכון

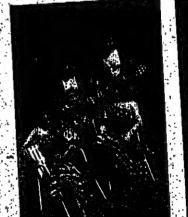
התקנים. ביקרובלי מקפידים ליוצר גם את כל האביזרים חנלווים: תגורות סרטים וכדי מסרטי לורקס ארונים ולא מחומרים פלסכויום דליקים. אז מוסיף גם. בטיחות וגם למראת. בכתבתו של ירין

וימור בכולבוטם המפורסם על בטיחוח בפורים אנו המוצרים לחלל ושבח. יינש לנו תתפושות ברוח הזמן – כמו רובוט, נינניה וגובורי סדרות טלחיזיור אבל הדנש חוא על עיצובים חדשים לתרופושות קלאטיות אחובותי – אומרת תמי ואכן חדמווות של מלכת אטתב מרדכי ואחשוורוש שעיצבה חם יצירת מופת ממש. כך גם המדים, הבלרינות והפינות, סדרת תלבושות העמים (סינים והפיתה, סדרת תלבושות העמים (סינים ימינים, טפרים וכדי והחזות (בהן הפנתר החירוד, שחפך לחקיבם של בני הגול חרך, ושיכול לשמש גם כבנד למשוק ולשינת) בארהיב ובאירופה מקובל לשחק בתתפושות בתגינות ומסיהולדת ובכל ימי תשילו, חילוים אחבים לאת ותונים מכן, ביקונבלי מקווים שכך וחית גם בארף לא רק ולא מעיקר משיקולוום

שהם אוחבים את חנושא ושמחים בשמחת חנחנים: 'התענוג חגדול ביותר שלי חוא לראות את חילדים משתמשים בתחמשות שעיצבתי. יש לי סיפוק עצום כשאני רואח ליצן שלי מתחיל לצחול ולחשתוללי – כך

ומבחר צעצועים

